

تہنہا بو دیار

آگادار

گردنہ وہی بی آگایان

ومزده پی دانی زانایان

منتدی اقرأ الشافی

www.iqra.ahlamontada.com

محمد صالح عبدالرحمن

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ يېگە

(مەنەرى ئاقرا ئىتەقە)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى يېگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى يېگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

ئاگادار كردنه‌وه‌ی بى ئاگان
و
مژده پى دانی زانایان

.. چاپى يه‌كه‌م سالى ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م

پیشه کی : سوپاس و ستایش بۆ پەرورده گاری جیهان درودو سلاویش
 له سهر پیغه مبهرو یارانێ ئهوانه ی دوا ی دهکهن به چاکه تسا روژی دوا ی
 ته ماشا کردنی ئه هه موو بیدعه یه که له نیوان موسلمانان بلاویۆتهوه له
 بهندایهتی کردن و کارو کردهوه و لاسایی کردنهوه که کردویانه ته ناین ، وه
 ئاینیش ئی یان بهری یه ، ئه منیش به ئهرکی سهر شانی خۆم زانی ئه کتابة
 بلاو بکه مهوه و بیکه مه دیاری موسلمانان و کار بهو زانینه بکه مه که خوا پی ی
 داوم بلاوی بکه مه وه وکو خوا ی گهوره فهرموویه تی ﴿ واما بنعمة ربك فحدث ﴾ .
 چونکه نیعمه تی خوا ی گهوره له سهر ئیغه هیئنده زۆر له ژماردن نایه یه که له
 نیعمه تانه ئه منی کردۆته خزمهتکاری مزگهوتی له په نجا سالی یه وه هه تاکو
 ئیستا که له هه شتا سالی نزیك ده بمه وه وه ته ندروستیم زۆر باشه و ههر پینج
 هه ستمکانیشم ساغ و سه لامه تن ، ئه وه ش ههر نیعمه ته . وه هه مووتان دهمانن
 ههرچی له قورئان و سونه تی پیغه مبهر (ﷺ) دا ها تووه ههر ئه وه ناوه رۆکی
 ناینه و له گه ل ئه و شتانه ی ههر چوار خلیفه کانی پاشیدین له سهری پێک
 که وتوون و ههر چوار مه زه ب و ههرچی زانا کان کۆ بونه ته وه موسلمانان له
 ده ولته ئیسلامی یه کان له سهری دهمۆن . به لام زۆر به داخه وه هه ندی کس
 ده بینێ پرۆگرامی قورئان و سونه تی پیغه مبهر (ﷺ) له ئه ستۆ ناگرن وه کو
 پنیو یسته به لکو خویان به لاسایی کردنه وه عاده ت و بیدعه و مگرتووه
 که پینچه وانیه ی ناینه که چی به ئاینیشی تی ده گهن ، بۆ نمونه وه کو ئه و شتانه ی
 ئه مرۆ له نیومان نه کری ئه ری و په سمی تازیه دانان و پێز نه گرتنی مزگهوت و
 گۆر په گه مره گرتن و جفاره خواردن و کردنی هه موو جوړه یاری یه که و دا هینانی
 جوړه سو فی یا یه تیه که که له گه ل شمرع پێک نا که و ی ده فه لینه دهن و شیر ی له
 خو دهن و زۆر شتی تر که ه یچ ئه سله کی له ئیسلامدا نیه که دوا یی در یژه به
 باس کردنیان ده دهن . به لام به پینچه وانیه وه شتانه ی شمرع فهرمانی به
 کردنیان دا وه به باشیان دهمانی وه کو پوو کردنه خوا به دلسۆزی له هه موو

کارو کرده و ميهك و بهجی هینانی پیویستی یهکان بهبی رپا کردن و هاوبهش
 پمیدا کردنی شاراو ، یا بهدل ترسان له خوا له ناو نویژ که گیانی نویژکردنه
 و کارو کردهوه کردن به دهقی قورشان و سوننهتی پاکی پیغه ممبر (ﷺ) تاوای
 لی دی کردهوه کردن به قورشان و سوننهت زو دهبی و بیدعه کردن کم
 ده بیتهوه بهلی زور جارن و ميه خو به قورشان و سوننهت بهستانهوه لای هندی
 کهس به شتهکی نامو بهله نایین دهرچون دیته ژمار شهوش پهنگدانهوهی
 ساردیتی خهکه ميه کهوا له کۆمهلگای خۆمان به چاو دهیبینن . وه داواش له
 خویننری بهریژ دهکم چاوپوشی له کم و کوپی و ههلهکانم بکا بهتایبهتی له
 لایهنی زمانه وانی (مبهستی دائره له نهسلای عمره بی یهکهیه) وه له کۆتایی دا
 له خوای گهره داواکارم دلمان پۆشن بکاو شارمزی پنگای راستمان بکا
 چونکه هر ئه یارمهتی دهره و تهولیق هینرهوه پشتیشمان ههربه بهستانهوه
 وه دوا دوعاشمان (اَنْ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) ه .

به شیک له بیرو باوهر

خوای گهره فرموویته ﴿ اَلَمْ ، ذَلِكُمْ كِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
 بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴾ ^(۱)
 واته اَلَمْ ، ئه وکتیبه هیه گومانی تیدا نیه ، پهنمونی یه بۆ له خوا ترسان ،
 ئهوان بهروایان هیه به نادیار ، نویژان پانهگرن و لهوهی پیمان داوون خهرجی
 دهکهن بیرو باوهر (الایمان) له زمانی شرعدا بریتی یه له بهراست زانینی به دل
 و دان پیا هینان به زمان و کارو کردهوه کردن به پایهکان (الارکان) له ئه بو
 هورهیره دهگیرنهوه (ﷺ) ووتی رۆژی پیاوی هاته ناو خهکی به پیغه مبهری
 خودای ووت بیرو باوهر چی یه ؟ پیغه ممبر (ﷺ) فرمووی باوهرته مبهی به
 خواو به فریشتهکانی و پهرتووکهکانی و بهگهیشتنهوه خواو پیغه مبهرهکان و

(۱) سورة البقرة - الآية ۱-۳

باومړت هېڅ به پوځی دواړی دهگیرنهوه پیاوړی له (الحسن) ی پرسى و ووتی
 نمری تو پرواداری ؟ (الحسن) ووتی باومړ دوو جوړه ، جا نهگمر پرسىارم لی
 دهکى له باومړهیتان به خواو فریشتهکان و پیغه مېرهکان و پوځی دواړی بهم
 جوړه پروادارم ، نهگمر پرسىارېشم لی دهکى له فرموده ی خواى گموره ﴿ إِنَّمَا
 الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ يَفْعَلُونَ الْمَلَائِكَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ . أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ
 دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾^(۲)

واته : بهراستی پروا داران نهوانه کاتى يادى خوا کړا دليان دترسى وه کاتى
 نايتهکانى خوا بهسرياندا بخویندریتنهوه پروايان زياد دهکا وه پشت هر به
 پمروه دگاريان دهبهستن نهوانه نویتز پادهگرن له وهى پيمان داوون خمرجى
 دهکن نهوانه بهراستی پروادارن چمند پلمهکیان لای پمردگاريان هميه ليخوش
 بوون و پسقهکى بهرېز سویندم به خوا نازانم لهو جوړه يانم يان نا .

فرموده ی خواى گموره ﴿ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴾^(۳)

واته : همدا تاقيتان بکاتهوه کامهتان کرده وهى جواتره وه هر نهو کار بهدهست
 و ليخوش بووه . له تفسير کردن (احسن عملاً) باسى زور پرويان کرده وه ،
 يهکيکیان ، نهويه دهې پاکتر و راستر کرده وهى ، چونکه نهگمر کرده ويان
 بې و راست نهې و مرناگرې ، وه نهگمر راست بې و پاک نهې و مرناگرې جا
 پاک بې و دهې بې خوا بې و راست دهې لهسمر سوننهت بې^(۴)

دووهميان : خواى گموره له نايهتې ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ ... إِلَىٰ آخِرِ الْآيَةِ ﴾ باسى
 کرده ، مروف نابيته پروادار مهگمر بهو پينج سيفهتانه نهې که نهمانه :-
 ترسان له خوا ، دلسوزى له نايينى خوا ، پشت بهستان بهخوا ، نویتز پاگرتن ،

(۲) سورة الانفال - الآية ۳

(۳) سورة الملك - الآية ۲

(۴) تفسير الكبير - سورة الملك

زهکات دان له بهر خوا ، وه له سهرهتايي ثايهتهکه باسي ئه شتانه ي کردهوه که بهلگنه لهسر کورت هه لينا ن (الحصر) که بریتي به له ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ ... ﴾ ههتا دوايي ثايهتهکه .

خوای گهره فرموييه تي ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ^(١) واته : من جنۆكهو مرقم دروست نهكردوه مهگه به پرستن و بهتاقم بزائن . ئهوه ئه بهتاك زانين (التوحيد) هيه پيغه مبههكان پي ي هاتون (سهلامی خوايان لهسر بي) ئه ممش دابهش دهبي بۆ سئ جوړ : يهكتا ناسي پهرومردگاريتي و يهكتاناسي خوايه تي كردون و يهكتاناسي ناو سيغهتهكان . بهگويزه ي يهكتاناسي پهرومردگاريتي ئهويه بهوهرت ههبي خوای گهره بهديهينهر بهندهكانه پسق دهريانه ، ژياندهريانه ، مرينهريانه . بهلام يهكتاناسي خوايه تي كردن بریتيه له يهكتاناسي خوا له بهندايه تي كردن ، نه ممش ئه يهكتاناسي خوايه پيغه مبههكان بۆ لای گهلهكانيان پي ي هاتون ، چونكه پيغه مبههكان هاتونه بۆ بريارداني يهكتاناسي پهرومردگاريتي خوا كه گهلهكانيان باوهريان پي هه بهوه وبانگ هيشتيان كردون بۆ لای يهكتاناسي خوايه تي كردن ، جا پيويسته له سر هه موو موسلمانيك جياوازي بكا له نيوان يهكتاناسي پهرومردگاريتي و يهكتاناسي خوايه تي كردن ، چونكه زۆر زانا كان بيجهكه له نهزانهكان تيدا تووشي ههله بوونه جا ئه كهسانه بهههله دا چوونه وشه ي خوا (الله) يان بهتوانا لهسر شت داهيئان يابه بهديهينه ياخواهه دار مانا ليداهتهوه . بههر حال ماناي (الله) بۆ هه موو پهرومردگاريتي بههق و ناههق بهكار هاتوه . له بهر ئهوه پيغه مبهه (ﷺ) كاتي بههاوبهش پيدا كهرهكاني قوبهيشي فرموي ﴿قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلَحُوا وَتَمْلِكُوا﴾ بها العرب وتدين لكم بها العجم واته : (بليين لا اله الا الله) پي نه بهنه خواههني عهره ب و عهجه ميش پي دينه دينه كهتانهوه) بهلام وشه ي (الله) هه رتهنها بۆ خوای گهره بهكار هاتوه .

(٢) سورة الناريات — الآية ٥٧

بېرستى ھەتتا بلىنى شتەكى نەفامىيە ئىمىش ئىمىيە زۆربەى خەلك شايەتى
 دەدەن بىرستەى (لا اله الا الله وان محمدا رسول الله) نازانى ماناى ئىم دوو رىستەى
 ھىر چىشە ، جا ئىگىر بىيان زانى بابە ماناى (لا اله الا الله) يانى ھىچ
 پىرستراونكى بەھق لە ھەبۇون (وجود) دانىيە تەنىياخوا نەبى ئىگىر دەيانزانى
 ئىمىيە بۇ وەلىيەكان و سەيدەكان و گۆرى پىياو چاكان دەيكەن وەكو ئازەل
 كوشتەنمە نەزىر كەردن و بەتەبە پوك زانىنى خۇلى سىر گۆرەكانيان و سورپانمە
 بەدەورى گۆرەكانيان و داواى پىيويستى كەردن ئىيان ئىمىيە خوا دانانى ئىم
 پىياو چاكانىيە ئىمە قەت وەيان نەدەكەرد ، چونكە خوايەتى كەردن ناشى بۇ ھىچ
 كەسى تەنىيا خوا نەبى ، خۆزگە دەيان زانى ئىم جۆرە كەردەوانى ئىواندەيكەن
 ئىمە ھاوبەش پەيداكەردنى گەورەيە بۇ خوا ﴿ اعازنا الله منه ﴾ وەفەرموودەى
 خواى گەورە ﴿ ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ﴾^(۲) واتە
 بېرستى خوا لىم كەسە خۇش نابى ھاوبەشى بۇ دابىنى ، وەخۇش دەبى بىجگە
 لىمە ھىر كەسىك بىيەوى . ئىم ئايەتە گەورەترىن شتە پىيويستە لىمە ھاوبەشى
 دانان بترسى چونكە خواى گەورە لىخۇش بوونى لىمە ھاوبەش پەيداكەردان بىرە
 وەپىيويستى كەردووە ھەمىشە لىمە ئاگر بىمىنىتەوہ ئىمە مانەوہشى رەھا
 كەردووە بەھىچى نەبەستۆتەوہ . بەلام ئىم كەسى بەھاوبەش پەيداكەردى
 نەمردووبى و چوونى بۇ بەھەشت ئىمە شتەكى ترە . بەلام ئىگىر كەسى خواەن
 گوناھى گەورە نەبووبى وە سوور نەبووبى لىسەرى و لىسەرى ئىم شىوہ نەمردوو
 بووبى ئىمە ، ئىمە لىمەتر خواستى خوا دەمىنىتەوہ ئىگىر بەخشى ئىمە دچىتە
 بەھەشت ئىگىر ناعەزەبى دەدا بەئاگر دواى دەرى دەھىنى وەدىباتە بەھەشت .
 جانەگىر كەسىك ھاوارى لىمەردوونك يالەكەسىكى نادىيارو بول رووى نى كەردوو
 چۆن يەكە داواى شتى ئى بكات يان نا ئىمە ھاوہش پەيداكەردنەو خوا ئى
 خۇش نابى ھىر لىمەر ئىمە خوا تەكا كار (الشفاعة) لىمەنىوان خۇى و بىندەى

ياساغ كردوه بمتوندى و نكولى كردوه لهو كهسانى ئىو كردوانه دهكەن چونكه پىچەوانى دژى دلسوزيه كهبرىتىيه پووكرده خوا بهدل لههەرچى بهنده ئى دى دىترسى و جىگەى ئومىديهتى و دهيهوى پى لهخوا نزيك بىتموه و دىندارى پى بكا . له (عمران بن حصينى) وه (ﷺ) ووتى پىغهمبەر (ﷺ) پىاوئىكى دى بازىمىكى لهدهستى بوو فەرموى ئىوه چىيه ؟ ووتى بۆ لاوازى قۆله (الواهنة) پىغهمبەر (ﷺ) فەرموى لهدهستت كهوه چونكه ئىم بازىنه تىنها لاوازىت زىاد دهكا ئىگەر لىسر ئىم حاله بىرى قەت پزگارت نابى ^(١) وه (لابن ابى حاتم) له (حنيفة) ي (ﷺ) پىاوئىكى دىت داوهكى لهدهستى بوو لىسر تاهاتن داوهكى پساند لهدهستى و ئىم ئايهتى خوئىندوه ﴿ وما يؤمن أكثر هم بالله الا وهم مشركون ﴾ ^(٢) واته : زۆربهى خەلكى پىروا ناهىنن مەگەر ئىوانه هاوبەشى پەيدا نەكەن . له (ابن مسعود) (ﷺ) ووتى گوئىم لهپىغهمبەرى خوا بوو (ﷺ) دهيلەرموو ﴿ ان الرقى والتمائم والتوله شرك ﴾ ^(٣) . واته : بەراستى نوشتە كردن و كلان و كۆزەكه چەورى و شىرىنى لههاوبەش پەيدا كردنن جا هەر كەسنىك پەوى دلى وەر بگىرئ بۆ لاى كەسنى بىجگە لهخوا و داواى سوود گەياندننى ئى بكا ياداواى زىان ئى لادانى ئى بكا ئىو كەسه هاوبەشى پەيدا كردوه بۆ خوا وه (ابن مسعود) وتوىتى (ئىگەر سوئىند بهخوا بهدرۆ بخۆم پىم خوشتره لهوى سوئىندى بهغەبرى خوا بەراستى بخۆم . خو دياره سوئىند بهخوا خواردن بهدرۆ بهگەرەترىن گوناح دىته ژماره ، بهلام هاوبەش پەيداكردن بۆ خوا لهگوناحه هەرە گەرەكانه بابەدىمەن بچوكىش بى . وهله (عمر بن الخطاب) (ﷺ) ووتى پىغهمبەر (ﷺ) فەرموى ﴿ من حلف بغير الله فقد كفر ، او اشرك ﴾ ^(٤) واته : هەر

(١) رواه احمد بسند لا بأس به

(٢) سورة يوسف الآية — ١٠٦

(٣) رواه احمد وابو داود

(٤) رواه الترمذى وحسنه وصححه حاكم

کەسێ سوێند بەغەیری خوا بخوا ئەوە کافر بوو، یان ھاوبەشی بۆ خوا پەیدا کردووە .

بەشیك نیەت ھەبوون لە کردەووە کردن چاکترە

بەراستی دڵ لە لاشە باشتەر ، بۆیە کردووی بە دڵ لە کردەووی بە لاشە باشتەر ، کەواتە نیەت ھەبوون لە کردووە کردن باشتەر . کردووە کردن لە سەر سێ جۆرانە ، فرمانبەری ، گوناح کردن ، پێ پێدراو ، (المباح)

جا بەنیەت ھەبوون گوناح ناگۆی ، جا بۆیە بابای ئەفام نابێ بەو فرمودە ی پێغەمبەر (ﷺ) بە ھەڵە داچێ کە فرمودیەتی ﴿ إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ﴾ واتە : کردەووەکان بە گۆڕە ی نیەتە وە بە نیەتیش گوناح کردن دەبیته گۆی پاریلی وەکو ئەو کەسانە ی بە مالی خەلکی چاکە دەکەن یا بە پارە ی حەرام مزگەوتی دەکەن ، بەلام گۆی پاریلی لە بنچینە پاریوەندی بە نیەت ھەبوونەو ھەبە لە چاکە کردندا ، یانی لە بنچینەو مەبەستی پێ بەندایەتی خۆی گەرە بێ بۆیە نیەتی پیا کردن دەبیته گوناح ، بەلام چاکە کردن بەزۆری نیەت ھەبوون زۆر دەبێ بۆ نمونە وەکو ئەو کەسە ی لە مزگەوت دانیشتوو نیەتی زۆری ھەبە یەکەم : باوەڕی وایە مالی خۆیە و مەبەستی پێ سەردانی خۆیە وەکو پێغەمبەر فرمودیەتی (ھەر کەسێ لە مزگەوت دانیشی ئەو سەردانی خۆی کردووە وە ھەقە لەسەر لێدراو (المزور)) ریزی سەر لێدەری بگری . دووھم : نوێژ لە دوا ی نوێژ جا حالی چاوەروانی نوێژ وەکو ئەو کەسە وایە کە لە نوێژدای .

سێیەم : گۆی ئەدان و چاوەروان و پاراستنی گشت ئەندامەکان لەو شتانە ی پێویستت نینە . وە (ئعتیکاف) یانی مانەو لە مزگەوت بە نیازی خوا پەرستی جۆرنکە لە گۆشە گیری لەبەر ھەندێ پێغەمبەر (ﷺ) فرمودیەتی ﴿ رَهْبَانِيَّةً امْتِي الْقُعُودَ فِي الْمَسَاجِدِ ﴾ واتە : گۆشە گیری ئۆمەتی من لە مزگەوت دانیشتنە . چوارەم : گۆڕینی دڵ بە گشتی بۆ لای خۆی گەرە . پێنجەم : بێجگە لە خوا

هرچی له دل دایه دهرکې و گسکې دهی . شه شهم : مه به سستی سوود و مرگرتن له زانست یا فرمان دان به چاکه بی و ته دهغه له خراپه بی . حوتهم : سوود له برایه کی ثابینی و مرگیری ، چونکه سوود و مرگرتن له شه هلی دین ده سته کویکه . هه شته م : له شمرمی خوا واز له گوناح کردن بینی بهم جوړه نیهت زور دهبی و هه موو گوی پایله یه کانی تریش بو خوا بهم گویرد قیاس بکه . وه بزانه : کاتی بابای نه قام گوی ی له پرووه کانی به لگه ی ژیری (العقلية) و به لگه ی قورئان (العقلية) دهبی شو نه قامه و هتی دهگا هه موو شت نیهتی دهوی ، په نگه له کاتی دهرس فیتر بوون و بازرگانی کردن له دلی خووی نیهت بینی و بلی له بهر خوا دهی خوینم یا بازرگانی ده کم گومانی واشه شه نیهت هیئانه ، شای چهند دووره (هیئات) شه هه هر قسه ی دهرونه یا قسه ی زمانه و نهیته هیئان فبری به سمر شو شتانه وه نیه ، چونکه نیهت هیئان پوو تی کردن و مهیل کردنه بو شو شته ی لات ناشکرا بووه ، که مه به سستی دل و دهرونی تیدا به نیهت له دنیا یا له دوا پوژ ، جا کهاته چه سپا نیهت هیئان دهر برینیکه نه به قسه ی زمانه نه به قسه ی دل به لکو دهر برینیکه له به ده ست هیئانی شو مه یله نه مهش کرده وه یه کی نادیاره ، نیهت هیئان خه لکی له گوی پایله ی کردنی خوا چهند جوړنکی هیه ، جوړه خه لکینکی واهیه له ترسی ناگری کرده وه دهکا ، جوړنکی واهیه به کرده وه کانی نومیدی به هه شته به لام به ندایه تی کردنی خاوهن هوشه کان له زیکر کردن و بیر لی کردنه وه له گه و رایه تی خوا تی په پناکا . وه هه موو کرده وه کان دوو پاته ی ده که نه وه ^(۱)

وه فرموده وی خوی گهره ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ واته : کرده وه چاکه کان و تراوه کرده وه ی چاک دهبی شو چوار شته ی تیدا بی : زانست و نیهت و سه برو دلسوزی ، وه هه موو ها له باره ی نیهت هیئانه وه هه قیقه تی خوشوشتنی شمرعی ته و او نابی مه گهر به دوو فرمان نه بی .

یه کهم : نیهت هیئان چونکه نیهت هیئان عیبادت له عادت جیا ده بیتهوه
 وه نیهت هیئانیش کرده وه یه کی دلی بووتهو (فپی بهسر زمانه وه نیه) وه
 نه شتانه ی خه لک تیکه لی به نیهت هیئانیاں کردوه نه وه عاده تیاں پیوه
 گرتوه بو نمونه وه کو نیهت به زمان هیئان نه وه شته کی تازه پمیدا بووه و
 هیچ نسلینکی شرعی نیه به لکو پیوسته لی دور کورتنه وه واز لی هیئانی .
 دوهم : شوشتنی مه مو نه دمه کانی لاشه ^(۲) .

به شیک له گه ورایه تی زانین و زانایان

(ابو هریره) و (ابن عباس) ووتیاں پیغه مبسر (ﷺ) له شاری مه دینه پینش مردنی
 وتاریکی توندی بو داین و فرمووی فییره زانین بی و خوی به کهم بزانی و
 بهنده کانی خوا فییره زانین بکاو مه بهستی پزمه مندی خوا بی ، کس له
 بهمهشت لهو کهسه پاداشتی چاکتر نیه پله ی لهو بهرتر نیه وه هیچ پلهو
 پایه کی بهرزو بهرخ نیه مدگر بز خاودن زانینه و له بهمهشت هرچی بهش و
 باره ی باشو پله ی بهرزه بو نه وه ^(۳) وه پیغه مبسر (ﷺ) فرمووی به جوبرائیل
 وت نومه ته کهم چ کرده وه یه ک بهن له هه مووی چاکتره ؟ فرمووی فییره زانین
 بن ووت نه دی دوا ی وی وتی ته ماشا کردنی زانایان و تم نه دی دوا ی وی وتی
 سردانی زانایان دوا ی وی هر کسی له بر خوا فییره زانین بی و بهو زانسته
 مه بهستی چاک کردنی موسلمان بی و مه بهستی دونیا نه بی نه من که فیلی نه
 کهسه یه ده چته بهمهشتی ^(۴) .

(ابن عمر) ده لی گه ورایه تی زانا له سر نه زانان هفتا پله ی هیه ، نیوان هر

(۱) - تفسیر الکبیر المجلد ۲ سورة البقرة الآية ۱۱۲

(۲) - فقه السنة ص ۲۲ (۶) تفسیر الخازن ص ۴۴

(۳) - تفسیر الکبیر ص ۱۸۹

(۴) - المصدر السابق - سورة البقرة الآية ۳۳

پلهیهك سهره ولاغیكى (۷۰) سالهیه نه‌مه‌ش له بهر نه‌وه‌یه شه‌یتان بیدعه‌یه‌كى داده‌نى زانا تیكى دها به‌لام به‌نده‌ى نه‌زان پووی تی ده‌كا ، نیمامی (الشافعی) و (ابو حنیفه) وتووینه نه‌گهر زاناكان وه‌لى خوا نه‌بن دیاره خوا وه‌لى نیه نه‌مه‌ش ئهو زانایانه‌ن كه كرده‌وه به زانینه‌كه‌یان ده‌كه‌ن^(۱) . (سلیمان) وتوویه‌تى :

هیشتا خه‌لك خیری یان پیوه‌یه هه‌تا زانا مابى و فیریان بکه‌ن ، نه‌گهر كه‌س نه‌ما فییری یان بكا ئهو كاته خه‌لك له ناو ده‌چن . به (سعید بن جبیر) یان ووت نیشانه‌كانى له ناو چوونى خه‌لكى چیه ؟ سعید ووتى نه‌مانى زانایانه (٦) ، (ضار بن عمرو) ووتى نه‌گهر قه‌ومه‌ك واز له زانین و ئه‌ه‌لى زانین بینن و بچن له محراب .

دانیشن و نویژ بکه‌ن و به‌روژو بن هه‌تا پیسته‌یان له‌سهر هینسکیان ووشك ده‌بیتموه ، نه‌گهر پیچمه‌وانه‌ى سوننه‌تى پیغه‌مبه‌ریان کرد (ﷺ) ئه‌وه له ناو ده‌چن ، سویند به‌ر خوایه‌ى كه خواى ترنیه هه‌چ كه‌س نییه به نه‌فامى كرده‌وه بكا ئه‌وه فه‌سادى كردنى پتره له چاكى كردن^(١) . خواى گه‌وره فرموویه‌تى ﴿

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾^(١) واته : خوا هه‌مو ناوه‌كانى فییری ئاده‌م کرد وه فرموویه‌تى ﴿

أَمَّا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾^(٢) واته : به‌راستى له نیو به‌نده‌كانى خوادا ته‌نیا زانایان له‌و ده‌ترسن ئایه‌ته‌كه به‌لگه‌یه‌كى پوونه له سهر ئه‌وه كه ته‌نیا زاناكان خه‌لكى به‌هه‌شتن له‌بهر نه‌وه‌ى ووشه‌ى (انما) بو كورت هه‌لینان (الحصر) ه هه‌روا به‌لگه‌شه له‌سهر هه‌ندى ته‌نیا زاناكان له خوا ده‌ترسن . وه ئایه‌تیكى تر نه‌وه‌یه خواى گه‌وره فرموویه‌تى ﴿

ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾^(٣) واته : به‌هه‌شت بو كه‌سینه‌كه له‌په‌روردگارى خوێ ترسا بى ، به‌لگه‌یه له‌سهر

(٥) الصاوى على الجلالين - مجلد - مجلد ٢ - ص ١٩٥

هەندێ بەمەشت بۆ خەڵکی لە خوا ترسە پێچەوانەو دژایەتی دی کە بەمەشت بۆ غەیری لە خوا ترسان بێ ، ئەو دوو نایەتە بەلگە نەلە سەر ئەوەی کەس خەڵکی بەمەشت نیە تەنیا زاناکان نەبن ، وەبزانە ئەو نایەتە ترساندەکی توندوتیژی تێدایە چونکە چەسپاندووەتی ترسان لە خوا پێویستی بەخواناسیە وە لە کاتی لە خوا نەترسان دیارە خۆی نەناسیە وە ئەو باسە وێدە دەبێ ناگاداربی چونکە ئەو زانییە هۆی لە خوا نزیکێ و لە خوا ترسانە ^(٢) . (الربیع بن انس) ووتی ھەر کەسێ نەترسی ئەوە نەزانە . (مجاھد) وتویەتی : زانا ئەو کەسێە کە لە خۆی گەورە بترسی ، (ابن مسعود) وتویەتی بەسە بە لە خوا ترسان زانابی وەبەلەخوا نەترسان نەزان بێ ، پێغەمبەر (ﷺ) فرمویەتی ﴿مَنْ أَزْدَادَ عِلْمًا وَلَمْ يَزِدَّ هُدًى لَمْ يَزِدَّ مِنَ اللَّهِ إِلَّا بَعْدًا﴾ ^(٣) واتە : ھەر کەسێ لە زانیی زیادێ کرد ھیدایەتی لە گەل زیادێ نەکرد ، ئەوە زانییەکی زیاتر لە خۆی دور دەخاتەو . (عبد الله بن عمر) ووتی پێغەمبەر (ﷺ) فرموی خۆی گەورە دەفرموی (ئەمن زانیی خۆم بۆ ئەوە لەسەر دانەناون پێ عزابتان بدم بەلکو دەلیم چۆن فێرە ئەو زانیی بوونە ئەوھا بپۆنە بەمەشت) وەھەرەھا پێغەمبەر (ﷺ) فرمویەتی دوو جۆرە خەڵک ھەیە ، زاناو ئەوەی دەبێ فێرە زانیی بێ ، خەڵکەکی تر ھەموو گێل (ھەج)ن و ھیچ خێریان پێو نیە ^(٤) وە زۆر لە سۆفیەکان جیاوازی دەخەنە نێوان شەریعت و ھەقیقەت ، دیارە ئەو سۆفیەلکانە زۆر نەفامن چونکە شەریعت ھەر ھەمووی ھەقیقەتە وە پێشما (امام غزالی) لە کتابی (أحیاء العلوم) دا ناگاداری ئەو صوفیۆکانە کردووە و وتویەتی :- ھەر کەسێ بلی ھەقیقەت پێچەوانە شەریعتە پاشی دیسار

(١) کتاب تلیس ابلیس

(٢) تفسیر الکبیر - سورة البقرة الآية ٣٢

(٣) تفسیر الکبیر - سورة الاعراف - الآية ١٧٦

(٤) تفسیر الکبیر - سورة البقرة

پنچوانه‌ی نادیاره ئهو كهسه له كافر بوون نزيك تره نهك له برپواداری .^(۱)

پنويسته لهسەر برپواداران پڤغه‌مبەر زاناو وه‌لی‌ه‌كان و شه‌هیده‌كان و پیاوه چاكه‌كانیان خوش بوی به‌لام نابی داوای به هاناوه هاتن و یارمه‌تی لێ‌کردن و زیان ئی لادان و سودگه‌یان‌دان ئی بکه‌ن نه‌گه‌ر وا بکه‌ن ئه‌وه ده‌بنه هاوبه‌ش په‌یدا كهر (نعوذ بالله من الشرك) وه (معاویه) ووتی پڤغه‌مبەر (ﷺ) فهرموویه‌تی ﴿من یرد الله به خیراً یفقه فی الدین﴾^(۲) واته : هەر كه‌سی خوا بیه‌وی توشی خیری بکا له ئاین تی ده‌گا . ئهو فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سەر پله‌و پایه‌ی له ئاین گه‌یشتن خوا نای داته كه‌سی مه‌گه‌ر بیه‌وی ئهو كه‌سه توشی خیره‌کی گه‌وره بی ، وه تی‌گه‌یشتن له ئاین بریتی‌یه له زانینی بنچینه‌كانی نی‌سلام و حه‌لال و حه‌رام و تی‌گه‌یشتنی مه‌رجه‌كان ، به‌لی نه‌گه‌ر كه‌سی له ئاین له نه‌گه‌یشتن دیاره خوا توشی خیری نه‌کردوه ، وه ئهو قسه‌یه‌ش له رێ‌وایه‌تی (ابی یعلی) دا هاتووه (هەر كه‌سی له ئاین نه‌گه‌یشتبی خوا هینه‌ گرنکی پی نادا) وه‌ئهو فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه‌کی پوونه له‌سەر ئه‌وه‌ی شه‌ره‌فی له‌ئاین گه‌یشتن و ئهو كه‌سانه‌ی له ئاین گه‌یشتون گه‌وره‌تره له هه‌موو زانینه‌كانی ترو زانایه‌كانی تر . وه مه‌به‌ست له ئاین گه‌یشتن ئه‌وه‌یه یانی له قورئان و سوننه‌ت گه‌یشتن^(۳) پڤغه‌مبەر (ﷺ) فهرموویه‌تی ﴿لفیه واحد اشد علی الشیطان من الف عابد﴾^(۴) واته : زانا له‌سەر شه‌یتانی له هه‌زار عابیدی به‌هیز‌تره .

(ئاگاداری‌ه‌کی گرنگ): - سالانه له قوتابخانه‌كان له گشت قوتاغه‌كانی خوێندن ژماره‌یه‌کی زۆر كتی‌ب دابه‌ش ده‌كرێت بۆ قوتابه‌كان له وانه‌ش خوێندنه‌وه و ته‌فسیری قورئان و په‌روه‌ره‌ی نی‌سلامی ئه‌مه‌شه‌ ئایاتی پی‌رۆز و ناوی خوا‌ی گه‌ره‌و ناوی پڤغه‌مبەر فهرمووده به‌رێ‌مه‌كانی تیدا‌یه ، به‌لام ئه‌وه‌ی جی‌گای داخه ماوه‌یه‌ك ده‌بینی په‌رمه‌كانی به‌سەر جاده‌و كوڵانان بلۆ ده‌بنه‌وه یان ئهو په‌رانه بۆ گوله‌به‌پۆژه فروشتن به‌كار دیت و پاشانی‌ش فه‌ی ده‌دری‌ته پڤگا‌و بان و شوێنی پی‌س و خه‌لكی به‌سه‌ریا تی ده‌په‌رن كه ئه‌مه‌ش گونا‌هێ‌کی گه‌ره‌و به‌لایه كه له‌م زه‌مانه روو ده‌دات .

۱ - تلبیس ص ۲۲۴ - ۴ - متفق علیه ۲ / سبل السلام / الجزء الرابع ۴ / تفسیر الکبیر المجلد ۲۸ ص ۱۲۹

زانای گمروه (صاوی) لیسر تهفسیری جهلالهین دهفرموی به گمروه دانانی ناوی
 خوا پیویسته هسروها به پاک زانین له ههموو کهم و کورتی یهک بویه شرع
 زانمکان دهلین کمسیک ناوی خوای گمروهی دیت لیسر کاغزیک نووسراو
 کمرتیه شونیک پیس بهلایا تی پیری و به جی ی هیشت پی کافر دهییت
 چونکه بهسوک دانانی نارمکانی خوا وهک به سووک دانانی خوايه (پمنايهخوا)
 له بهر شهوی ناو دهلیلی ناوی نراوه بویه رووهکمه رابرو بهر پرسهکانی
 بهرمردمو لیرکردن و بریانی ماموستای وانمکانی نایینی چارهیکمی نهم بابته
 گرنگه بکن شهوش به هاندانی قوتاییمکان بؤ پاراستن و به پاک راگرتنی
 تهفسیری قورشان و کتیه نایینی یهکان له کوتایی سالیش وهرگرتشهویان له
 قوتاییان و دانانی له کؤگاکان به شیویهک له گهل پیروزی نهم کتیهانه بگونجی
 هسروها نههیشتنی و لعاوبردنی چاپه کؤنمکان به ریگهیکمی بروست و شرعی
 نهم فریدان و بلوره پی کردنی .

بهشینک له قهدهغه کردنی بیدعه و شته تازه پهیدا بووهکان

خوای گمروه فرمویهتی ﴿ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ﴾^(۱) واته : له دوی هق
 چی تر هیه مهگر گومرایی نهبی هسروها فرمویهتی ﴿ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ
 مِنْ شَيْءٍ ﴾^(۲) واته : نیه کوتایی مان نهکرده لهم کتیهدا هسروها
 فرمویهتی ﴿ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ ﴾^(۳) واته : (جا
 نهگر له شتیک ترووشی جیایی بهرو باومر بیون بیگنیرنهرو بؤ لای خواو
 پیغهمهر) واته : قورشان و سوننهت هسروها فرمویهتی ﴿ وَإِنْ هَذَا صِرَاطٌ
 مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ﴾^(۴) واته : بهراستی نهمه
 ږنگای راستی منه جا بهودها برؤن بهرپیازی تردا مېړون نهروکو له ږنگای خوا
 جیاتان بکاتوره . له عائشه (رضی الله عنها) وتی پیغهمهر (ﷺ) فرمویهتی
 ﴿ مَنْ أَحْدَثَ مِنْ أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ ﴾^(۵) واته : هرکسی شتیک له
 فرمانی نیه دابنی نیه ومان نهکردی ، نهرو دهرتته دواوه له (عبد الله بن
 عمر) وتی پیغهمهر (ﷺ) فرمویهتی ﴿ مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي ﴾^(۶) واته
 : هرکسی له سوننمتی من لایدا نهرو له من نییه . (عرباض) وتی پیغهمهر
 (ﷺ) ږژهکی نوژی بهیانی پتکردین دواپی پوی تیکردین و زور به توندی
 ناموزگاری کردین همتا چار ناویان لی هات و دل ترسان پیواوی وتی نهی
 پینهمهری خوا دهلی ناموزگاری کردنی مال ناوایی به بلیننی چیمان پی

دهدی پیغهمهر (ﷺ) فرموی ناموزگاریتان پی نهکم به له خوا ترسان و

۱) یونس/ ۲۲ (۲) الانعام/ ۲۶ (۳) النساء/ ۵۹ (۴) الانعام/ ۱۵۲ (۵) متفق علیه (۶) تلبی ابلیس

گوئی دان و فرمانبری کردن نهگمز بو بهندهیهکی حه بهشیش بی چونکه هر کسی له دواى من بژی تا کوکیهکی زور دهیینی جا نهست به سونتهتی من و خهلیفه خانی پاشیدین بگرن و بهدان توند بیگرن و بشترسن لهو شته تازه پهیدا

بووکان، چونکه هرشتی تازه پهیدا بوئی بیدعهیه وههر مه موو بیدعهیه کیش گومرایى به (۷) ابراهیم کورى : یسر فرمووی رحمتی خوی ئی بی له عا شه (رضی الله عنها) ووتی پیغه مبهر

فرمووی ﴿من وقر صاحب بدعة فقد اعان علی هدم الاسلام﴾ واته : هر کسی ریزی بیدعه چی بگری ئه وه وهکو ئه وه وایه یارمتهتی دابی له سمر وئران کردنی ئیسلام . بهلی بیدعه وشه تازه پهیدا بووه کان له دواى پیغه مبهر (ﷺ) و هاوه له کانی پهیدا بوون (بیدعه) چی به ؟ (بیدعه) بریتی به له کردنی کرده وهیه که له سمرده می پیغه مبهر و هاوه له کانی نه بوو بی دواى خهک دایان هینابی .

وه ئه بیدعانه ی دهگری زور بهیان پیچه وانه بوو بهرووی شریعت ده بنه وه ، بزانه کاتی ئه بو بهکر و عومر به (زید بن ثابت) یان ووت قورئان کو بکه وه ، زهید پی یانی ووت ئیه چون کارک نهجام ده دن که پیغه مبهری خوا نه ی کرد بی له (محمد بن ابی قاسم) له (ابن البختری) یه وه پیاوی هوالی به (عبد الله بن مسعود) دا کهوا کو مه له که سیك هه نه له دواى نوژی مه غریبی له مزگسرتی داده نیشن له دوایدا پیاویکیان ده لی ئه وه نه ده جار (الله اکبر) بکه ن ئه وه نه ده جار (سبحان الله) بکه ن ئه وه نه ده جار (الحمد لله) بکه ن عبد الله ووتی نهگم نه مجاره ئه وانته دیت وایان ده کرد وهره پیم به لی ، عبد الله چوه لایان دانیشته ، کاتی کوئی ئی بوو عبد الله کوپی مه سعود هه سته ، عبد الله پیاویکی تیژ بوو ، ووتی نه من عبد الله ی کوپی مه سعودم پی ده لین سویندم به خوا بیدعهیه که و داهیناره هر مه پرسه چه نه سته مه چونکه ئیه خو تان به زمانتر ده زانن له هاوه له کانی موحه مه دی (ﷺ) جا (عمرو بن عبه) ووتی (استغفر الله) عبد الله ی وتی مادام وده پیویسته واز بینن و ریگهی راست بگر نه بهرو له نه ستوی بگرن .

(۷) الاذکار للنوی ص ۱۳۸

نه گمر له پښتگه ی پاست لادهن و به لای پاسته یان چه په دا بهرؤن شهو زور دور
 کومرا دهبن . (۱) (عمر بن عبد العزیز) وتی ناموزگایتان ده کم بهله خوا ترسان
 و میانه بهوی له کاروباره کانی خوی گه ورو په پیره و کردن له سونمتی پیغه مبر
 (ﷺ) و واز هیئان له هرچی شهو شتانه ی تازه پهیدا بوون پیشهوا (ابو حنیفه)
 (ﷺ) فرموویته ی (له سهرتا نه به قسه ی هاو له کانی پیغه مبر (ﷺ) بکه ن و
 پښتگه ی سه لاف بگرته بهر و وه له هرچی تازه په یابووه بترسن چونکه هر
 هه موویان بیدعنه) . هه ورو ها پیشهوا (مالك) (ﷺ) فرموویته ی (هر که سیك
 له نیسلام بیدعیه که دابنی وه بلنی بیدعیه کی باشه (حسنة) هیه شهو که سه پی ی
 وایه (موحه مه د) خیانه تی له نایندا کردوه چونکه خوی گه ورو فرموویته ی (الیوم
 اکملت لکم دینکم) واته : شهو زور دینی نیوهم ته و او کرد . نابنی لهو پوزی ناینیک
 هه بووی و شهو زور ناینیک تر هه بی . وه پیشهوا (الشافعی) (ﷺ) دوی شهو ی
 کتیبه که ی دانا فرمووی ده بنی له کتابه ی من هه له هه بنی چونکه خوی گه ورو
 فرموویته ی ﴿ ولو کان من عند غیر الله لوجدوا فیہ اختلافاً کثیراً ﴾ واته : نه گمر
 قورئان له غهیری خواوه بوایه لهوا نیختلافی زوریان شهو ی هر چیتان دیت
 له کتیبه که پیچه وانه ی قورئان و سونه ت بی شهو نه من له قسه که ی خو م
 ده گمر شهو وه پیشهوا (احمد بن حنبل) (ﷺ) فرموویته ی (بنچینه ی سونه ت
 لای نیغه ده ست گرته به هرچی هاو له کانی پیغه مبر (ﷺ) له سهری پوزیشتن
 و چاو لیکنریانه واز هیئانه له بیدعه کردن چونکه هرچی بیدعه هیه
 گومراییه . ^(۱) (حنیفة بن یمان) وتی هرچی به ندایه تیه که هیه هاو له کانی
 پیغه مبر (ﷺ) نه یان کرد بنی نیو شه میان که ن . وه بزانه سهرچاوه ی شهو
 بیدعانه که ده کورن چه ند شتی که :- یه کم : فرمووده ی بی هیز (الضعیف) دووم
 : فرمووده ی هه لبه ستر او (الموضوع) سی یه م :- عاده ت و وشتی خورافیات
 نابیته به لگه ی شرعی ده بنی بزانی شهو بیدعانه تر سناکی یان له یه که ناسست

(۱) تلبیس ابلیس

دانیه ، بملکو چه‌ند پله‌ی همیه . هه‌ندیکی هاوبه‌ش په‌یدا کردن و کوفری
 ناشکرایه هه‌ندیکی ناگاته هاوبه‌ش په‌یدا کردن به‌لام پنیوسته بزاندی
 بچوکتین بیدعه که‌پیاو له‌ئاینی دابیننی دوا‌ی پوون بوونه‌وه حه‌رامه . حه‌رام
 بوونی بیدعه له‌کردنی بیدعه‌که‌نی‌یه ، وه‌کو هه‌ندی خه‌لک وای تی ده‌گه‌ن
 وه‌بیدعه کردن ته‌نیا شتیکی ناپه‌سند (مکروه) نی‌یه . نه‌گه‌ر نا چۆن پینگه‌مبه‌ری
 خوا (ﷺ) ده‌فرموی ﴿کل بدعة ضلالة وکل ضلالة فی النار﴾ یانی بابای خاوه‌ن
 بیدعه گومرپایه وه‌گومرپاش جیگه‌ی ناو ناگه‌ر ، به‌راستی کارو کرده‌وه‌ی بیدعه
 کردن زۆر ترسناکه که‌چی زۆربه‌ی خه‌لک ئی بی ناگانه‌و نایزانن مه‌گه‌ر کۆمه‌لێک
 له‌زانا هوشیاره‌کان نه‌بن ، وه‌ئهو به‌لگه‌یه به‌سه له‌سه‌ر ترسناکی بیدعه کردن که
 پینگه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمویه‌تی ﴿ان الله احتجز التوبه عن کل صاحب بدعة حتی یدع
 بدعته﴾^(٣) واته : خوا‌ی گه‌ره تۆبه له‌خاوه‌ن بیدعه قه‌ده‌غه ده‌کا هه‌تا واز
 له‌بیدعه‌کردنه‌که‌ی دینی (سه‌ل بن عبدالله التستری) ووتویه‌تی پنیوسته له‌سه‌رتان
 به‌قه‌سه‌ی هاوه‌له‌کانی پینگه‌مبه‌ر (ﷺ) و سونه‌تی پینگه‌مبه‌ر بکه‌ن ، به‌لام ده‌ترسم
 زه‌مانه‌ک دابی که‌پیاویک باسی پینگه‌مبه‌رو چا‌ولیکردن له‌کرده‌وه‌کانی بکا
 له‌مه‌وو پوویه‌که‌مزه‌می بکه‌ن و ئی بره‌ونه‌وه و به‌خه‌ی ئی هه‌ل ته‌مکینن و
 زه‌لیل بکه‌ن و سوکایه‌تی پێ بکه‌ن (وه‌کو ئهو زه‌مانه‌ی) هه‌روا (سه‌ل)
 ده‌فرموی بیدعه کردن له‌سه‌ر ده‌ستی‌ته‌هلی سونه‌ت ناشکرا بوو ، چونکه ئه‌می
 سونه ناشکرایان کردو قسه‌یان ئی کردو قسه‌ کانیان ناشکرا کردو له‌نیو خه‌لکی
 بلا‌ویان کرده‌وه ئه‌وه‌ی نه‌شی بیستبوو گوئی لیبوو ، نه‌گه‌ر وازیان ئی بینابایه
 و قسه‌یان ئی نه‌کردبایه په‌نگه‌ که‌س نه‌ی دهمانی و هه‌ر که‌سه له‌سه‌ر ئهو شینوه
 ده‌مرد که‌له دئی دابوو هیچیان ئی ناشکرا نه‌ده‌بوو له‌گه‌ل خۆی ده‌یبرده ناو
 گۆزه‌که‌ی . هه‌روا (سه‌ل) ده‌فرموی هیچ که‌ستان باسی بیدعه کردن نا‌کا هه‌تسا

(٣) انیس المؤمنین ص ٧٥

(٤) رواه الطبرانی والخباء المقدس فی الاحادیث المختاره و غیرها بسند صحیح وحسن

شهيتان دئ بؤى باسى به نديايتى يه كه دهكاو پئى دهكا دوايى دئ بؤى باسى
بيدعيه كه دهكا جا نه گمر قسه ي له بيدعه كه كرد وه خهلكى بؤ بانگ هيشتن كرا
نموه نمو به نديايتيه ي بؤ خواي كردبوو ئى پەش دهكرتيموه . (سهل
له دريژهي قسهكاني ده فرمووي هيچ فرموديمه كه دهر باره ي بيدعه چي يهكا
له فرموديه توندو تيژ تر ني يه . ﴿ حجب الله الجنة من صاحب البدعه ﴾ واتا
: خوا بهميشتي قه دهغه كردوه له بيدعه چي يان ﴿ الفضيل بن عياض ﴾ وتويتمى
(هر كه سيك پياوي بيدعه چي خوش بوئ خواي گهره كرده وهكاني پوچه ژ
دهكاتمه و پوناكي نيسلامه تي له دلي دينيتيه دهرمه . (سفيان الثوري
ورتويتمى بيدعه كردن لاي شهيتاني له گوناخ كردن خو سهويستره ، چونكه
گوناه كردن توبه ي ئى دهكرئ به لام بيدعه كردن توبه ي ئى ناكرئ . (ابن عباس)
فرمووي ئيوه ته ماشاي نمو پياوه بكن كه نه هلي سونه تمو خهلكى بؤ لاي
سونه ت بانگ دهكاو قه دهغه ي له بيدعه كردن دهكا (ابو عالىه) ورتويتمى
له سمرتان پئويسته وهكو هاوه لهكاني پيغمبهر (ﷺ) وابن پيش نموه ي
پهرتموازه تان تنى بكهوئ ، نهوهاش له سمر زانايان پئويسته به خهلكى
رابگيه من بؤ خهلكى پوون بكنمه كه چي حاله مر چي حرامه چونكه خواي
گهره فرموويتمى ﴿ لتبينه للناس ولا تكتُمونه ﴾ ^(۱) واته : حه تمه بؤ خهلكى
بيان كه ن وه ي شارنمه همره فرمويتمى ﴿ وان هذا صراطي مستقيما فاتبعوه
ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله ﴾ ^(۲) له پيشه وه كراوته كوردى . (عبدالله بن
مسعود) وتي پيغمبهر (ﷺ) خه ته كي راستى بؤ راكيشاين دوايى فرمووي نه مه
رينگي خوايه دواي چهند خه توكه كي له لاي چه پ و راستمه ليكرده ، دوايى
فرمووي نمو خه توكانه هريه كيكيان شهيطنه كي له سمره خهلكى بؤ لاي بانگ
دهكه ن دوايى نه م ثايه ته ي سمره وي خوئنده وه ﴿ وان هذا ... ﴾ وه نيسستا بؤ

(۱) تفسير القرطبي المجلدى ص ۱۳

(۲) الآية ۱۵۳ سورة الانعام

خوینتری خوشه‌ریست. هندیك نمونه‌ی ئه‌و بیدعانه ده‌ینینه‌وه كه‌وا ده‌كه‌ونه
ناو چوار چینه‌وی خه‌تۆكه‌كان كه‌به‌م هیلکاری یه‌ی لای خواره‌وه پوونی
ده‌كه‌ینه‌وه .

(۱) گۆر په‌رسته‌كان به‌خه‌لكی نه‌زان ده‌لین وهرن هه‌رچی و مه‌به‌سته له‌م گۆره داوا
بكه‌ن وه‌كومندال بوون وشیفای نه‌خۆش دان و هه‌رچی پیویستی به‌ كتان هه‌یه ،
گومانیان وایه ئه‌و گۆرانه توانایان هه‌یه له‌سه‌ر سود گه‌یاندن و زیان لادان ، ئه‌و
نه‌زانا نه‌داوای شتی وا له‌و گۆرانه ده‌كه‌ن كه‌ده‌بی به‌نده داوای شتی وا هه‌ر
له‌خوا داوا بكا خۆتوند ده‌كه‌ن بۆ چوونه سه‌ر ئه‌و گۆرانسه‌و داوای شتی
وایان ئی ده‌كه‌ن ، وه‌كو چۆن نه‌فامه‌كان داوایان له‌بته‌كان ده‌كرد ﴿فانالله وانا
اليه‌ راجعون﴾

(۲) خاوه‌ن په‌ڕۆکی سه‌وز ده‌لێته نه‌فامه‌كان ئه‌و په‌ڕۆكه سه‌وزه‌ی له ده‌ستتان
به‌به‌ستن و به‌خۆتانی وه‌كه‌ن دهرمانی هه‌موو دهردێكه وه هه‌موو به‌لایه‌كیش بزرگا
ده‌كا خه‌یزانی عبدالله‌ی كۆپی مسعود وتی عبد الله هاته‌وه داوه‌كه‌ی ده‌ستی
دیتم ، وتی خانم ئه‌وه چی به‌ وتم ئه‌وه نوشته‌یه بۆم كراوه وتی عبد الله
داوه‌كه‌ی ده‌ستی پچه‌راندیم دوا‌یی وتی ژن و مندالی عبد الله بێ نیازن له‌هاوبه‌ش
په‌یدا كردن بۆ خوا گویم له‌په‌یغه‌مبه‌ری خوا بووه ده‌ی فرموو ﴿ان فی الرقی
والتمائم والتوله شرکا﴾ واته : بێ گومان نوشته و كلۆن و كوژه‌كه و چه‌وری و
شیرینی هاوبه‌ش په‌یدا كردنه

(۳) (بابه خه‌لیفه) ده‌ئێ مه‌ده‌د(یاپیر) هاواره دهری‌شه‌كان دوا‌ی ده‌كه‌ون و
ده‌ست به‌سه‌ا كردن ئه‌كه‌ن و ده‌ور به‌ری سه‌رمه‌ست ده‌بن (باب خه‌لیفه)
وانی به‌ خۆ (یاپیر) ناوه‌ك نیه له‌ناوه‌كاني خوا ، وه‌داوای به‌هانا وه‌هاتن
له‌مردوی گۆر هاوبه‌ش په‌یدا كردن و كوفه‌ری ناشكرایه ، به‌لگه‌ش
فرمووده‌ی خۆی گه‌وره‌یه .

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^(۱)
 واته: وه بیجگه له خوا هاوار بو شتی که نه سودت پی دهگینهتی و نه زیان مبه جا
 نه گمر نهو کاره بکهی لهو کاته دهالهسته مکارانی .

(۱) (کاکه دهریش) شیرو زهرگی له خوئی ددهاو ناگروشوشه ی دهخوا وهتی دهگا
 نهوه کمرامهتی وهلیه کانه که چی نازانی شیر له خو دان و ناگر خواردن
 سیفمتهی خه لکی جهه منده مییه ، له (ابن کثیر) یان پرسسی دهریابری زوهد وتی
 زوهد دهست گرتنه به سونه توخو وهکو هاوه لکانی پیغه مبر (﴿﴾ لیکن دهنه .

نه گمر واز له کاره بهینیت و خوّه خه ریک بکات به فیر بوونی پیشمیکه سودی یومریت و سود به
 خه لک بگهینیت زور باشته وهک نهوه ی بیته کارمبا لیزانیک ، ناسنگری دارقاشی ... هتد ، یان بیته
 نه ندان یاریک وولات ناوه دان بکاتمه یان نوکتوریک چارسمیری خه لکی بکات چونکه بهمشیک له
 دهریوشانه گمنج و منال و قوتابین ، دیاره که باشتین کسیش نهومیه که سودی بو خه لک هه بیت
 (مه بستم له دروست کردنی مروف نهزانی چاو لیکری زو خو به گموره زانین و یاخی بوون نی یه نهوانه
 هه مووی رووشتی نالات و درندن مه بستم له دروست کردنی مروف زانین دانسانی و مل که چی یه ه
 ۵) فتوا دانی بهناو مه لای نهزانه ، فتوا دهدا به بنی دهلیل و خویندنه وهی
 تهفسیره کان و فرموده مپارسته کان و بنی ناگا له شهریه ت (علی بن ابیطالب)
 فرموی: زه مانه که به سمر خه لکی دادی خراپترین خه لکی نهو زه مانی
 مه لایه کانن فتنه لهوان دهرده چی و هر بو وانیش دهگه ریتنه یانی مه لاکان
 زانانه که چی هه لئاستن بهو پیویستی یانه ی دهیزانن .^(۲) (زید بن جدیر) وتی
 عومر پیئی و تمه زانی نیسلام به چی وئران ده بی وتم نه خیر ، عومر وتی

به پی مه لخیسکانی مه لاو دمه هم کردنی دروپوان به قورئان و پیشه وای گومراکمر^(۳)

بهمشیک له شوبه ی گور پرستان و وهلام داننه و یان خوای گموره فرمووه تی

﴿وَلْيَعْلَمَنَّ مِنَ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَاعُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾^(۱)
 واته: وه بیجگه له خوا گه لی شتی تر ده پرستن که نه زیانیان پی دهگینهتی
 نه سود دیکیان پی نه دهن ئه لئین نه مانه لای خوا تکا کارمانن ، هاو بهش پمیدا
 کمرمکان نهو بت و پمیکمرانه یان له سمر شیوه ی پیغه مبرو پیاوه گمورمه کانیان
 دروست کردبوو ، وهگومانیشمان وابوو هرکات نهوان خه ریکی بهندایه تی نهو

(۱) یونس/ ۱۰۶ (۲) تفسیر القرطبی ج ۱ ص ۲۸۰ (۳) رواه الدامی (۴) تفسیر الکبیر للأمام الرازی

په يکمرانه بن نهو په پياوه گورانه شه فاعمتيان بو دهکهن ، وه شينوې نهو
بت پرستيه نهو زمانهش دا هيه ، خه لکنيکي زور گوري پياوه چاکهکان
به گوره دزمانن ، باومړيان پيان هيه و وهتي دهکهن نه گسر گوره کانيان به
گوره بزائن نهو گوره کان له لای خواي گوره شه فاعمتيان بو دهکهن . (۱) له بهر
گوره کانيان ده پارېننهو ، وه نه گسر يه کنيک پي يان بلي و مه مکه نهو هاوبهش
پميدا کردنه لي توپه دهن و ده لين چون تو به نيغه ده لي هاوبهش پميدا کمر
نيغهش وهکو تو شايه تي ددهين و ده لين (لا اله الا الله محمد رسول الله) و وه
هر خوا رسق دهره و هر ده چينه وه لای خوا ، مه بهستي نيغه هر نهويه نهو
پيغه مبرانه و پياو چاکانه شه فاعهت کارن و له لای خوا شه فاعهت مان بو دهکهن
چونکه نيغه گونا حبارين و پيسين و هيچ نرخ و ريزيکمان لای خوانيه هتا داوا
له خوا بکين هتا له گونا حه کانمان خوش بي و پيوستي يه کانمان بو جي
به جي بکا يازيانمان لي لا بدا بويه نيغه شه فاعهت به وانه دهکين و ده يانکينه
(وه ساته) له نيوان خو مان و خواماندا چونکه نيغه دزمانين پلوه پايه نهو
زاتانه لای خوا چمند گوره يه مه بهستيان پي نهو زاتانه وهکو وه زيري لای
پاشايانه . نيغهش له وهلامي نهو زمانانه دا ده لين يه کم :- به پرستي بيرو
باومړتان هر ه مان بيرو باومړي هاوبهش پميدا کمره کانه که خواي گوره
هوالي هاوبهشي پميدا کمره کاني به نيغه راگهياندوه فمرموويه تي ﴿ ويعبدون
من دون الله مالا يضرهم ولا ينفعهم ويقولون هؤلاء شفعاؤنا عند الله ﴾ کراوته کوردي
وه باومړي نهو هاوبهش پميدا کمرانهش هر وابو که ده يانگووت خوا
به ديه ينه زمانه رسق دهرانه به لام چونکه بتيان ده پرست تا له خويان نزيک
بکاتهو و شه فاعمتيان بو بکن به پرستي نهو نه فامانه خواي گوره يان هر وهکو
(مروف) : انا بو ، خويان به مروف چواند بوو ياني (هاوبهش پميدا کردن و
پيک چواندن) پيکه وه کو کردبووه نه يان دزماني خوا قهت به مروف پيوانه

ناکری ، نایا خوا و مزیرو گزیرو پیشتیوانی همیه هتا بهنده (تهره سولی) یان پی بکن و لای خوا شه فاعمتیان بو بکن ، بهراستی و مزیرو گزیرو بو خوا ره وادان فسادترین پیوانه و پیستری شته ، ده بی هیچ کس همبی له کسانه نه نام ترو کافر تر بی ! ^(۲) خوی گموره فرمویته **﴿ وَاِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَاَنِي قَرِيبٌ اَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَا فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي ﴾** واته : وه کاتی بهنده له باره ی منوره له تو پرسیار نه کن من نیزیکم پارانه وه ی دوعا کران له کاتی بانگم بکن وه لام نه ده منوره جا نه بی نهوانیش وه لام بهنده منو بهروم پی بینن جا خوا چ پیویستی به (وه ساته) همیه که به فرموی **﴿ نَحْنُ اقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴾** واته : وه نیمه له ره گی گرده نی بهو نیزیک ترین .

واسیته بو راگیانندی ناینی خوا تمنها پیغه مبره بهرزه کانن (علیهم الصلاة و السلام) به لام واسیته بو لادانی زیان و سود به خشین نهو یرو باومپی هاوبهش پیدا کرده کانه چون ده بی واسیته همبی له نیوان بهنده و خوا که خوا به فرموی **﴿ ادعوني استجب لكم ﴾** واتا بانگم بکن وه لامتان ده ده منوره خو خوی گموره نه ی فرموره بانگ له وه لیه کانم پیغه مبرکانم بکن یان داوای به هانا وه هاتن له خوشه ریستان و پیواوه چاکه کانم بکن به لکو فرمویته بانگ له من بکن وه کر له فرمورده ی خوشه ریست داهاتوره **﴿ مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ يَغْضَبْ عَلَيْهِ ﴾** واته : هر کس له خوا داوا نه کا خوا لی توپه ده بی . خو پیغه مبر **﴿ هَلْ يَنْفَعُ مَوْتَهِمْ اَوْ يَضُرُّهُمْ اَوْ يَنْفَعُ مَوْتَهُمْ اَوْ يَضُرُّهُمْ اَوْ يَنْفَعُ مَوْتَهُمْ اَوْ يَضُرُّهُمْ اَوْ يَنْفَعُ مَوْتَهُمْ ﴾** یا (تهره سول) به پیغه مبران و پیواو چاکان بکن . وه هاوبهش پیدا کران له لین نیمه شایسته ی نهو نینه خهریکی به ندایه تی خوا بن مادام نهو یه نیمه خهریکی به ندایه تی هندی که له بهنده نزیکه کانی خوا ده کمین وه کو فریشته کان ، یسا پهیکری فریشته کان و ننه یان بو دروست ده کمین خهریکی به ندایه تی

(۲) تفسیر الکبیر

(۳) کتاب تعلیم الجنان لاحمد بن الشافعی .

کردنیان دهمین له سمر ئهم (تهویل) کارییه . کهچی خوای گهردهش لهو لاره بهلگهی هینانوهتهوه له سمر پړو پوچی قسهکانیان لهم نایمهته پیرۆزهدا ﴿ قل ادعوا الذين زعمتم من دونه فلا يملكون كشف الضر عنكم ولا تحويلا ﴾ ^(۱) واته : بلی گومانان دهمکرد که غمیری خوا پهرستراوی تریش هیه نهکوسپینکیان پی لا دهچی و نهگورانیان له دهس دی ههروا له نایهتیکی تر بهلگهی قهدهغه کردنی داوای بهمانا وههاتن له غمیری خوای هیناوهتهوه و فرموویهتی ﴿ لا تلج من دون الله مالا ينفك ولا يضرک فان فعلت فانک اذا من الضالمین ﴾ واته : بانگ مهکه بیجگه له خوا نهسودت پی دهکیننی نهزیانت لی دهدا جا نهگهر نهو کارهت کرد نهو تو له ستهمکارانی وه بهلگهی قهدهغه کردنی داوای یارمهتی کردن له غمیری خوا هیناوهتهوه و فرموویهتی ﴿ ایاک نعبد و ایاک نستعین ﴾ یانی خواجه بهندایهتی تایبته به تووه بیجگه له تو هیچ کهس ناپهرستین وه داوای یارمهتی هه له تو دهکین له کارو باری دین و دونیادا داوای یارمهتی له هیچ کهس ناکمین بیجگه له تو ههرومهکو لهو فرمووده دا هاتوه ﴿ اذا سالت فاسال الله و اذا استعنت فاستعن بالله ﴾ واته : نهگهر داوات کرد هه له خوا داوا بکه وه نهگهر داوای یارمهتیت کرد هه له خوا داوا بکه . نهگهر نهو بیدعه چی یانه لهو نایهت و شمرچی نهو فرموودانه تی بفکریبانه دهیانزانی داوای بهمانای وههاتن و داوای یارمهتی کردن له غمیری خوا هاوبهشی پمیدا کردنه بو خوا و کوفری ناشکرایه نهو کهسهی داوای بهماناوه هاتن له پیغهمبر (ﷺ) دهکات و بانگ له غمیری خوا دهکا وهکو نهوه وایه بلی نهی پیغهمبری خوا لهو ناخوشیه پزگاره بکه ، یا عبد القادر یا یا دسوقی یا یا رفاعی یا یا بدوی ، وههیچ شک و گومانی تیدا نیه نهو کهسهی داوای بهمانا وه هاتن له غمیری خوا دهکا دیته ناو بازنهی ئهم نایهته جا توخوا مروقی ژیر چون داوای بهماناوههاتن دهکا که نهو نایهته دهخوینیتوه یا گوئی لی دهبی جسا نهو

مەسەى ركوع يا سوجده دەبا بۇ مرقۇشى زىندوو يا مردوو يانەزىر دەكا بۇ
 ھەيرى خوا وەكو ئەو نەزىرى بۇ گۆزى وەلى پىاو چاكان دەكەن يان لە دەورەى
 گۆزى پىغەمبەر (ﷺ) يا وەلىيەكانى دەسورپىنەو يان داواى بە ھاناو ھاتىيان
 لى دەكەن لە ناخۇشى و .

دەلىن يا رسول الله ئەو ناخۇشىيەم لى لادە يا دەلى مەدەد عبد القادر يا دەلى
 يا گەيلانى يان داواى شتىك لە غەيرى خوا دەكەن كە ھىچ كەس تواناي لە سىر
 كردنى نىە مەگەر خوا ئەبى بۇ نەوونە داواى چا بوونەو ھەى نەخۇشى لى دەكەن
 ، يا كورپان بداتى يا ئەو شتانەى وونيان كردوہ بۇيان بدوزىتەوہ ، يان ئەو
 ناخۇشىيەى بەسىريان ھاتوہ لە سەرى يان لا باو وىنەى ئەو شتانە كە لە
 ھىزىر دەسەلاتى مرقۇف دانىيە بيان كاتن ، جا بە كردنى ھەرىيەكىك لەو كارانە
 ئەو كەسە دەيتتە ھاوبەش پەيدا كەرى گەورە بۇ خواى تاق و تەنيا ، كە خوا
 ھەت لى خۇش نابى مەگەر بە تۆبە كردن ئەبى ھەروەكو ھەموويەتى ﴿ ان الله
 لا يفر ان يشرك به ويفقر ما دون ذلك لمن يشاء ﴾ . واتە : بەراستى خوا لەوہ
 خۇش نابى كە ھاوبەشى بۇ دابىرى وەگوناخانى تر خۇش ئەبى بۇ ھەرىكەسى
 بىھوى . نەچەسپاو ، تەوہسول كردنى ھەندى پىغەمبەران بە ھەندىكيان
 ھەروەكو نەش چەسپاوہ ھاوہلەكان تەوہسولييان بە پىغەمبەر (ﷺ) كردبى
 چونكە تەوہسول كردن دوو جۆرى ھەيە ، جۆرى دروست و جۆرى نادروست ،
 ئەو جۆرەى دروستە ئەویش دەيتتە دوو جۆر ، جۆرى يەكەم برىتىيە لە
 تەوہسول كردن بە باوہر بە خواو باوہر بە پىغەمبەر بە كەردەوہ باشەكان
 نەمەش كىشەى لەسەر نىە لە نىوان زاناكان نە لە ژيانى پىغەمبەر (ﷺ) وە
 نەلەوا مردنى ، جۆرى دووہم : لە تەوہسول كردنى دروست تەوہسول كرنە بە
 دوامى پىغەمبەر (ﷺ) ھەتا لە ژياندا ما بوو وەكو ئەو پىاوہى ھاتە لای پىغەمبەر
 (ﷺ) داواى لى كرد لە خوا داواى چاك بوونەوہ بكا يا وەكو ئەو ئەمراپىيەى
 داواى لە پىغەمبەر (ﷺ) كرد داواى باران بارىن يان بۇ بكا ، ئەوہ ئەو

تهوه سولهيه كه به دروعاي پيښمبه (ﷺ) بوو به لّام له دوایمردنی شو تهوه سول كړنه
 نه ماوپړا. جا دروست نيه بابای موسلمان بچيته سر گوري پيښمبه (ﷺ) و داوای
 پښوېستی ئې بكا ياداوای ليځوش بوونی گوناخه كانی ئې بكا يا داوای زیان لادانی ئې بكا
 به لگش له سر همدی له خه لافهتي عومری كوری خهتاب باران نه ده باری عومریش
 ویستی داوای باران بارین بكا چووداوای له عباسی كوری عبدالموتلیب كړد دوعایان
 بو بكا بارانیان بو بیاری جا فهرموی (ئی خواجه نهگر باران نه باری بیایه نیمه
 تهوه سولمان به پيښمبه ره كانمان ده كړد جا بارانمان بو ده باری به لّام نه مړو تهوه سول
 به مامی پيښمبه ده كین ، پاشان ووتی ئی عباس هسته داوای باران بارینمان بو له
 خوا بكه (۱) . جا نهگر تهوه سول له دوايی مردنی پيښمبه (ﷺ) دروست بیایه به
 گوره كی شهوه هاوه نه كانی له چوونه سر گوري پيښمبه (ﷺ) لایان نه دده و
 نه ده چوونه لای عباس ، شهوه شتيكي پوونه له كهس شارهو نيه مهگر وكراوه كهسی
 ره گز په رستی و عینادی چاوی كوتر كړد بی چووبینه دوو رنگی گومراو
 فساد (۲) ووتراره تهوه سول (پارانوه) بیدعیه كوفر نی یه به لكو كوفر داوای
 فرياكوتنه (الاستغاثه) به پيښمبه یان كهسی تر هروك چهند جاری تر باس كراوه.
 هیچ فهرمودی راست (صحيح) یان چاك (حسن) نه هاتوه له بابت پارانوه له
 مردوان به لكو شهوه ووتراره یان لاوازه (ضعيف) یان دانراوه . مردوه كان نه گوی یان
 له هیچ شهوه لامیش ده دهنهوه ، خوی گموره ده فهرموی (ان الله يسمع من يشاء وما انت
 بمس من في القبر) پاکی بو شه خواجهی كه دل و دهرونی شو گور په رسته ده جاله پي ئې
 وون بوانی كوتر كړدوه كه زیندو و مردو و كه يك داندنن ههتا ووتیان روحه كان
 دوايی جیا بوونه یان له لاشه ده میتنهوه هلس و كهوتیكي تهواو ده كین ، نه مانه
 چهند نه زمان كافر نه گر شه مرددوانه شهوا زیندوون نابویه له گور بنرین و
 ماله كانیان دابش بكرايه وژنه كانیان میردیان (شویان) بكردایه (بیجكه له پيښمبه
 (ﷺ) شو حدیسی (ترسلا بجا می پارانوه به خاتر من بكن) (ابن القيم) وتووه تی
 پيښمبه (ﷺ) نهگر سردانی گوري بكردایه بو شهوی زیارهتی ده كړد دوعایان بو
 بكاو په حمتیان بو بنیری و داوای ئې خوش بوونیان بو بكا ، به لّام هاوبش په یدا كمران
 سر پیچیان كړدوه شو شپوه چوونه سر گوره پيښمبه (ﷺ) ده كړد ، هاوبش
 په یدا كمران له چوونه سر ته نیا شه یان هیشته شه كه دوعا له مردوه كه بكن و

سويند لەسەر خوا بخۆن بە گۆری مردووێکە داواى پێويستى يان ئى دەکەن و داواى بارمەتيان ئى دەکەن و پوييان ئى دەکەن بە پێچەوانەى هيدايمەتى پيغەمبەر (ﷺ) چونکە هيدايمەتى پيغەمبەر (ﷺ) لە چوونە سەر گۆر يەکتا ناسى (التوحيد) چاکە کردن بۆ مردووێکە بەلام چونکە سەر گۆرى ئەو هاوبەش پەيدا کەرانه خراپەکاری يە هەم بۆ خۆتان هەم بۆ مردووێکەن دوعا کردن لەم شوێنە سى جۆرە ، يان ئەوەتا دوعا بۆ مردووێکە دەکەى يا ئەوەتا دوعاى ئى دەکەى يا ئەوەتا دوعاى لای دەکەى |، هاوبەش پەيدا کەرەکان دەلێن دوعا کردن لەلای مردووى گۆر لە دوعا کردنى مژگەوت گەلى شاترە ، وە هەرکەسى بىرکاتەرە لە هيدايمەتى چوونە سەر گۆرى پيغەمبەر هاوئەکانى و لەگەڵ چوونە سەر گۆرى هاوبەش پەيدا کەرەکان ئەو گەلێک لێک دورە (۱) .

بەشێک لە راست کردنى گۆر

لە (ابى حياج الاميد) ووتى عەلى ئەمنى نارد ووتى بۆ شتەت دەنێرم پيغەمبەر منى بۆ نارد بچم هەرچە گۆرێکى بەرز هەيە راستى بکەم لەگەڵ زەوى وە هەر پەیکەرێکیش هەيە وردو خاشى بکەم (۲) وە چەند. بىنايەى جوان هەيە لەسەر گۆرێکەن دروست کرايە کە مايەى لەسادىە ئىسلام بۆى دەگرى لەوانە بىرو باوەرى باباى ئەفام بۆ خانوو سەقفى سەر گۆرێکەن وەکو بىروباوەر کافرەکان وایە بۆ بتهکانيان ، گومانە ئەو ئەفامانەش ئەو هاىە ئەو گۆرێکە دەتوانن سود بگەيژن و زيان لابەن ، گۆرەکانيان کردۆتە جىگەى پارو مەبەست بۆ بە جىهەنناتى پێويستى يەکانيان و کردويانەتە پەناگە بۆ سەرکەوتنى داواکانيان |، وە دواى شتى وا لە گۆرەکان دەکەن کە بەند دەبى شتى وا هەر لە خودا داوا بکا ، دەچنە سەر گۆرەکان دەستيان پى دادەهێنن و داواى بەهاناوەهاتن يان ئى دەکەن بەم جۆرە وازيان لە هىچ شتىک نەهێناوە کەلە سەردەمى خۆى هاوبەش پەيدا کەرە ئەفامەکان بۆ بتهکان دەيانکرد (لانا الله وانسا اليه راجعون) خەلک ئەو هەموو شتە خراپە و پيسانە دەکەن بەلام هىشتا نابيينى نە مەلایەک ئەفەقى يەک نە ئەميرەک نە وەزيرەک عيرەتى پارێزگار

(۲) کتب تطهير الجنان

(۱) رواه البخارى

(۴) قال المنذرى الحديث أخرجه مسلم والترمذى والنسائى

(۲) فقه السنة ص ۵۶۶

ئايىنەكەى بىگىرى و بىتتە دەنگ وە زۆر جار وەيە فتنەم بۇ دەگىر نەمە كە ھىچ
 گومانى تىدا نىيە زۆر لەو گۆز پەرستانە ئەگەر لەلايەن نەيارەكە سويند بدىرئ
 بەخو ، ئەو سويند بە درۆ دەخو ئەگەر بەسەرى شىخەكەى بېئىرى ئابەسەرى
 فلانە وەلى كە باومەرى پىئى ھەيە دەمى تىك دەئالى و زمانى دەگىرى و سويند
 بەسەريان ناخو و دان بەھەقە كە دائەنى ئەو يەك لەو شتانەيەكە بەلگەيە
 لەسەر ھاوبەش پەيدا كەردنە كەيان بۇ خوای پاك و خاوين ، كە گەيشتوتە
 سەروەى ھاوبەش پەيدا كەردنى ئەو كەسانەى ئەو كەسانەى كە دەلەين خوا
 دووى دووھمانە يا سىئى سىئەمانە .

ئەى زانا مۇسلمانەكان ئەى سەرۆكەكان چ گوناھى لەئىسلام لەوكفرە گەورەترە
 ، وەچ بەلەيك بۇ ئەو ئايىنە زىيانى زىاترە لەبەندايەتى كەردنى غەيرى خوا ، وەچ
 گوناھىك ھەيە مۇسلمان توشى بىئ وەكو ئەو مۇسەيبەتە بىئ ، وەپىئويستە
 ئىنكار بىكەى باشە ئەگەر ئىنكارى ئەم ھاوبەش پەيدا كەردنە ئاشكەريانە نەكەرى
 دەبى ئەدى ئىنكارى چى بىكەى .

(الحافظ ابن القيم) لە (زاد المعاد) لە (فضل قلوب و فؤاد العرب) دەلئ : حالى دىتنى
 ئەو خانوو قەفەسانەى لەسەر گۆزەكان دروست كراون كەلەغەيرى خوا
 بەندايەتەيان بۇ دەكەرى و خاوەنەكانيان دەكەنە ھاوبەشى خودا پەوانىيە
 مانەوھيان لەئىسلامدا بەلكو پىئويستە وئران بىكەرى ، وەدروست نىيە پارەو پول
 و زەويان بۇ وەقف بىكەرى پىئشەوای مۇسلمانان بۆى ھەيە وەقفەكان بىپرى بۇ
 سەربازى ئىسلام و بىكەرتە يارمەتى بۇ بەرژەوھەندى مۇسلمانان ھەروھە ھەرچى
 كەل و پەلى ئى ھەيە بۆيان وەقف كراو بۇ ئەو خانوو قەفەسانە بۆى ھەيە وەرى
 بىكەرى و خەرجيان بىكات لەبەرژەوھەندى مۇسلمانان ھەروھەكو پىئەمبەر (ﷺ)
 پارەو پولى ئەو تاغوتانەى زەمانى خۆى وەرگەرت و لەبەرژەوھەندى مۇسلمانان
 خەرجى كەرد چۆنكە ئەمرۆ ئەو شتانەى بۇ خانوو قەفەسى سەر گۆزەكان
 دەكەرى ئەم كاتىش ھەر ئەو شتانەيان دەكەرد وەكو ئەو شتانەى نەزريان دەكەرد

بۇ خانوۋەكە يان قەفەسەكەم دەھاتە دەست ، ۋەچۇن يەكە لەگەل ھاوبەش پەيدا كىردى ئىمۇ قەومەي ئىستى ھاوبەش بۇ خوا دا دەننن دەلنن ھىزانن خواھن گۆرەكان ەمردو عاسمانىيان دروست نەكردو بەلكو ھاوبەش پەيدا كىرەكانى نەھلى ھاوبەش پەيدا كىرى پىنشوھ ^(۱). ۋەزاناكان فتوايان داۋە بەمۇئىران كىردى ئىمۇ مزگەوت و گومبەتانەي كەلەسەر گۆرەكان دروست كراون (ابن حجر) لە (الزواجر) دەلنن (پىئويستە دەستت و برد بىكرى لەمۇئىران كىردى ئىمۇ مزگەوت و گومبەتانەي كەلەسەر گۆرەكان دروست كراون چۈنكە زىيانىيان لەمزگەوتى (ضار) زىاترە بۇ سەرپىچى كىردى پىنغەمبەر (ﷺ) دروست كرا بۇيە پىنغەمبەر (ﷺ) قەدەغەي كىردوھ ەفرمانى بەمۇئىران كىردى گۆرى بەرز بۇۋە لە زەوى كىردوھ ، پىئويستە ھەموو چىراۋ فانۇسەكى تىدا لاپىرى ۋەدروست نىيە شتىيان بۇ ۋەقف و نەرز بىكرى ^(۲) ، (ابو ھورە) ۋتى پىنغەمبەر (ﷺ) ەفرموى ﴿ قاتل الله اليهود اتخذوا قبور انبيائهم مساجد ﴾ ^(۳) ، واتە : ئەي خوا جۈلەكەكان بىكۆزى گۆرى پىنغەمبەرەكانىيان كىردە مزگەوت .

بەشيك لەمىرو پادىمبارەي رىبازى صۇفىيەتى لە ئىمام (ابو بىكر الطرطوشى) پىرسىيار كرا پەحمەتى خۋاى ئى بى شىرە زانى گەمردەمان چى دەلنن دىمبارەي رىبازى صۇفىيەتى (خوا تەمەن درىژى بىكا) پىرسىيارەكەش ئەرەيە كۆمەلەك پىياۋ كۆدەبنەۋە زۆر زىكرى خۋاى گەمردە و پىنغەمبەر (ﷺ) دەكەن دىۋاى دەست لەشىر لەخۇدانن دەكەن ۋەھەندىكىيان ھەلدەستىن سەماي دەكەن و سەرمەست دەبن ۋەھۇش خۇدەچىن دىۋاى شتى ئامانە دەكەن و دەخۇن ئايا چۈنە لاي ئىمۇ كەسانە دروستە يان نا فتوامان بۇ بدە خوا پاداشتت بداتسەرە رەحمەتى خوات

(۱) عون المعبود شرح سنن ابى داود ص(۳۶) ج' ۱ حديث ۳۲۰۲ وهذا الحديث مع شرحه المذكور فى تحفة الاحوذى من شرح جامع الترمذى ج' ۱ ص ۱۵۱ الحديث رقم ۱۰۵۴ .

(۲) فقه السنة

(۳) رواه البخارى و مسلم .

ئى بى . وتى ياشىغ ئو قسەى باسى دەكەن بۇ گوناخباريان بەسە پىش ئوھى
 پەرتەى ئى بکەن ئو ھەلخیسکانو وئەى ئەمانە شىغ وتى (مەزھەبى
 صوفیەتى پەرەپوچ (بطالة) و ئەقامیەتیہ (بہالة) و گومراوی یە لە (الضلالة) ئیسلاام
 تەنیا قورئان و سونەتى پیغەمبەرە (ﷺ) سەماکردن و مە ست بوون یەکەم
 کەس کەدای ھینا ھاوہلەکانى سامیری بوون ، کاتى سامیری گونلەکەیکى بۇ
 دروست کردن و قۆزەى لیوہ دەھات ھەلستان لەدەوروبەرى گونلەکەکە دەستیان
 بەسەما کردن کرد ئوہ ئاینی کافرە گونلەکە پەرستانە وەشیرو زەرگ لەخۆدان
 یەکەم کەس کە لەخۆیان دا زەندیقەکان بوون ھەتا موسلمانان بەخۆیانەوہ
 خەریک بکەن و واز لەقورئان و سوننەت بینن ، بەلام تەماشە دەکەین کە پیغەمبەر
 (ﷺ) لەگەل ھاوہلەکانى دادەنیششت دەتوت تەیر بەسەر سەریانەوہ ھیندە
 بەویقار دادەنیششت جا پیویستە لەسەر سولتان و بڕیکارەکەى ئو کەسانە
 قەدەغە بکەن لەھاتنە مزگەوت و جیگەى تر بۇ ھیچ کەسیک پەوا نیە بپروای
 بەخوار پۆژى دواى ھەبى لەلای ئو کەسانە دا بنیشتن یا یارمەتى یان بەدن
 لەسەر ئو کارە پپو پوچەیان ئەم وەلامەش قسەى مەزھەبى مالک و و ابى
 حنیفەر شافیعى و احمد و پینشەوايەکانى تری موسلمانانە ﴿وہا لله التوفیق﴾^(۱)
 . خوای گەورە لەفەرموودەیکى قودسى دەفەرموئ ﴿عباد لی یلبسون للناس
 مسوک الضان وقلوبہم أمر من الصبر والستہم احلی من العسل یخلون الناس بدینہم
 ابی یفترون ام علی یجترون فبی اقسمت لا لبسنہم فتنۃ تذر الحلیم فیہم حیران﴾^(۲)
 . واتە : من چەند بەندەیکەم ھەیە لەپیستەى مەرى دانەو دلایشیان لەژەھرى تال
 ترەو وەزمانیشیان لەھەنگوینى شیرین ترە بەناینەکیان فیل لەخەلکی دەکەن
 ئایا بەمەن فریو دەخۆن یا جورئەت لەسەر مەن دەکەن سویند بەخۆم دەخۆم
 فتنەیان وەکو کراسى لەبەر دەکەم پیاووی و نەرم نیان ئى سەرگەردان دەبى ئو

(۱) تفسیر القرطبی — سورۃ طہ ۹۲/

(۲) رواہ ابن عاکر عن عائشۃ

لهرمودهیه راست لهسمر شو کسانه دهردهچی کله ناو خه لکی نه زمان داوای وئی یهتی یا خهلیفایهتی دهکهن وه بانگه شهی خه لک دهکهن به گهل کومه له که یان بهکهن شهجا هله دستن زور بیدعو خورافات یان بو جوان دهکهن پینگه ی راستیان لی وئیل دهکهن به زمانه کی له ههنگین شیرینترو به دله کی له شه هر تال ترئموه ی ناشکرایه به قسه ی نهرم و نیان فیرفیل له خه لکی به سته زمان دهکهن ههتا بو لای خو یان رایان کیشن و بینه خزمه تکاریان و به قسه ی ههستن و دانیشن. ^(۲) (قتاده) ده لی سیفه تهکانی وه لی خوا شو سیفه تانه یه که خوای گهره له قورئان باسی کردوه یانی له ترسی خوا پیسته یان گزده بی و بهزیکری خوا دل یان نوزهن ده بی ، نه یفرمووه سیفه تی وه لی یهکانم شهویه له هوش خو دهچن و ناوه زیان تیک دهچی شو سیفه تانه سیفه تی بیدعه چی یانه وه شه یطانی وهیه له (عبد الله بن عروة بن الزبیر) پویه ت کراوه وتی به شه سمای کچی شه بو بکری داپیرم ووت هاوه لهکانی پیغه مبر (ﷺ) حاله تیان چون بو شه گهر قورئانیان به سمرده بخویندرا بایه وه ، چی یان لی ده هات ، شه سما وتی بلیم چی یان لی ده هات وه کو خوای گهره وه سفی کردونه ده گریان وه پیسته یان له ترسی خوا کرژ ده بو ، عبد الله وتی به شه سمم ووت داپیره دهنا نه مرو خه لکانه هه نه شه گهر قورئانیان به سمرده بخویندیریتوه له هوش خو دهچن اسماء وتی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) له (عبد الله بن عمر) ده گیرنه وه به لای پیاهو کی خه لکی عیراق تی په پی دیتی واکابرا که وتوته سمر همدی وتی شو پیاهو بو وای لیها توه ، وتیان شو پیاهو شه گهر گوئی له قورئان خویندن یازیکری خوا بی وای لی دی (ابن عمر) وتی شه زیاتر له خوا ده ترسین که چی ناکه وینه سهرزوه ی وه (ابن عمر) وتی دیاره شه یطان ها توته ناو لاشه ی شو پیاهو کرده وه ی وه کو هاوه لهکانی موحه مدی نیه (ﷺ) له لای (ابن سیرین) باسی شو کسانه کرا که قورئانیان لا بخویندیری له هوش خو دهچن ، (سیرین)

وتى جيارازى لەنيون ئىمە ئىماندا ئىمە يەككىيان بچى لەسەر پىشتى
 بەيتى دانىشى پىيى رىزىكا پاشان قورئان بخوئنى لەسەرەتاو ھەتا دوایى
 ئەگەر پاشان خۆى فرىدايە خوارى ئەرجا راست دەکا . ^(۱) لە (أحياء علوم الدين)
 (ابو حامد الغزالي) باسنىكى ھىناو دەلى ئىمە خەلکەكى زور دەبينىن
 خوشىيەكى بى تاميان ئى بەدەردەكەوى ئىمىش کاتى گويان لەچەند دىرە
 ھۆنراو ھەك دەبى كەباسى بەيەك گەشتىنى ياردەکا يا باسى لىك دور
 كەوتنەو لەيەكتر دەكەن بەلام كەگوى يان لەقورئان دەبى ھەست بەھىچ
 خوشىيەك ناکەن ئەگەر پىيى يانبلنى چۆن ئىو لەماناى قورئان خوئندىن
 سەلامەت بوون و بەشىعەرىش كەيف خوش دەبوون ئەو لەچەند پەويەكەو
 عوزرت بۆ دىننەو . بەلام مەن دەلىم لەو مانايە بى بەش (محروم) دروست كراوم
 بەپىچەوانەى ئىو مەن ھەر چەند بىر لەنەننىەكانى قورئان دەكەمەو موچەك
 بەلاشەم دادى مووكانەم گرز دەبى دلم پەرتەس و سام دەبى ، بەلام كەگوئەم لەو
 دىرە ھۆنراوانە دەبى ھەست بەھىچ خوشىيەك ناکەم و گۆشەگىر دەبى و ھىچ
 شوئەوارىك ئى بەر ناکەوى وەمەن وادەزانم پەروگرامى راست و دروست ھەر
 ئەو يەكەلەچەند لایەكەو پەونى بکەينەو . يەكەم : ئەو دىرە شىعەرە چەند
 وشەيەكەن كەباسى بەيار گەيشتن و دوركەوتنەو لەيار دەكەن و باسى تەوہبون
 و خوشەويستى دەكەن كەلایەقى خەلکەو ئەم شتەنە دەرەق خوا كوفەرە - وە
 خواى گەورە لەرموئەتى ﴿وجلّت قلوبهم...﴾ ئەو ھالى خواناسانە لەھىزو
 سزای خوا دەترسەن نەو كەو كەوئەو ئەو بىدەچىيانەى ھەر ھەى خۆى و
 قىرەوزاك و زەوكيانە جا ئەو كەسانەى ئەو ھالە دەرونى يەيان ئى بەدەر
 دەكەوى پىيان وایە ئەو جۆرە خوشىيەك و ترسانە لەخوا ، ئىمەش پىيان
 دەلىن خۆ ئىو ھال و نەگەشتۆتە ھالى پىغەمبەر ھاوئەكانى لەخوا ناسىن و
 وەلەخوا ترسان وە لەخوا بەگەورە زانىن لەگەل ئەو شەدا لەكاتى ئامۆزگارى

(۱) تفسير الخازن لسورة الزمر ص

کردن حالیان هر وهك خوځيان و ابو له خوا ناسی دهگه‌یشتن و دهگریان له ترسی
 لهوا هر وهكو خوا وه صفی حالی خهلكی خواناسی كړدوه لهكاتی بیستنی
 ناوی خواو قورنات خوځندن چوځ بوون جا هر كهسك وانه‌بی ټمړه لهسر
 پښمای وړنگه‌ی ټمړان نینه ، وهكو خواي گموره فرمویه‌تی ﴿ وَاِذَا سَمِعُوا
 مَا اَنْزَلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرَى اَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مَعَ اَعْيُنِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَمَّا
 لَكُنْهُنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴾^(۳) واته : وه هر كاتئ بیستنی ټایه‌تی بؤ پښه‌مېر (نازل
 كراوه) ده‌بینی چاویان له فرمیسك پر له‌بئ چونكه هه‌قیان بؤ دهر كه‌وتووه
 ده‌لن پرمو مردگارمان پرومان هیئا ناو مان له‌گه‌ل شایه دان بنووسه .

به‌لام ټمړ كار و كړدوه گران و ناخوښه كهس نه‌كړده‌ی سوځیه نه‌فامه‌كان دایان
 هیناوه و ده‌یكه‌ن و وه‌تی ده‌گه‌ین پښه‌ی خاوین كړدنه‌وی دل و دهر و نیانه ،
 ټمړه نازانین و تی نه‌گه‌یشتنه له نه‌حكامی شرعیت ، چونكه پښه‌مېر

(﴿ هِیْجَ شَتَّى كَى بَهِ جِئْ نَهْیْشْتَوِ مَهْگَر پُونِی كړدو ټمړه جانا زانم ټمړ
 كړدوانه‌یان له كوځ دیوه له كوځیان و مرگرتوه و هیناوه (ابن عباس) و تی
 پښه‌مېر (﴿ كَاتَهْ كَى وَتَارِی بؤ ده‌داین پیاوړی دیت له بهر پوړئ پاره‌ستا
 بوو جا پرسپاری كړد ټمړه كئ په وتیان ټمړه (ابو اسرائیل) ه نمری كړدوه له
 بهر پوړئ پاره‌ستئ و دانه‌نیشئ و نه‌چیته بهر سیبمړئ و قسان نه‌كاو بهر پوړئ
 بهر و فرمووی فرمانی پئ بكه‌ن با قسان بكاو دانیشتئ و پچیته بهر سیبمړئ
 بهر پوړئ وه‌كه‌ی نه‌شكینئ ، ټمړه به‌لگه‌یه لهسر هه‌ندی همرشتئ مړوف
 نازاری پئ بگات لهو شتانه‌ی به‌لگه‌ی شرعی قورنات و سونه‌تی لهسر نه‌بئ
 و كو به‌پئ خواسی روښتن و له پښ پوړ دانیشتن و (چل پوړ چونه خلوه)
 له‌رانه هیج كوځ پایلی خوا نینه و دروست نئ په ، به‌لكو كوځ پایلی بؤ خوا
 له‌رمیه هرچی خوا و پښه‌مېر فرمانیان داوه به كړدنیان^(۱)

(۳) تفسیر الکبیر - سورة الزمر / ۲۴

(۲) المائدة / ۸۴

پیاوی هاته لای (الحسن البصری) ووتی جیرانهکم همیه (الفالوذج) ی ناخوا (الحسن) ووتی لهبر چی پیاوکه وتی دهلئ پیم ناکری شوکرانهی خوای لهسر بکهه حهسن وتی نهدی ناوی سارد دهخواتهوه پیاوکه ووتی بهلئ حهسن ووتی بهراستی جیرانهکهت نهفامه چونکه نیعمهتی ناوی سارد له (الفالوذج) ی زیاتره دهلئن هوئی هاتنه خوارموهی نایهتی ﴿ یا ایها الذین آمنوا لا تحرموا طیبات ما احل الله لکم ولا تعسوا ان الله لایحب المعتدین ﴾ (۳) واته نهی کهسانئ بپرواتان هیناوه شتانی پاک کهخوا بوئی حهلال کردن له خوتانی حرام مکهن و لهپاده تی مهپهرن بهراستی خوا زیاده پهوی خوش ناوی .
 نهوه کۆمهلیک له هاوملهکانی پیغهمبر (ﷺ) وکو ابو بکر و علی و ابن مسعود و عبدالله بن عمر و ابو ذر الغفاری و سالم خزمهت کاری حذیفه و مقداد و سلمان الفارسی و معقل بن مقرن پهزای خوا لهسر ههموویان بن له مالی (مظعون) لهسر نهوه پیکهوتن گوشت و چهوری نهخۆنهچن بۆ لای خیزانهکانیان و بوئی خوش له خۆنهدهن و جلکی دپ له بهرکهن و دونیا پهفز بکهنهوهو بهزهوی دابگهرئن و ببنه راهیب و ههرامهی خویان بچن ، خوای گهوره نهو نایهتهی سهرهوهی ناردهخواری ، دوایی پیغهمبر (ﷺ) هات و سوپاس و سهنای خوای کرد و فهرمووی نهوه بو چی کهسانیک ههه قسهی واو وایان کردوه ، بهلام نهمن نویرژان دهکم و دهخۆم و دهخۆم و بهرژو نابم و دهچمه لای خیزانهکانم و جاههرکهسن لهسونهتی من لا بذا نهوه لهمن نیه^(۱)
 ودهخوای گهوره فهرمویهتی (والله الاسماء الحسنی فادعوه بها وفروا الذین یلحدون فی اسمائه سیجزون ماکانوا یعملون) (۵) واته : ههر بو خوایه جواترینی ناوهکان

(۱) عون المعبود شرح سنن ابی داود مجلد ۹ ص ۱۱۵

(۲) الفالوذج : جوره مهلویهکه له ناردو ههنگوین دروست دهکری

(۳) المائدة / ۸۷

(۵) الاعراف / ۱۸۰

(۴) خرجه البخاری عن انس

جابهوانه بانگی بکن وهئوانه‌ی که دهست نه‌دن له ناوی خوا خو لانه‌دن واز بان لیبینن له دوا‌ی نه‌وان به‌سزای کرده‌وه خو‌یان نه‌گن نه‌و نایه‌ته دوو مه‌سه‌له‌ی تی‌دایه یه که میان که خوا ده‌فرموئ (یلحدون الاسماء) یانی مه‌یل بوون و ترک کردن مه‌به‌ست وه‌کو ده‌لین (الحد الرجل فی الدین) یانی نه‌و پیاوه مه‌یلی دینی کرد ، وه (اللحد) یانی کاتئ مه‌یلی کرد هر وه‌کو کرده‌وه‌ی نه‌و نه‌فامانه‌ی دوعای داده‌ینن و ده‌لین ناوی خوای تی‌دایه بی‌جگه له ناوه‌کانی خوا زکری ده‌کن بی‌جگه له وه‌ی باسی کرده‌وه‌کانی بکن له‌و شتانه‌ی که لایه‌قی خوانی‌یه .

(ابن العربی) گوتیه‌تی وریای نه‌م دوعایانه بن که‌ستان دوعا نه‌کا مه‌گر به‌و دوعایانه‌ی که له قورئان و سه‌ونه‌تی پاست داهاتونه هر دوعایه‌کی تره‌یه وازی لی بینن هیچ یه‌کیکتان نه‌لن دوعایه‌کی واو وام مه‌لبراردوه به‌راستی چونکه هر خوا پی‌غه‌مبه‌ری مه‌لبراردوه و به‌و شتانه بو خه‌لکی ناردوه .

وه خوای گه‌وره فرموویه‌تی ﴿ وَإِذَا مَسَّ الشَّرَفُ نَفْسَ الْعَرِیْضِ ﴾ واته : هر کاتئ خراپه‌ی پی بگا زور هاوار ده‌کا . و تراوه یانی نه‌وان (هاوبه‌شی په‌یدا که ره‌کان) بانگیان له خوا ده‌کرد بزگاریان بکا له له ناو چون کاتئ بزگاری ده‌کرد یه‌کیکیان ده‌یوت نه‌گر فلانه که‌س نه‌بوایه رزگارمان نه‌ده‌بوو دزه‌که ده‌هاته سه‌رمان و وینه‌ی نه‌و شتانه ، جا نه‌و که‌سانه‌ی نیعمه‌تی خوا ده‌ده‌نه پال فلان و پاراستنی خوا ده‌ده‌نه پال سه‌گ ده‌لیم زور له خه‌لکه عموام و به‌ناو موسلمانه‌کانی نه‌مرو نه‌و قسانه ده‌کن ولا حول ولا قوه الا بالله العظیم (۱)

﴿ من ابی هریره قال رسول الله صلی علیه وسلم یكون فی آخر الزمان دجالون کذابون یا تونکم من الاحادیث بما لم تسمعون انتم ولا آباؤکم فایاکم وایاهم لایضلونکم ولا یفتنوکم ﴾ (۲)

واته : له ئه‌بی هوریره ووتی پێغه‌مبەر (ﷺ) فرموی له ئاخ‌زه‌مانی ده‌جالی درۆژن دیته لاتان به‌فرموده‌ی وا لاتان نه‌خۆتان و نه‌باوکیش‌تان گویی لی نه‌بووه جاوریا بن له‌وان گومراتان نه‌که‌ن و توشی فیتنه‌تان نه‌که‌ن .

بەشیك له ده‌فه لی‌دان

(صفوان بن امیه) ووتی ئێمه له‌ گه‌ل پێغه‌مبهری خوا بووین هات ووتی ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا خوای گه‌وره‌ پ‌سقه‌کی خراپی بۆ دانام چونکه‌ پ‌سقم به‌ ده‌ف لی‌دان په‌یدا ده‌که‌م پ‌یم بدی گورانی ب‌لیم به‌لام قسه‌ی خراپ ناکه‌م پێغه‌مبەر (ﷺ) فرموی پ‌یت ناده‌م چونکه‌ گورانی وتن نه‌که‌رامه‌ته و نه‌نعیمه‌ته به‌لام تۆ کابرایه‌کی درۆژنی درۆژنی خوای چونکه‌ خوا پ‌سقه‌کی هه‌لالی دایه به‌لام ئه‌تۆ بۆ خۆت ئه‌و پ‌سقه‌ حه‌رامه‌ت هه‌لب‌ژاردوه که‌ خوا حه‌رامی کردوه له‌ شوێنی ئه‌و پ‌سقه‌ی که‌ خوا هه‌لالی کردوه ئه‌که‌ر من پ‌یشم خسته‌بایه‌ چیم پ‌ینده‌کردی هه‌سته له‌لام تۆبه‌ بۆ خوا بکه‌ به‌لام تازه‌ چی ب‌لیم پ‌اش هاتنت ده‌نا تیرو پ‌رم دارکاری ده‌کردی و سه‌رم ده‌تراشی ده‌م کردیه‌ په‌ند له‌ناو که‌س و کارت و دورم ده‌خسته‌یه‌وه و ماله‌که‌م هه‌لال ده‌کردی ب‌یته‌ تالانی مه‌دینه‌ جا عه‌مر و هه‌لسا هه‌ر خوا ده‌یزانی چه‌ند به‌شه‌رمه‌زاری و زه‌لیلی پ‌ۆی پێغه‌مبەر (ﷺ) فرموی ئه‌وانه‌ یاخی بوو (العصاة) ن هه‌ر که‌سی له‌وانه‌ به‌مری به‌بی تۆبه‌ کردن پ‌ۆی دوا‌ی خوا هه‌شری ده‌کات به‌پ‌ووتی به‌بی ج‌لک هه‌ر چه‌ند جارێ هه‌لسیته‌ره‌ ده‌که‌وته‌ سه‌ره‌زه‌وی (٣) . ده‌قی ئیمامی شافعی له‌ په‌رتوکی (آداب القضاء) له‌ سه‌ر ئه‌وه‌یه‌

(١) تفسیر القرطبی یوسف / ١٠٦

(٢) عون‌المعبود‌المجلد ٤ ص ٧٨

(٣) تلبیس ابلیس ص ٢٣٤

له گمر پیاو بمرهوام گوئ بداته گورانی شایهتی دانی ئی و مرناگیرئ و
 دادگری بمقال دمیتموه (احمد بن حنبل) ووتی ئومیدم وایه دهف لیذانی بوکان
 رشتی وا هیچی تیذا نمبی (عامر بن سعد البجلی) وتی له (ثابت بن اسعد) ی
 دهگهپام که بمشداری غمزای بهدری کردبوو له ئاههنگی بوک گواستنومیهک
 دیتمهوه که دوو کچی گورانیان دهگوت ودهفیان ئی دهدا ، گوتم نهدی ئمتو
 له دهغهئ ئهو گورانی وتن و دهف لیذانهئ ناکهئ ؟ (ثابت) ووتی نهخیر
 پیغه مبهری خوا پوخسهتی ئهوهئ داوین ^(۱) . (المصنف) پهحمهتی خوای ئی بی
 وتیهتی بزانه گوئ دانه گورانی دووشتان بهیهکهوه کۆ دهکاتهوه یهکیکیان دل
 بی ناگاههکا لیزیکری خواو بیرکردنهوه لهگهرایهتی خوای پاک خاوین
 مهلستان بهخزمهت کردنی دووهم : مهیلی لهزهتی دنیا دهکهئ کهبانگی دهکا
 بو بهجئ هینانی ههموو حمزو ئارمزو بازی بهرهستهکانی کهگهورهترینیان
 چونه لای ئافرهتی (نکاح) ه و متهواریشی لهزهتی لهو شتانهیه که بهدهستی
 دهکهوی وهرنگهش نیه بو گمیشتنه ئهو دهست کهوتانهئ لهرنگهئ حهلالهوه ،
 جاله بهر ههندی گورانی و شتی وا پیاو هان دهدا زینا بکا جا لهنیوان گورانی و
 زینا هاوئا ههنگیهک لهنیوانیاندا هیه وهکو چۆن گورانی لهزهتی رۆح و گیانه
 نهو هاش زینا گهورهترین لهزهتی نهفسی ئینسانه ، له بهر ههندی له فرموده
 داهاتوو گورانی و تن نوشته کردنی زینایه ^(۲) . له (ربیع بنت معوذ) پرمزای خوای
 ئی بی وتی پیغه مبهر (ﷺ) هاته لام (له بهیانی بوکنیم و له سر جیگه کهم دانیششت
 وهکو ئهو دانیشتنهئ تو ههندی کچۆله مان لایبوو دهفیان ئی دهداو بهسر
 شههیدهکانی بهدریان دا ههئ دهدا ههتا کچۆله کهیان ووتی پیغه مبهریکمان لایه
 لهیبی دهمانی پیغه مبهر (ﷺ) فرموی نا ئهو قسهئ مهکه پیشت چیت دهوت
 هر وابلی ^(۳) . له عانیشهئ پرمزای خوای ئی بی ووتی پیغه مبهر (ﷺ) فرموی
 ﴿ اعلنوا هذا النکاح واجعلوه فی المساجد واضربوا علیه بالدفوف ﴾ واته : ژن ماره
 کردن ئاشکرا بکهن وهله مزگهوتی بگین ودهفهئ لهسر لیبدن) ئهوه هر بو

فرمان دانه بهشتی چاك وهكو له وشه‌ی ﴿وجعلوه فی لمساجد﴾ هاتوو یاز
 بۆ ناشکرا کردنه بۆ بهره‌کەت له‌مزگەوت کەدەفە‌ی له‌سەر لیڤدن به‌لام له‌ده‌وری
 مزگەوت وه‌شمرع زانان ده‌لێن مراد له‌ده‌فە‌لیڤدان زوو پۆیه‌ی پێوه‌ نه‌بێ (حافظ)
 ووتیه‌تی ﴿واضربوا علیه بالدفوف﴾ ده‌بیته به‌لگه له‌سەر ده‌فه لیڤدان کەتمه‌ها
 تایبەت نیه به‌ئافره‌تان ، به‌لام ده‌لێن ئهو قەسبه به‌ئیه‌زه چونکه فرموده‌ی
 به‌هێزتر هیه کەدەفه لیڤدان هەر بۆ ئافره‌تان پێی پێ دراوه و پیاوان ناگرێته‌وه
 له‌بەر هه‌مه لایه‌نه‌ی قەدەغه‌کردنی پیاوان خۆبه‌ئافره‌تان نه‌چوێنن ده‌لێم گۆرانی
 پێ پێدراوه (المباح) له‌ئاهه‌نگی بوکان تایبەت به‌ئافره‌تان و پیاوان ناگرێته‌وه .^(١)
 ئهو ده‌فە‌لیڤدانه‌ی هه‌ندێک له‌شیخه‌کانی یه‌مه‌ن ده‌یکه‌ن ناشیرینترین
 کرده‌وه‌کانیان هەر خوا به‌خۆ‌ی وه‌ل ئایینه‌که‌ی خۆیتی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی سەر
 ده‌خا^(٢). ئهو زکره به‌ده‌نگانه‌ی ده‌کرێن و ده‌فی لیڤده‌دن ئهو پاگیانندی پێ
 ته‌واو ده‌بێ . گۆرانی پێ پێ دراو به‌دەفه له‌بووکان دروسته له‌بەر فرموده‌که‌ی
 (ربيعی قضی معوذ) کەبه‌لگه‌یه له‌سەری (الضحاک) ووتی گۆرانی دڵ تێک ده‌داو
 مایه‌ی خه‌شمی خوايه (ابو حنیفه) توندترین پێش‌ه‌وايه له‌باره‌ی گۆرانی وتنه‌وه
 له‌مه‌وو مزه‌به‌به‌کان توند‌تره وه‌هاوه‌له‌کانی وتوانه حه‌رامه گۆی گرتن
 له‌مه‌وو شته‌کی پێو پوچ وه‌کو زورناو ده‌فه لیڤدان و په‌نجه لیڤدان فاسقایه‌تیه‌وه

(١) تلبیس ابلیس ص ٢٢٤

(٢) المصدر السابق ص ٢٢٢

(٣) رواه البخاری وابو داود و الترمذی

(٤) کتاب تحفة الاحوزی المجلد الرابع ص ٢١٠

(٥) کتاب تحفة الاحوزی المجلد العاشر ص ١٣٩

(٦) المصدر السابق مجلد ٤ ص ٢٠٥

امایه‌تی دانیان ئی وەر ناگیرئ به لّام شافیعی له پەرپراوی (القضاء) ده‌لئ گۆرانی
 و له ناپه‌سند (مکروه) چونکه به‌شتی پرۆپوچ ده‌چی به‌لّام (امام احمد) عبدالله
 و کوپی ده‌لئ پرسیارم له‌بابم کرد دهرباره‌ی گۆرانی و تن بایم وتی گۆرانی دوو
 رویی له‌دل دهرۆئنی پئی سهر سه‌رسام نیمه له‌دوایی باسی قسه‌ی (مالک) کرد
 وتی (مالک) وتویه‌تی فاسقه‌کانی لای خۆمان گۆرانی ده‌لئین .^(۱) به‌لّام ئه‌وه‌ی
 ئه‌مڕۆ صوفیه‌کان دایان هی‌ناوه که‌به‌رده‌وام گوئ ده‌ده‌نه گۆرانی و تن به‌دو
 ره‌له‌وتارو موسیقاو که‌مانچه ئه‌وه ههر هه‌موی حرامه .^(۲) که‌واته : دروسته
 ئافره‌ت له‌ئاوه‌نگی بووک گواستنه‌وه و ژن ماره‌کردن و جه‌رنه‌کان ده‌فه‌ی لێ‌ده‌ن
 به‌به‌لگه‌ی ئه‌و فهرمودانه‌ی له‌پیشه‌وه باسمان کرد له‌و به‌شه به‌لّام بۆ پیاوان
 له‌مژگه‌رتان یاساغه هه‌ندئ نه‌فام هه‌نه ده‌فه لێ‌دان له‌مژگه‌رتان به‌ئاین ده‌زانن
 له‌گه‌ر ده‌فه‌که‌ش شکا یا دپا ده‌لئین ده‌فه‌که شه‌هید بوو ده‌وجا ته‌ماشایان که‌ئه‌و
 پیسته پیسه‌ی دینه‌ی ریزی شه‌هیده به‌ریزه‌کان .

به‌شیک له‌تازیه دانان

ئیمامی شافیعی و هاوه‌لمه‌کانی په‌حمه‌تی خویان ئی‌بئ ده‌لئین دانیشتنی تازیه‌ی
 ناپه‌سند (مکروه) ه به‌و جو‌ره‌ی که‌س و کاری مردووه‌که له‌ مالی دانیشن
 وه‌مه‌به‌ستی‌یان پئی ئه‌وه بئ خه‌لک بی‌نه لایان ، به‌لکو پنیو‌سته که‌س و کاری
 مردووه‌که ب‌لاوه‌ی ئی بکه‌ن وه‌هه‌ر که‌سه به‌چینه‌ی دوای کاری خۆی وه‌هیچ جیاوازی
 به‌کیش نیه له‌ تازیه دانیشتن له‌نیوان ژن و پیاو . وه (المحاملی) یش له‌شافیعی
 و مرگرتوه‌و وتویه‌تی ناپه‌سنده له‌تازیه دانیشتن وه ئه‌و ناپه‌سندی‌یه‌ش (کراهیه
 النزه) ئه‌گه‌ر شته‌کی تازه په‌یدا بووی له‌گه‌ل دا نه‌بئ به‌لّام ئه‌گه‌ر بی‌ده‌یه‌کی
 تری حرامی له‌گه‌ل دابوو وه‌کو ئه‌و عاده‌تانه‌ی ئه‌مڕۆ باوه ئه‌وه حرامه ،
 چونکه شتی تازه په‌یدا بوو له‌فهرموده‌ی پاست داها‌تووه ﴿کل محدثه بدعه وکل
 بدعه ضلاله وکل ضلاله فی النار﴾^(۳) واته : ههرچی شتی تازه په‌یدا بوو هه‌یه

بيدعيه و هموور بيدعيه كيش گومراييه و دهه موو گومرايه كيش له ناو ناگ
 دايه . وه (حمنه فيه) پيشووه كان يرو راين وايه تازه يدانان تا سئ پوژان هيچم
 تيدا نيه نه گمر له مزگوت نه بئ و توشي گوناح كردن نه بن ، به لام نه نه (خه) خه لم
 دهيكه نه وه كو له تازه كۆبونوه . وخيمه هه لدان و مافور راخستن و پاره يه م
 زور خمرج دهك نه بؤ ناو دهنگ و شانازي به خو وه كردن و كهيف به خو وه ها
 نه وانه هه مووي كارو كرده وه ي تازه پهيدا بوو بيدعيه نه پيوسته به زووتري
 كات موسلمانان ئي دوركه ونه وه چونكه حرامن نه خوازه لا نهو شتانه ي تيد
 بوو دهك نه كه پيچه وانه ي پينمايي قورئان و هه لوه شانوه ي لير بوني سونه ته
 له سر عاده شي نه فامي دهك ري بؤ نمونه وه كو گوراني به قورئان وتن و له نه ست
 نه گرتني ئادابي قورئان خوئندن و گوي نه داني و خو خهريك كردن به جفار
 خواردن و شتي تره ^(۱) به لي حرامه تازه دانان له مزگوت و جفاره ي تيد
 بخوري له كاتي قورئان خوئندن ، هموا حرامه به لاشه يابه جك پيسر
 له مزگوت مانوه . نه ي برايانه نه مرؤ خه لكانه هه نه مه نديلي سبي ياك
 شيدهي زهرديان له سره يان پيشدينى سهوزيان له پشتهو و تمزيحه كي (۱۰۱)
 سهو ويه ك دانميان له ده ستو خويان به پلي دا دهو شينن ده لي (كۆنه ناغام
 كوئخانه) شويى دانيشتيان دياره ده چنه ناو مزگوت به بئ كردنى سونه تي
 مزگوت (تحية المسجد) دانه نيشن له گه ل نه وه شدا نوئري سلاوي مزگوت لاي
 هه ندئ پيشه وايه كان كردنى پيوسته ، نه مه لا نه حاجي نه سيد فرمان ناده
 به كردنى نوئري (تحية المسجد) جا هر جاره ي كۆمه له كه سيك يايه كيك دي
 مه لا مه نديل سبي ده لي (الفاتحة) به لام مه لا جارنك نالي كاكه (تحية المسجد)

بكه ن

(۱) عون المعبود مجلد ۱۳ حديث (۴۹۰۶)

(۲) تفسير القرطبي مجلد (۱۴) ص ۴۹

(۳) كتاب الاذكار للندوي ص ۱۳

هه پێویسته یاسونه ته له گهڵ نهوه شدا هه دیه کردنی (فاتحه) له تازیان بیدعهیه چونکه فاتحه لهزه مانی پیغه مبههر ( ) و سهحابه کان و وتابیع نهکان نه خویندرایه کهچی (تحیه المسجد) پیغه مبههر ( ) فرمانی به کردنی داوه (پهنگه هه ندی شپه مهلا و کۆلکه مهلا نارمحت بن به لام با ئاوی سارد بخۆنهوه) (تحیه المسجد) لای هه ندی زاناکان کردنی پێویسته ههروهکو له پهرتوکی (ائمه العین) داها توه وه لای هه ندی زانای تر سونه تهکی دُنیا کهرهویه (المؤکدة) (ابی فناده) ووتی پیغه مبههر ( ) فرمانی (انا دخل احدکم المسجد فلا یجلس حتی یصلی رکعتین) (^۱) واته : (نهگه یهکیکتان چوونه ناو مزگهوت بادانه نیشتی ههتا دوو پکات نوێژ دهکا . پیغه مبههر ( ) قه دهغه ی کردووه له مزگهوت دانیشی مهگه دوا ی کردنی دوو پکات نوێژ نهویش سونه تی (تحیه المسجد) به گۆیره ی فرمان دهکه نوێژی (تحیه المسجد) پێویسته (^۲) ، جائه ی برای موسلمان بیر بهکوه چهند فرمانمان پی دهکری بیدعه بکهین به لام قهت جارێک فرمانمان پی ناکری پێویستی یهک به جی بێنن یاسونه تهکی بکهین . (عهلی کوپی نهبو طالب) : فرمانی تهی : زه مانهک به سههر خه لکی دادی خراپترین کهسی نهوزه مانی مه لایه بی ئاگایه کانن فیتنه لهوان دهرده چی و دوايش هه ربۆ وان دهگه ریته وه (^۳) نه ی برای موسلمان نه ی حاجی کهشیده زهر د لسه رایه خی مزگهوتی داد نه نیشتی نهگه کۆمهله کهسیک بینه تازییه ده لنی برۆ جفاره یان به دنی وه به دیمه ن مه لای بی ئاگا (ابو الدینار / قورئان ده خوینی و فیتو هۆری جفاره خواردنیتی کهچی له (تحفه المرضیه) داها توه جفاره خواردن له کۆری قورئان خویندن و زانست حه رامه ، وه مه لا قورئان خوین هیچ پاداشتی نیه له سه ر قورئان خویندنه که ی به لکو هه ر گونا حباره خۆ زۆری لی نهکرایه خوا ریسوا ی دهکا و یار مه تی نادا ، وه مه لاو دانیش توه کان و خاوه ن تازییه هه ر هه موویان گونا حبارن به لام خاوه ن تازییه که له هه مووان گونا حبار تره و مرۆژی

(۱) متفق علیه

قیامت‌ن پەشیمان دەبیتمووە حسەرەت هەڵدەکێشی چونکە گەمە‌ی‌یان بەکەلام‌ی
خوا کردووە وەقەدەغە‌ی ئەم گوناحە گەورە‌ی‌ان نەکردووە .^(١) ئە‌ی پش‌دین کەس‌کی
بە‌ئاو (سە‌ید) بۆ بە‌و کەسانە‌ی بە‌ج‌ل‌کی پ‌یس د‌ینە م‌زگە‌وت دانە‌ن‌یش‌ن یان
خ‌ویان بە‌ئاو پاک ناکە‌ن‌ووە نال‌ئ‌ی بە‌و ج‌ل‌کە پ‌یسە‌یان و بە‌و لاشە پ‌یسە‌ی
لە‌م‌زگە‌وت دانە‌ن‌یش‌ت‌ن حە‌رامە هە‌روە‌کو لە پ‌ەرت‌و‌کی (بقیة العس‌رشد) داها‌ت‌ووە
ص^{٧٢} ، ئە‌ی مە‌لاکان بۆ‌بە خە‌ل‌کی نال‌ئ‌ن قسە کردن لە‌م‌زگە‌وت چاکە‌کانت دەخوا
چ‌ۆن م‌ە‌رگ‌یا دەخوا (صاحب الکشاف) وە‌ری گ‌رت‌ووە کە‌لە‌فە‌رم‌و‌دە داها‌ت‌ووە
م‌زگە‌وت بە‌خ‌ۆ‌ی و ئە‌و خە‌ل‌کە‌ی ت‌ئ‌ی دایە بە‌رز دەبیتمووە ئاسمان - لە‌لای خوا
شکایە‌ت دەکا لە‌سەر ئە‌و قسە د‌ون‌یای‌ی یانە‌ی ت‌ئ‌ی دانە‌ک‌ری .^(٢) ئە‌و بە‌ل‌گانە
بۆ‌مان پ‌وون دەکە‌ن‌ووە کە‌خە‌ل‌کی دە‌چ‌نە م‌زگە‌وت‌ن و لە‌تاز‌یە‌ی دانە‌ن‌یش‌ن ئە‌و
لە‌بەر فە‌رمان‌ی خوا و گ‌و‌ئ‌ پ‌ایە‌لی خوا نیە کە‌دە‌چ‌ن وە‌نە‌لە‌بەر فە‌رم‌و‌و‌دە‌ی
پ‌ی‌غە‌م‌بەر(ﷺ) وە‌نە‌لە‌بەر شە‌ری‌عە‌تە بە‌ل‌کوئ‌ئ‌ووە لە‌بەر ب‌ی‌دە‌عە کرد‌نە‌کی خ‌راپ و
لە‌بەر س‌وم‌ع‌و پ‌یاباز‌ی‌یە . لە (الفضیل بن عیاض) دە‌گ‌ێ‌رن‌ووە و‌وت‌ی واز لە‌هەر
کارە‌کی ب‌ی‌ن‌ن لە‌بەر خە‌ل‌کی پ‌یایە وە‌ک‌رد‌و‌و‌ە‌ش لە‌بەر خە‌ل‌کی هاو‌بە‌ش
پ‌ە‌یدا‌کرد‌نە^(٣) ، وە‌کو نو‌ی‌ژ‌ئ‌ی (تحیة المسجد) کرد‌و‌و‌ە‌یە‌کە واز ئ‌ی ه‌ی‌نان‌ی لە‌بەر
خە‌ل‌کی تاز‌یە‌ی پ‌یایە دان‌یش‌ت‌ن لە‌م‌زگە‌وت لە‌بەر خە‌ل‌کی تاز‌یە‌ی پ‌یایە ، پ‌یاش
هاو‌بە‌ش پ‌ە‌یدا کرد‌ن‌ی ب‌چ‌وکە ، چونکە بە‌د‌ل‌س‌ۆ‌زی بۆ خوا نیە هە‌ند‌ئ‌ کە‌س هە‌نە
دە‌ل‌ئ‌ن ئ‌ی‌مە دە‌چ‌ن لە‌لای خە‌ل‌کی تاز‌یە‌ی دانە‌ن‌یش‌ن لە‌م‌زگە‌وت‌ن بۆ (م‌را‌و‌ە)
کە‌چ‌ی نازانی پ‌ی‌ناسە‌ی (م‌را‌و‌ە) یش ب‌کە‌ن ، بە‌ل‌کو دان‌یش‌ت‌ن لە‌لای خە‌ل‌کی
ت‌ـاز‌یە‌ی (م‌ل‌ه‌نە)‌یە (ق‌رط‌بی) و‌ت‌و‌یە‌تی ئە‌و قسە‌ی پ‌ئ‌ی غە‌ی‌بە‌ت داو‌ە ئە‌وا

(٢) اسبل السلام شرح البلوغ المرام المجلد ١ ، ص^{١٥٨}

(٣) تفسیر الق‌رط‌بی المجلد ١٣ ص^{٢٨٠}

(٤) کتاب تحفة المرضیة

(٥) تفسیر الق‌رط‌بی المجلد ١٢ ص^{٢٧٨}

بەلەشكرا فاسقەكان كاری خراپ نەكەن وەلەگەل جانیز بوونی (مەرۋا) يان مەتا
 ھەزى لەشمەي وان بپارنەي ، بەلام ناگاتە (مەلھنە) لەئاینى خوا وەجیاولزی
 لەئیوان وشەي (مەرۋا) و (المەلھنە) داھمە وشەي (مەرۋا) یانی بەخشینی
 دونیا بۆ چاکردنی دونیاو دین وەیان ھەردوکیان پێکەو ئەو پێ پێ ئەو
 (مباح) وەجاروشە شتەکی باشیشە . وە وشەي (المەلھنە) یانی واز لەدین
 ھەنان بۆ چاکردنی دونیا .^(۱) جا کەواتە : پوون بۆو دانیشتن لەتازەي
 مەزگوتی (مەلھنە) یە نەك (مەرۋا) جا تازە کردنیش خۆ لەخۆی دا یەك جار
 ھونی بروسە ھەروەکو لەھەرموودەي تازەي داھاتوو .^(۲) لەئین دانیشتنی
 تازەي لەمەزگوتی کاریکی پێویستە لەبەر ئەو ی جیگەي لەمەزگوتی گەرەتر
 لایە یا لەئین تازە دانان لەمەزگوتی عادیەکی کۆنی باب و باپیرانمانە
 لەنیش دەئیم (ئاخر) بەخۆتان و باب و باپیراتان لەگومرایەکی ئاشکرا دانە ئەو
 لەوا دانا نەھر ھەمووی بیدعەيە گومرایی یە ھۆیکەشی بۆ نەزانی ووبی
 ناگایی نەگەریتەو ، (مالک بن ھبیرە) ووتی پێغەمبەر (ﷺ) لەرمووی ﴿ما من
 مەت یەوت فیصلی علیہ ثلاث صفوف من المسلمین الاوجب اللہ الجنة﴾ واتە : ھەر
 کەسێ بمری و موسلمانان بە سێ پێز نوێژی لەسەر بکەن مەگەر پێویستە خوا
 بپباتە بەھشتی . (مالک) ووتی ئەگەر خەلکی سەر (جنازە) کەم بوان دەیکردنە
 سێ پێز ، ئەو ئامارەيە بۆ نوێژی جەنازە کەبەتەنھا ناپەسندە . ئەو
 لەرمووبەلگەيە لەسەر ھەندێ کەسێ بمری و سێ پێزە موسلمان نوێژی
 لەسەر بکەن ئەو خوا ئێی خوێش دەبی وەکەمترین پێز دوو پیاو وەیک بۆ
 نەزیری . ئەي برايان بزانی ئەي نەعمەتە گەرەو پێگە پاستەتان بەھەموو جۆرە

(۱) الاذکار النوری ص ۷

(۲) مەن المعبود شرح سنن ابی داود مەجلد ۱ ص ۲۸

(۳) کتاج ص ۲۸

بيدعيه كي زهم كراو گوريتموه لهوانه بو نمونه ومكو مهلا بني ناگه
 مزگموته كانيان كردوته شوييني تازيمو بونه كان (باني مزگموت بيمكري دهمه
 كه چي قهدهغيه مزگموت بو شتي وا دروست بكري ، دهبي نمو فرموده
 (معاوية) يان نهديتبي كه پيغهمبر (ﷺ) پئي فرمودو ﴿ اِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدُ لِطَيِّبِ
 فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ الدُّنْيَا اِنَّمَا هُوَ لِلتَّسْبِيحِ وَالتَّكْبِيرِ وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ ﴾ واته : نه
 مزگموتانه ناگونجي هيچ قسه يه كي دونيايي يان تيدا بكري چونكه مزگموت
 جيگه الله سبحان الله والله اكبر كردن و قورئان خويندنه . (حذيفة) وتي پيغهمبر
 (ﷺ) فرمودي ﴿ اِنَّ اللَّهَ اَوْحَى اِلَى يَا اَخَا الْعَنْزَلِينَ يَا اَخَا الْمُرْسَلِينَ اَنْزَلَ قَوْمَكَ اِ
 يَدْخُلُوا بَيْتًا فَيُؤْتَى اِلَّا بِقُلُوبٍ سَلِيمَةٍ وَالسَّنَةِ الْمَادِقَةِ وَابْدِ النَّفْيَةِ وَخُرُوجِ طَاهِرَةٍ وَ
 يَدْخُلُوا بَيْتًا مِنْ بَيْوتِي مَا دَامَ لَاحِدٌ عِنْدَ حُظْمٍ فَاَنْتَى الْعَنَةِ مَا دَامَ قَائِمًا بَيْنَ يَدَيَّ حَتَّى يَرَى
 تِلْكَ النِّظَامَةَ اِلَى اَهْلِهَا فَاَكُونُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يَبْصُرُ بِهِ وَيَكُونُ مِنْ
 اَوْلِيَائِي وَيَكُونُ جَارِي مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالْمُسَالِحِينَ ﴾ ^(١). واته : خواه
 كهوره وهي بو ناردم فرمودي نه ي براي ترسينه ران وه براي پيغهمبر
 قوممكت بترسينه نه چنه يه كي له مال هكانم مگر بهدليكي ساغوره
 بهسونه تيكي راسته وه ، بهراستيكي خاوينه وه ، بهدامنه كي پاكه وه ، بانه چنه
 يه كي له مال هكاني من مادام يه كيكيان مافكي بهسر وهيه ن نهمن نه فريني
 دهكم مادام لهبر دهستم راوه ستايه همتا مافكه ي سري ده داته وه خاومنه كه
 ، نمو كاته دهيمه نمو گوي يه كه گوي پئي لهشت دهبي دهيمه نمو چاوه
 كه شتي پئي دهيني نمو كه سه دهبيته وهي من دهبيته هاوسئي من لهگه
 پيغهمبران و رحمت گزيان و شهيدان و پيا و چاكان دهبي . تازيه له مزگموت
 دنان عاده تي خاكي عوامه نه فامه كانه نه وانيش چاويان لهكولكه مهلا به
 ناگايه كان كه وهو كردويانته ريگيه كي راست و دهلين به شيكه له ثاين كه چر
 فريشي بهسردينه وهني به بلكو له فريوداني شيتاني نه فرت ليكراوه جا

(٤) تفسير القرطبي سورة البقرة الآية ١٢٥ ، ص ١١٥

پوښته هر کسې ناروغي ساغې هېڅې ديني راستې هېڅې ټينکاري نه و
 ددعانه بکاو خوږى لى دوور بخاتمونه هر چوڼى بوى نهکړى ، نهى مهلاى
 مزگوتان له مزگوتې لهگهليان له تازيهى دامه نيشه ، چونکه گونا حبار نهې ،
 دى سى و دوو خواردن و خوار دنده يان له گهال مه خو بير له فرموده
 دمه مېر (ﷺ) بکوه ﴿ سيکون فى آخر الزمان رجال ياتون المساجد فيقعون فيها
 حلقا حلقا ذكروهم الدنيا وحبها فلا تجالسهم فليس الله حاه ﴾^(۱) رواه : له ناخر زمان
 پداوانک پيدا نهې دینه مزگوت هلقه هلقه له ناوې دامه نيشن زکرى دونه
 نهکې و دونيايان خوږ نهوئ له گهال نهو کسانه دامه نيشه خوا هيچ
 پيوستى بهو کسانه نه .

﴿ ناکاداريه ک ﴾

ليستا زوربهى مهلاى مزگوتهکان معاشى مهلايهتى و مردهگرن ، جار و ديه مهلا
 دهچيته سه فرمى يا دهچيته تازيهى يا دهچيته بازرگانى يا هر کارىکى تر
 مزگوتى بهې مهلا بهجى ديلى ، ئايا نهو معاشه حرامه يان ، حلاله ؟
 وتويانه هر کسى مهلاى مزگوتى بى لهسارى پيوسته نوږى له مزگوتى
 بکا نهگر بهتونه بى و کسيشې لهگال نهې ، يان جار و ديه مهلا دهچيته
 تازيهى له مزگوتىکى چهند روژان لهلاى خلكى تازيهى ده مينيتونه خوږى و
 مزگوتهکېش وهکو خوږى پهک دهخا نهگر پئى بلى ماموستاپهکى
 مزگوتهکېت کوهتوه ، دهلې باب نهمن اچويمه تازيهى قورئانې ده خوږم بو
 مردو ، نهو شايهنى باسه مهلا خوږى به شافيعى مذهب دوزانې و له
 مذهبى نيمامى شافعى پاداشتي قورئان خوږندن به مردوى ناگا هروکو
 نيمامى نهوږى وتويهتى نهو کسانه دى دهلين پاداشتي قورئان خوږندن

(۱) التفسير القرطبي ص ۲۲۷ مجلد ۱۲

به مردوی دهگا هل و مرجیان داناوه دهلین نابی لهسر قورئانخویندنه که ی
پاره ی و مرگری ، نه گهر مه لا به کری گیارو پاره ی و مرگرت لهسر قورئان
خویندنه که ی لهسر پاره دهری و پاره و مرگری حرامه و مه لایه که ش یه ک قل
خیری ناگاتئ لهسر قورئان خویندنه که ی و هکو له فرموده داهاتوه (احمد
و الطبرانی و البیهقی) له (عبد الرحمن بن شبل) یان گیارو هتموه ﴿ اقروا القرآن واعلموا
به ولا تبغوا عنه ولا تفضلوا فيه ولا تستکثروا به ﴾^(۱) . واته : (کارو کرده وه به قورئان
بکه و جه فای مه دن و لی بی ناگا مهن وه پاره ی پی پیدامه کن) (ولید بن
قیس) گوئی له (ابا سعید الخدری) یوو دیوت گویم له پیغه مبری خوا ﴿
دهیفرموو ﴿ یكون خلق القرآن لا یبعدوا تراقهم و یقرأ القرآن ثلاثة مؤمن و منافق و فاج
و قال بشر سالت الولید ما هؤلاء الثلاثة قال المؤمن مؤمن به و المنافق کافر به و الفاج
یساکل به ﴾^(۲) . واته : خه لکانه ک پمیدا ده بن قورئانی ده خوینن له قورگیارو
تی نا پهری سئ که س قورئانی ده خوینن بروا دارو دوو روو پیاو خراپ (بشیر
ووتی له (ولید) م پرسسی شو سی که سه کینه ؟ وتی بروادار باومری پییه ، دوو
روو باومری پی نیه نانی پی ده خوا ، لیره دا باسی فرموده یه که ده کمین ابن
حریر به سه نه ده کی (المتصل) له (شفی بن مانع) له بوهریره پیغه مبر ﴿
فرمویه تی ﴿ خوائی گه وره زوئی قیامه تی دیته خوائی هتا بریار له بهینو
خه لکی بدا هه موو نومه تیک به چوک داهاتوره جا یه که م که س بانگ ده کری
پیاهه که قورئان خوینه ، پیاهه که له رئی خوا کوژراوه پیاهه که دهوله مه نه جا
خوائی گه وره به قورئان خینه که ده لی ئایا فیری قورئان خویندنم نه کردی که بر
پیغه مبره که م ناردبوو ؟ ده لی به لی ئهی خواجه ده لی چیت ده کرد به قورئانه که
ده لی خواجه به شمر به روژ له بره توو هله ده ستام قورئانم ده خویند جا خوا
گه وره ده فرموئ دروئی ده که ی فریشته کان ده لین دروئی ده که ی خوا

(۲) اخقه السنة

(۳) تفسیر ابن الکثیر مجلد ۳ سورة مريم ۶/

خەلکیکی تازیه‌کە ی لە دەرەوێی مژگەوت رانەووەستێ پێشوازی لە میوانان دەکەن پێشوازیەکی سەیر لەکاتی پێشوازی کردنەکە رکوعی دەبەن دەچێ ئەر لاتر کۆمەلیکی تر لە حەوشی مژگەوت راوەستاینە کۆمەلیکی تر لە دەرگای مژگەوت دانە ، کۆمەلیکی تر لە ناو ژووری مژگەوت دانە ، میوانەکان بەکەیفی خۆیان جفارە دەخۆن لەکاتی قورئان خویندنی ، لە ناو مژگەوتی قسان دەکەن چون لەبازاری قسان دەکەن دوایی هەلەستێ دەرۆن و گوناھەکانیان لەسەر پشتیان بار دەکەن ، پاشان کۆمەلیکی تر دین ئەبەم جوړه ئەر مەراسیمە دووبارە دەبیتەو و شەرمیش لەخوا ناکەن وەقەت گۆیشمان لەمەلایەکی نابێ پێیان بلی بابە ئەرە عادتەکی نەفامی یە دروست نیە بە تاییبەتی لە مژگەوتی کە ئەرەیان لە ناشیرترین کاری حەرامیانە هەر وەکو (شافعی) رەحمەتی خۆای لی بی لە عەلی دەگیریتەو (رەزای خۆای لی بی) (زەمانەک بەسەر خەلک دادی هەر بەناو موسلمانن ، قورئان هەر وینەکە ی لایان دەمینیتەو مژگەوتی زۆر دروست دەکەن بەلام لە زیکرێ خوا ویرانە خراپترین خەلکی ئەر زەمانی مەلایەکانن فیتنە لە وان دەرەچێ و هەر بۆ وان دەگیرنەو) . هەر بۆ نمونە تەنیا یەک نمونەتان بۆ دەگیرمەو لەسەر تەسەروفاتی و فتوای یەک لەو بەناو مەلایە بی ئاگایانە یە ئەریش ئەرە یە :- لە یەکیک لە مژگەوتی شارەکەمان تازیه‌ک هەبوو بانگدەر بانگی نوێژی عەسری دا مەلاکە هاتە لای خەلکی تازیه‌کە یەکیک هات پرسبیری لە مەلا کرد ئەرێ مامۆستا چون نوێژی بە کۆمەل بکەین جیگامان نیە مەلا ووتی کورم چ قەیدی نیە تازیه‌ک زەروریە ، مەلابە هەموو عەقڵی خۆی نمونەییەکی هیناوە ووتی ئەر کەسە ی نانی بخوا دوایی لە گەروی گیربی دروستە فرەکی ئارەق بخوا هەتا نەمری ئەرە گوناخ نیە جا حالی ئیمەش لە مژگەوتی ئەر هایە . توخوا مەلا ئەرە قەسە یە ، تەماشاکەن نوێژی بە جەماعەت ناکرێ لەبەر ئەرە ی مژگەوت تازیه‌ی لی یە ئایا ئەرە لە گوناھە گەورەکان نیە ؟ لە پەرایی (الکبائ) لە گوناھی (٦٥) دا هاتوووە تەمکێ نوێژی بە کۆمەل لە

۱. پەرۋى (الكبائر) لە گوناھى (۶۵) دا ھاتوو ھەركى نوڤىزى بە كۆمەل لە گوناھە گەورەكانە خواو پىڤەمبەرى خوا ھەرمانيان داوھ نوڤىزى بە كۆمەل بىكرى لە شەپو ناخوشى و لەكاتى ترس كەچى مەلا مەندىل سىپى لەلای خەلكى نازىبە دانىشتوھ پانە مەرىشكى دەخوا و قەرتىنەى دىتەوھو گوى بە نوڤىزى بە ھۆمەل نادا لەبەر تازىبەى . لە ھەندىك زاناكانى شافعى ھەرگىراوھ و وتوبانە ھىچ بىدەمىك كەلە ئىسلام ئاشكرا بووبى لە بىدەمى جفارە خواردننى خراپتر نىبە ، ئەمىنىش ئەر قەسە دەخەمە پال قەسەكانتان و دەلىم تازىبەش لە مەزگەوتى دانان لە جفارە خواردننى خراپترە .

بەشەك لە ھەونكرەنەوھى ھۆكمى جفارە خواردننى

(ئەو جفارە خواردنەى ئەھمىرۆ لەو زەمانە بىلاوبووتەوھ)

لە ئەنجامى لىكۆلىنەوھى زانستە پزىشكىيەكان دا ھەركەرتوھ كارىگەرى جفارە خواردن زىانى زۆرە لەسەر لاشەى مەرۇف و ھەرچى دەبىتە ھۆى نەخۆشى ترسناكەكان لەوانە نەخۆشىيەكانى دل و شىرپەنجە و نەخۆشىيەكانى تر ھەروەكو لای ھەمووان ئاشكرايە جفارە خواردن زىانى ئابورى و كۆمەلەيتىشى ھەيە ، بەلام ئىمە ئەر لایەنە بۆ پىسپۇرانى بەجى دىلەن ئىمە ھەر لایەنى ئاينى يەكەى ھەردەگرىن بەشۆوھىيەكى كورت وەكو لە پەرۋى (التحفة المرضية) دا لە لاپەرە (۱۱۲) دا ھاتوو و دەلى بزانە و خوا كارت بۆ رىك بجاو لە بىدەمى زىان بەدىن و دونىاي شاراوھ بىت پارىزى شىخ (شھاب الدىن القلىوبى) خوا بە زانستەكەى سودمان پى بگەينى ھەرمووى گوڤم لە ھەكىمە دانان زاناكان بووھ كە ھىكەمەتيان بەقسەم بەكرەوھ ھەبوھ و جىى باومر بوون وتوبانە جفارە خواردن توشى مردنى نىوھى لاشەت دەكاو بەرچاوت تارىك دەكا و ھەزى چۆنە لای ئافرەتەتەت كەم دەكا ، مەنىش دەلىم (نوسەم) جفارە خواردن دل رەق دەكاو لە زىكرى خوا بى ئاگات دەكات ، وھ لە سوننەتى پاكى

پېغه مېر (ﷺ) دا هاتووه قهدهغی له هه موو شته کی پیسی بون ناخوش
 کردو و فرمائی دوه بهه کار هینانی بونی خوش و پېغه مېر (ﷺ) فرموویتی
 هه موو بیدعه که گومراییه وه هه موو گومراییه که له ناو ناگردایه ، هندی
 زانایانی شافییی مزه ب دهگیرنه وه و ووتیانه هیچ بیدعه که له نیسلام
 بهدر نه کهوتووه هینده ی جفاره خورادن شیتان کیفی پی بی . بهلی بهکار
 هینانی جفاره حرامه وه فروشتنی باتله یانی (کپین و فروشتنی دانامزنی)
 چونکه یه که له مرجهکانی فروشتنی شت ده بی سود بهخش بی و بهشرعی
 دابندری بویه زاناکان هه موویان له سر هندی کوکن به فیژدانی مال با
 کهمیش بی لهو شته ی زیانی هیه و قازانجی دونیاو دوا پوژی نیه هر حرامه
 وه هه موو کهسیش دهزانی جفاره له غیری زهر هر هیچ سوودی نییه جا مال
 خرج کردن له شتی زیانی هیه قازانجی نیه حرامه چون یه کیشه شهوه ی
 جفاره ی دهخوا دهوله مندبی یا هزار جا شهو کهسانه سوونه تیان وون کردو و
 کهوتوونه ته دوا ی بیدعه بهلام جفاره خورادن له کوپی قوپان خویندن و
 زانست دا شهو زورتر حرامه ، وه شهو کهسه ی قورئانه که دهخونی هیچ
 پاداشتی نیه بهلکو هر زور گونا هباریشه ههروه کو له باسی تازییه باسما
 کرد وه دهلیم جفاره خورادن بیدعه ی نه خواردن سوخته وه پهیره وکردنی
 سوونه تیش چاکتره له تووش بوونی بیدعه جا له سر مروقی ژیر پیوسته
 پڼگه ی هیدایه ت بگرفته بر زیانی پی ناگهینی با کهمیش بن وه دور
 بکهویمه وه له پڼگه ی گومراییه و فريو نه خوا بهزوربه ی جفاره خورادن که به
 دهستی خویان له ناو ده بن وه منیش دهلیم (شهو ناگره ی جفاره هر زور ده بی
 به درژیایی ژبانی هتا دهمری شهو کاته شهو ناگرانه ی جفارهکانی ده بیته ناگری
 جهه نهم و دهخرینه ناوی) و مرگیر .

به شَيْكْ له بانگ دان

له شَيْخ محمد عبدهی فتوا دهی ولأتی مصریان پرسی دهر بارهی صلهوات
 لیدانی پیغمبری (ﷺ) له دواي بانگی ، نویش وهلامی داوه ووتی له (کتاب
 الخافیه) دا هاتووه بانگ دان تمنا شو (۱۵) پازده وشمیهکه نوسراوه وه دوا
 روتهی بانگ لای نیمه (لا اله الا الله) یه وه نهوهی له پیش بانگ یا له دواي بانگ
 دهیلین هر هه موی تازه پهیدا بووه و بیدعه چی یهکان دایان هیناوه بو ناواز
 دانان (التلحینی) هیچی ترنیه ، وه شو ناواز دانانش کس نالیی دروسته ، وه
 گوئی به قسهی شو کساننش نادریی که دهیلین شو شتانه بیدعهیهکی باشه
 (حسنة) چونکه هر بیدعهیه که بهندایهتی کردن بو خوا و له سر شم شیوهیه
 خراپه و بیدعه دابهش ناکریی ، وه هر کسسی پای بگمینی و بلی شو ناواز
 دانانی تیدا نیه شو کسه دروزنه ^(۱) . شو فرموده (ابن خریج) له (عطاء)
 نویش له (ابن عباس) به پیغمبری ووت بانگدهرهک هیه گوزانی به بانگی
 دهلی پیغمبر (ﷺ) فرمودی ﴿ ان الاذان سهل سمع فان كان اذانك سهل سمع
 والا تؤذن ﴾ ^(۲) واته : بانگ دان سوک و ئاسانه نهگر بانگهکته سوک و ئاسانه
 نهوه بانگده نهگرنا بانگ مده .

گوزانی وتن به بانگی و ناواز دانان بهزیاد کردنی پیتیک یا جولیهک یا دریزی
 کردنهوهی پیتیک نهوه ناپهسند (مکروه) بهلام نهگر بووه هوی گوزینی مانا
 شارینهوهیهکی ناگادار کردنهوه نهوه حرامه و دهبی زور و ریاش بن لهو
 هه لانهی که دهبیته هوی بهتال بوونهوهی بانگدان ، وه هر کس به ئهمنقهست
 وه بکا بهلکو کافر دهبی وهکو دریز کردنهوهی پیتی (باء اکبر) وه (هه مزه)
 اشهد وه (الف الله) و نوتق نهکردنی (بهاء الصلاة) وه بیجکه لهوانهش . ^(۱)

(۱) الحقه السنة مجلد الاول ص ۱۳۲

(۲) تفسیر القرطبی ص ۲۳۰ المائدة / ۵۸

(يحيى البكاء) ووتى (ابن عمر) م ديت دهيوته پياوهكى نهمن لهبر خواى رقم لیت دهبیتهوه ، دواى به هاوهلهکانى ووت دهمزانن بۇ بهو پياوهم ووت رقم لیت دهبیتهوه ، چونکه گۆرانى بهبانگى دهلى و پارهى لهسر و مردهگرى . بىجگه له همدوو بانگدانهکان نهو (سبحان الله) کردن و سرود ووتن به دهنگ و دوعا کردن و نهو شتانهى له بلند گۆکان دهوترین هر هيچيان سوننهت نينه وه هيچ زانايهکيش نالى و تنيان شتهكى باشه بملکو ههموريان به بيدعه ناپهسندنهکانيان دهمزانن ، چونکه لهسر دهى پيغه مبر (ﷺ) و له سردهمى سهحابهکان نهو (که يار کردنه) نهبووه ، هيچ بنچينهيهکيش نيه که له سردهمى وان کرابى وه هيچ کهسيش فرمانى بهکردنى نهداوه همتا بکرى نهگر مرجى کردنى پيوه ههبى نهوه پيچهوانه کردنى سوننهته (۲) . وه ناواز بانگدان (مالك بن انس) پى زور ناپهسندنه له گهل زور زاناي دیکه چونکه بانگ دان له شوينى گه ورايهتى خوى دوور دهکوتتهوه دهبیته سرودوگۆرانى ووتن چونکه دهبينى بانگ دهر زکر کردن و سبحان الله ووتن و ناموزگارکردن تیکهل بهبانگى دهکاو بانگدانهکه دهخاته ناوهندى يان و تیکهل بهيهک دهبن وه زاناکان دهلين هرچى دهخریته پال بانگدان ناپهسند (مکروه) (۳) ، وه بزانه له سردهمى پيغه مبر (ﷺ) جيهازى دهنگ گه وره کردن (مکبره الصوت) نهبوو وه له سردهمى سهحابهکانيش هر نهبووه وه له زهمانى هر چوار پيشهوايهکانيش نهبووه نهجا له گهل همدیش قهدهغميان کردوه دهنگ له مزگهوتى بهرز بکريتهوه ، چونکه نويز کمر پياوى خهوتوو شهو نويزکمر سيريان ئى دهشيوئى (عمر بن الخطاب) به (ابى محنور) ووت کاتى داواى بانگ دانى ئى کرا بوو له بانگدانى زياد دهنگى خوت بهرز مهکروه چونکه دهترسم موسلدانيت بتهقى (۴) .

(۱) حاشية البجيرمي على الخطيب المجلد ۲ ص ۴۲

(۲) تلبیس ابلیس ، ص ۱

(۳) فقه السنة ص ۱۲۴

(۴) تفسير القرطبي سورة لقمان / ۱۹

به لام نيستا هر همو مرگهوتيك بلند گوی تيدايه بانگ دهر يهك به دهنگی
خوی پيش بهيانيان دهنرپنی و سبحان الله دهكا يا دوعايهکی يا قورئان
دهخوینی به قهسيدهی دهلی دهلی گهوارهی بوارانه همو خهلكی زپ خهو دهكاو
كار لهو كهسانه دهكا شهو نویرزی دهكهن نهمانه همووی شتی خراپ و بیدعنه
يا له پورانی ههینی پيش وتاردان کاتی خهك کۆ دهبنهوه ههندیك له نویرژدانه
ههیه له پوکوعی دایه له سوجهدی دایه ههیه له بیر کردنهوهی دایه ، ههروهکو
له فرمودهی پیغمبر (ﷺ) داهاتووه ، بیر کردنهوهی کات ژمیرنك خیری له
بهندایهتی کردنی (٦٠) شهست سالی زیاتره ^(٥) جا لهو کاتهی بانگدهر یا قورئان
خوین له پيش مایکپوفونی دادهنیشی و دهست به قورئان خویندنی دهكا
نزیکهی نیو سهعات شهو قورئان خویندنه سر له نویرژکرو نهوانهی به دل له
خوا دهترسن و بیر کردنهوه تیک دهدا ، ههچ کهسیش ئینکاری شهو قورئان
خویندنه ناكاو نالی کاکه به دهنگ قورئان مهخوینه چونکه دهنگ بهرز کردنهوه
سر له نویرژکمری تیک دهدا شهوش حرامه . شیخمان له (شرح العباب) دهلی
قورئان خویندن به دهنگ له مرگهوتی پیویسته حرام بکری ، امامی (النووی) به
ناپهسند (مکروه)ی دهمانی نهگمر قورئان خویندنهکه نازار دانی خهلكی کهم
تیدابی و له مرگهوت نهبی بنواپه (فتح المعین) وه ههندی زانا له سر ههندی
سورن و دهلین نهگمر یهکین نویرژکا حرامه قورئان خویندن به دهنگ یا هر
شتیکی تر بخویندری جا نویرژکمر لی تیک بچی یان نا چونکه مرگهوت له سر
نویرژکمری تاپو کرایه نهك له سر شهو كهسانهی ناموزگاری خهك دهكهن یا
قورئان دهخوینن ^(١) . وه نهگمر زانایهك بلیته خهلكی نهگمر قورئان خویندن به
دهنگ نویرژکمری تیک بدا شهو حرامه پهنگه خهلكی نهفام و گیزو ویزو مهلای
بی ناومپوک و بی ناگا و بی زانست تاوانبارت بکهن و بلین شهوش بوویه
(دههابی) خوی گهوره فرمودیهتی ﴿واذکر ربك من نفسك تضرها وخیفة و دون

(٥) تفسیر الکبیر سورة البقرة / ص ١٨٨

الجر من القول ﴿ الآية واته : وه يادی پرموردگارت بکه له دلت وا بهگریان و زاری و بهترس و بهبی دهنگی نهو نایه تمش گشتی به زکر کردن و قورئان خویندن و دوعا کردن و نهو شتانه ی هه مووی ده گریته وه ^(۲) له (البیاض) ووتی پیغه ممبر (ﷺ) هاته ناو خه لکی نوژیان ده کرد ، خه لکه که دهنگیان بهرز کرده وه له قورئان خویندنه که میان پیغه ممبر (ﷺ) فرمووی ﴿ ان المصلی یناج ربه فلینظر بما یناجیه به ولا یجر بعضکم علی بعض بالقرآن لانه فیه اذی ومنعا من الاجبال علی الصلاة و تفرغ السر لها و کامل ما یناجی به وبه من القرآن ﴾ واته : نوژ کمر گفت و گو له گهل خوا دهکا با ته ماشا بکا چون گفت و گو ی له گهل خوا دهکا با هه ندیکتان دهنگی بهرز نه کاته وه له قورئان خویندنه که میان چونکه نازاردانی خه لکی تیدایه ده بیته قه دهغه کردنی نهو که سانه ی ده یانه وی نوژ بکه ن لیان گهرین با نوژ دهکانیان به نهینی بکه ن و بیر بکه نه وه چونکه گفت و گو ی له گهل خوا ی خویان ده که ن به قورئان خویندنه که میان ^(۳) . (الامام مالک) ووتی هه که سی بیدعه یه که له نیسلام دابنی و بلی نهو بیدعه یه کی چاکه (حسنة) یه دیاره نهو که سه گومانی وایه موحه مه د خیانه تی له نیسلامدا کردوه چونکه خوا ده فرمووی ﴿ الیوم اکملت لکم دینکم ﴾ واته : نه مپو دینه که تانم ته و او کرد ^(۴) . هه رچی لهو پژده ی ناین نه بووی نه مپوش نابیته ناین .

تییینی :-

(الترجیع) له بانگدانی چه سپاوه ، نه ی بانگ دمر پیویسته له سمرت دهست به سوننهت وه بگری و واز له بیدعه کردن بینه له بانگدانی (الترجیع) سوننهت . (موسلم) له (ابو محنوره) ریوایه تی کردوه پیغه ممبر (ﷺ) (ابو محنوره) ی وا فییری بانگ دان کردوه بلی الله اکبر الله اکبر ، أشهد أن لا اله إلا الله ، أشهد أن محمد رسول الله ، أشهد أن محمد رسول الله دوا ی ده گریته وه سر أشهد أن لا اله إلا الله ، أشهد أن لا اله إلا الله ، أشهد أن محمد رسول الله ، حی علی الصلاة دور په کهت حی علی الفلاح دور په کهت (اسحاق) نه مهشی لی زیاد کردوه الله اکبر ، الله اکبر لا اله إلا

الله نهو فرموده‌یه به‌لگه‌یه‌کی پوونه له مزه‌به‌بی مالک و شافعی و احمد و جه‌ماومری زانایان که (الترجیع) له بانگ دانئ چسپاوه شمرع دایناوه مانای (الترجیع) یانی گه‌پرانه‌وه بۆ شایه‌تی دانئ لا إله إلا الله ، أشهد أن محمد رسول الله دوو په‌کەت به ده‌نگی به‌رز پاش نه‌وه‌ی دوو جار به ده‌نگی نزم ده‌یلتیه‌وه^(۵) . ابن حجر له (العقاب) ده‌لی نه‌گه‌ر له یه‌که‌م جار به نه‌ینی وای نه‌وت نه‌وه ناشکرایه که دوو جار وه بلی .

(مسئله‌یه‌ک) ووتنی (الترجیع) پیوسته نه‌گه‌ر گویشی ئی نه‌بی به پینچه‌وانه‌ی له‌تواکانی (الرملی) و وینه‌ی (سم) له‌سەر (التخفة)^(۱) . نه‌ی بانگ دهر ووتنی (الترجیع) تهرک ده‌که‌ی چونکه سونه‌تیک‌ی نه‌ینی‌یه له نیوان خۆت و خودا به‌لام تهرکی (الصلاة خیر من النوم) ناکه‌ی چونکه سونه‌تیک‌ی ناشکرایه له نیوان و خۆت و خه‌لکی دا ، نه‌وه جی داخ و سه‌ر سورمان نیه بانگدهری هه‌زار تهرکی ووتنی (الترجیع) ی کرده‌وه به‌لکو جی‌ی سه‌ر سورمانه و مه‌ره‌قه نه‌وه‌یه خۆبی ده‌نگ کردنی مه‌لایه‌کانه فرمان به‌بانگ دهره‌کان ناده‌ن و بلی‌ن ، جا نازانم هۆیه‌که‌ی چی‌یه ، نه‌له‌به‌ر نه‌زانی مه‌لایه‌کانه یا باوه‌ریان به‌فرموده‌ی ئیمامی (موسلم) و قسه‌ی مالک و شافعی احمد و جه‌ماومری زانایان نیه یا نه‌وته له زانست بی ناگانه یا له‌به‌ر ته‌به‌لی‌یانمو ناتوان ته‌ماشای کتیبه شمرعیه‌کان به‌کن خو نه‌گه‌ر ووتنی (الترجیع) بیدعه بوايه خو نه‌وه‌ی بی‌شک وگومان مه‌لایه‌کان ده‌یانگوته بانگ دهره‌کان بلی‌ن.

---

(۱) إغاثة الطالبین ص ۸۹ المجلد ۲

(۲) تفسیر البیضاوی

(۳) شرح الزرقانی علی موطن مالک ص ۱۶۸

(۴) انیس المؤمنین ص ۷۵

(۵) شرح النووی علی صحیح مسلم مجلد ۲ ص ۸۱

بەشیك دەربارەى مەزگەوتەكان

خوای گموره دفرمودی ﴿ فی بیوت ائله ان ترفع و تذکر فیها اسمہ یسبح له فیها بالغدو و الاصال رجال لا تلهیهم تجارة ولا بیع عن ذکر الله و اقام الصلاة و ایتاء الزکاة ﴾^(۱) واته : له نیو خانوائیک خوا ریئی داوره بمرز بکریتموه و ناوی خوای له نیو بمرن و لمبرمه یانداو نیواراندا ناوی خوا به پاکسی ببن پیانوائیک که هیچ بازرگانی و ماملیمیک ئمرانی له یادی خواو له نویژ کردن و زمکات دان بیی ناگایان ناگا . حسنه بصری و زانای تر و تویانه (توقیع) مانای به گموره زانینی و پله بمرزی و پاک پاگرتن دی له پیسو پوخلی وکو له فرموده داهاتوه ﴿ ان المجلس ینزوی من النجاسة کما ینزوی الجلد من النار ﴾ واته : دمی مزگوت له پیسی پاک بکریتموه وکو پیسته بهناگر پاک دمیتموه . پیغمبر (ﷺ) به (معاویة بن الحکم السلمي) فرمود نابی قسمی دنیایی له مزگوتان بکری ، چونکه مزگوت شوینی سبحان الله ، الله اکبر قورتان خویندنه ، پیغمبر (ﷺ) فرمودی نمگر یه کیکتان هاته مزگوت بادانه نیشی هتا دوو پکات نویژی نمکا . له فرمودی راستی (موسلم) دا هاتوه له نمبوهریری پیغمبر (ﷺ) فرمودی ﴿ من فدا إلى المسجد او راح اعد الله له نزلا فی الجنة کما فدا ام راح ﴾ واته : هرکسی بیانی یا نیواره بچیته مزگوت خوای گموره له بهمهشت مالیکی بؤ ناماده نمکا هر چند جار بیو بجی . هر نمبوهریره و تی پیغمبر (ﷺ) فرمودی ﴿ صلاة الرجل فی جماعة تزيد علی صلاته فی بینه و صلاته فی سوقه بضاع و عشرين درجة و ذلك ان احدهم اذا نوا فاحسن الوضوء ثم اتی المسجد لا ینزهه إلى الصلاة لا یريد الا الصلاة فلم یخط خطوة الا رفع له بها درجة و خط عنه بها خطیئة حتی یدخل المسجد فاذا دخل المسجد کان فی الصلاة ما کان فی الصلاة هی تحببه و الملائكة یملون علیهم علی حدیث احکم

(١) كتاب المد العين ، ص ١٧

(٢) سورة النور / ٢٦

ما دام فی مجلسه الذی صلی فیہ یقولون اللهم اغفر له اللهم تب علیه مالم یؤذ فیہ مالم یحدث فیہ . ﴿ واته : نوښتی ئه پیاوهی به کومهل نوښت دهکا مزگوتی له نوښت کردنی مالی ی بازارئ خیری زیاتره به (۲۷) پله نه مه نهگر یه کیکتان دهست نوښتیکی جوانی شوشته دواپی هاته مزگوت تهنیا نوښت هینابی و مه بهستی نوښت کردن بی هیچ ههنگاوئک ناوئ مهگر خوا پلهیهکی پی بهرز دهکاتهوهو گوناوهکی پی رهش دهکاتهوه ههتا دیته ناو مزگوتئ ، کاتئ هاته ناو مزگوت ، نهوه وهکو نهوه وایه له نوښت کردن دابی مادام نوښت له مزگوت بلیتهوه ره فریشتهکان صلهواتی لهسر لیده ههتا مادام لهو کوپه دی دابی که نوښتی لی کردوه صلهواتی فریشتهکانیش نهوهیه دهلین ئه ی خواجه توبه یان لی قهبول بکه مادام نازار دانی خه لکی تیدا نه بی و قسه ی تیدا نه کری یا بی دهست نوښت بهسر دانهیه . (حکیم بن زریق) ووتی به (سعید بن المسیب) یان ووت نایا هاتنه سر جهنازهت پی خوشتره یا له مزگوت دانیشی ، (سعید) ووتی هر که سی نوښتی لهسر جهنازه ی بکا (قیراط) مکی بؤ هیه ، هر که س ناماده ی شار د نهوه ی جهنازه بی دوو (قیراط) ی بؤ هیه به لام له مزگوت دانیشتم پی خوشتره له بهر نهوه ی فریشتهکان دهلین خواجه لهو بهنده ی خوش به پهحمی پی بکه خواجه توبه ی لی قبول بکه .

(عمر بن خطاب) گوئی له دهنگی پیاوه کی بوړ له مزگوتئ ، به پیاوه کی ووت ها کابرا چ دهنگه دهنگته نازانی له کوئی . (خلف بن ایوب) له مزگوتئ دانیشتبوو کوپه که ی هاته لای پرسپاری شته کی لی کرد ، (خلف) ههستا له مزگوتئ هاته دهری نهجا وهلامی داوه ، وتیان نهوه بؤ وات کرد فرمووی له فلانه سالهوه قسه ی دونیایم له مزگوت نه کردوه نیستاش پیم ناخوش بوو قسه ی لی بکه . نه بوهریره ووتی پیغه مبه (ﷺ) فرمووی ﴿ من سمع رجلاً ینشد ضالة فی المسجد فلیقل لا ردها الله علیک فان المسجد لم یبنی لهذا ﴾ واته : هر کسی گوئی له پیاوئک بوو له مزگوتئ بانگ را دیزی بؤ شتی وون بوو بابلی

خواشتەكەت بۇ نەدۈزىتەۋە چونكە مزگەوت بۇ ھەندى دىروست نەكرائە .
 پىشەۋا (مالك) و كۆمەلى زانائى تر تەنانەت پىيان ناخۇشە بۇ زانست و شتى
 تر دەنگ لە مزگەوت بەرز بكنەۋە . (عمر بن خطاب) لە ووتارىكى فرموى ئەى
 خەلكىنە ئىۋە سىرو پىياز دەخۇن منىش لام پىسن چونكە پىغەمبەرم دىت ئەگەر
 پىاۋىك بۇنى بكدبايە لە مزگەوت دەرى دەكرد و دەيناردەۋە (البقيع) ووتى ئەو
 كەسەى پىازى دەخوا با جوان بىكولىنى ھەتا بۇنى دەپوا ^(۱) . (مالك بن دىنار)
 ووتى پىم گەشتەۋە خۋاى گەۋرە دەفرموى (من دەموى عزابى بەندەكانم
 بدەم دواىى تەماشائى ئاۋەدانى مزگەوتەكان و قورئان خوئىنەكانى مندالەكانى
 ئىسلام دەكەم تورپەى يەكەم دادەمركىتەۋە، لە پىغەمبەر (ﷺ) دەگىرنەۋە
 فرموىتەى : لە ئاخىر زەمان كەسانەك دىنە مزگەوت و ھەلقە ھەلقە دادەنىشن
 زكر كردنىان باسى دونىايەۋ خۇشەۋىستى دونىايە لە گەل ئەو كەسانە
 دامەنىشن چونكە خوا ھىچ پىۋىستى بەر كەسانە نىيە ! ^(۲) (السائب بن يزد)
 ووتى لە مزگەوتى پاۋەستا بووم پىاۋىك پلە بەردىكى تى گرتە كە ئاۋىم داىەۋە
 دىتم (عمر بن خطاب) بوو فرموى بېرۇ ئەو دوو كەسەم بۇ بىنە چووم
 ھەردووكيانم ھىنا لاي فرموى ئىۋە خەلكى كوئىن ووتيان خەلكى (الطائف) ين
 (عمر) وتى ئەگەر خەلكى شارى دەبوون .

دەمزانى چۇنم ئى دەدان ئەۋە ئىۋە لە مزگەوتى پىغەمبەرى (ﷺ) دەنگ و بەرز
 دەكەنەۋە . ^(۱) ھەندى خەلكى نەقام و مەلاى بى ئاگا لەو زەمانەى ھەنە
 مزگەوتيان كىرەۋتە شوئىنى تازىە دانان و جفارەى بۇن ناخۇشى ئى دەخۇن و
 قسەى دونىاي تىدا دەكەن چۇن لە بازاپو دەلال خانەى قسان دەكەن و ھىچ
 شەرمەكىش لە خۋاۋ پىغەمبەر و شەرىعتى ئىسلام و ئەو مەندىلە سىپىيەى
 سەريان ناكەن كە دەلىى گومەتە لە سەريان ناۋە .

(۱) خرجه مسلم فى صحيحه

(۲) تفسير القرطبي المجلد ۱۲ ص ۲۷۷

تیننی : -

له پەرتووکی (فتح المعین) لاپەرە (۲۱) دەلی نوێژ کەمرو ئەوانەى تر له مزگەوت دانە حەرامە دەنگیان بەرزکەنەوه له مزگەوتی لەبەر ئەو کەسانەى نوێژی دەکەن یا سوونەتە ھەروەکو له (المجموع) دا ھاتوو و ھەندى لە زاناکان دەلێن قەدەغەى بە دەنگەى بەرز قورئان بخوێندری بایشتى تر بخوێندری کە نوێژ کەر نوێژی پێى ئى تێک نەچى چونکە مزگەوت له سەر نوێژ کەران تاپۆ کراوه نەک لەسەر ئەو کەسانەى ئاژمەزگارى خەلک دەکەن یا قورئان دەخوینن پێغەمبەر (ﷺ) فرمویەتى ﴿ صلاة فى مسجدى افضل من الف صلاة فيما سواه الا المسجد الحرام وصلاة فى المسجد الحرام افضل من مائة الف صلاة فيما سواه ﴾ (٢) واتە : نوێژ کردن له مزگەوتى من خێرى زیاترە له ھزار نوێژی مزگەوتى تر مەگەر له (المسجد الحرام) نەبى نوێژی مزگەوتى (المسجد الحرام) خێرى زیاترە له ۱۰۰/۰۰۰ سەد ھزار نوێژی مزگەوتى تر (ابى سعید الخدرى) وتى پێغەمبەر (ﷺ) فرمویەتى ﴿ لا تشد الرحال الى ثلاثة مساجد المسجد الحرام و المسجد الاقصى ﴾ (٣) واتە : خۆ توند کردن بۆ چوونە ئەو سێ مزگەوتە نەبى دروست نەبە مزگەوتى (المسجد الحرام) مزگەوتى من و مزگەوتى ئەقصا . ئەم فرمودەى بەلگەى تى گەشتى کورت ھەلەینانە کە حەرامە خۆ توند کردن و سەفەر کردن بەمەبەستى غەیری ئەو سێ شوێنە وەکو زیارەتى پیاو چاکان چ مردوو بن چ زیندوو بەنیازی نزیک بوونەوه له خواوە بەمەبەستى شوێنى گەرە شوێنى گەرە بە نیازی (تەبەرۆک) کردن و نوێژی ئى بکەى وە شێخ (ابو محمد الجونى) و کۆمەلى زانای تر بۆ ئەو چوونە ئەو بەلگەى لەسەر ھەندى کە (اصحاب السنن) پێوايەتیاں کردو (ابى بصرة الغفارى) ئینکاری چوونى ابو ھریرەى کرد کە چوو کۆمەلى و ھوار بە ابو ھریرەى ووت کە پێش ئەوێ دەرچى بۆ کۆمەلى ھوار بێگەشباوە تۆ ئەم دەھیشت بچى بەلگەش ئەو فرمودەى بۆ ھینایەو ئەو ھریرەش قسەکەى پىخۆش بوو ووتى راست دەکەى (٤) له

فرموده‌ی (ابی سعید) هاتوه پیڼغه مېر (ﷺ) فرمویه‌تی ﴿اذا جاء احدکم الى المسجد فلینظر فان رای فی نعلیه قنر او اذی فلیمسحه ویصل فیهما﴾ و هذا صحیح صحه الاثمة واته : نه‌گمر یه‌کینکتان هاتنه مزگموت باته ماشای نه‌عله‌کانی بکا نه‌گمر دیتی پیسی پیڼویه به بیسپرته‌وه و نویژنی پیڼوه بکا (هیچ جیاوازی نیوان نه‌علی نیستاو نه‌و کاتی نی‌یه) (ابن اوس) له باوکیه‌وه ووتی پدغه مېر (ﷺ) فرموی ﴿خالفوا اليهود فانهم لا یصلون فی نعالهم ولا خفاهم﴾ ^(۱) واته : پیڼجه‌وانه‌ی جوله‌که‌کان پکه‌ن چونکه نه‌وان نویژنی به‌نعل و خوفه‌وه نا‌کهن

به‌شیک له نویژن کردن

پیش نه‌وه‌ی ده‌ست به‌م باسه بکه‌ین پیم خو‌شه باسی فرموده‌یه‌ک بکه‌ین دمرباره‌ی ده‌س نویژن شوشتنی له‌بهر گرنگی . (عمر) ووتی پیڼغه مېر (ﷺ) فرموی ﴿ما منکم من أحد یتوضأ فیسحن الوضوء ثم یقول ((ای وهو قائم متقبل القبلة)) أشهد أن لا إله الا الله وحده لا شریک له وأشهد أن محمد عبده ورسوله الا فتحت له ابواب الجنة الثمانية یدخل من ایها شاء﴾ ^(۲) واته : هر که‌سینک له نیوه نیه ده‌ست نویژه‌کی جوان بشوا دوا‌یی به پیڼوه پوو له قیبله بلی (أشهد أن لا إله الا الله وحده لا شریک له وأشهد أن محمد عبده ورسوله) مه‌گمر نه‌وه خوا هر ه‌شت دهرگای به‌ه‌شتی لی ده‌کاته‌وه به‌کیفی خو‌ی له کامه‌یان ده‌چینه ژوره‌وه . خوی گوره دمرباره‌ی هاوه‌له‌کانی جه‌ه‌نم فرمویه‌تی ﴿ما سلکم فی سقر قالوا لم نک من المصلین ولم نک نلعم المسکین وکنا نخوض مع الخائضین وکنا نکذب بیوم الدین حتی اتانا الیقین فما تنفعهم شفاعۃ الشافعیین﴾ واته : چ شتیک نیوه‌ی به‌ره‌و دوزه‌خ راکی‌شا ده‌لین له نه‌نویژن که‌ران بو‌ین وه خوراکمان به‌ه‌ژاران نه‌ده‌دا وه همیشه له گهل قسه پوچان دابو‌ین وه پوژنی دوا‌یی مان به‌درؤ نه‌زانی تا مەرگمان گه‌یی . وه پیڼغه مېر (ﷺ) فرمویه‌تی ﴿بین العبد و بین الکفر ترک الصلاة﴾ واته : جیاوازی له نیوان به‌نده‌ی موسلمان و پیاوی کافر تهرک

(الله اکبر) مکان له نویژ پنیوستن (واجب) ن جا هر کس ی شتیکی له وانه تهرک کرد به نه نقستی نهوه نویژ کردنه که ی به تاله . نه گمر له بیر ی چوو نویژ که ی به تال نابیت نهوه به لام سو جده ی سه هوی دهوی (سو جده ی سه هوو نه وه یه بهر له سه لامدانه وه دوو سو جدان بباو نه نجا سه لام بداته وه) نه وه قسه ی راستی نیامی (احمد) وه له ریوایه تی تری (احمد) وه کو جه ماوهری زانایان ده لی نهو شتانه سوننه تن وه نهو که سانه ده لین نهو شتانه له نویژ پنیوستن به لگیان نهو فرموده ی (عقبه بن عامر) ی یه که فرموده تی ﴿صَلُّوا کَمَا رَأَيْتُمُوْنَ اَصْلٰی﴾ واته : نویژ بکن وه کو چۆن نویژی ده کم . وه خوی گهره فرموده تی ﴿وَسَجُودَهُ ...﴾ وه ته نیا له نویژ کردن پنیوسته جا هه ولده نویژه که ت وایی^(۱) (غزالی) په حمه تی خوی لی بی وتویه تی نویژ کمر گفتو گو له گهل خوا ده کا وه کو له فرموده دا هاتوه قسه کردنیش له گهل بی ناگایی پنی ناگو تری گفت و گو کردن وه هیچ گومانیشی تی دا نی یه مه به ست له قورنان خویندن و زکره کان و جه مدو سه نا و پارانه وه قسه کردن له گهل خوی به جا نه گمر دل و بهرون داپویشراو بوو به پهرده ی بی ناگایی و بی ناگا بوو له گهرایه تی خوا هر زمانی بو خوی ده جولا به حوکمی عاده ت نهوه زور دووره خوا نهو نویژه ی وهریگری^(۲) . خوی گهره فرموده تی ﴿وَ اذْکُرْ رَبَّکَ فِیْ نَفْسِکَ تَضَرَّعًا وَ خِیْفَةً وَ دُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ له پینشه وه کراوته کوردی مه به ست له زکر کردن نهوه هر له بهرونی خویتی زانا بی به مانای نهو زیکرانه ی که به زمانی ده لی و دلی ناماده ده کا بو سیفاته تهراو مکانی خوی گهره چونکه نهو زیکر کردن به زمان پروت بی له زکر کردن به دل نهوه هیچ سو دیکی نی یه^(۳) . به لام له باره ی تهرک کردن نویژی به کۆمه ل نهوه له گونا هه گهره کان شسست و

(۱) عون المعبود شرح سنن ابی داود حدیث ۸۵۷

(۲) تفسیر الکبیر المجلد ۱۲ سورة المؤمنون

(۳) تفسیر الکبیر سورة الاعراف / ۲۰۵

پېنجی پەرتووکى (الکبائر) لاپەرە ۲۵۵ دا ھاتووہ بریتىيە لەوہى تەمرکى نوێژ بە کۆمەل بەکەى بۆ خۆت بەتەنیا لە مالهوہ نوێژان بەکەى بەبى عوزد (ابن المنذر) وتوویەتى بانگ و قامەت بۆ ھەموو نوێژەکى بە کۆمەل پێویستە چ نیشەجى بى چ لەسەفەردابى چونکە پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانى بە بانگدان داوہ ، فەرمانى ریش ديارە پێویستە ^(۱) ، خواى گەرە فەرموویەتى ﴿يَوْمَ يَكْشِفُ عَنِ سَاقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذُلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ﴾ واتە : پۆژى لاق ھەلەنەکرى و بۆ سوژدە بردن بانگ دەکرێن جا ناتوانن چاویان داھێشتۆتە خوارى و پەستى ئەوانى داگیر گرتووہ ، بەر لەمەش بۆ سوژدە بردن بانگراوون کەوا ساغ و سەلامەت بوون (کەسب الاحبار) ووتى ئەو ئایەتە لە شانى ئەو کەسانە ھاتە خوارى کە لە نوێژى بە کۆمەل دوا دەکەوتن لەو فەرموودەى پێغەمبەر (ﷺ) ئەو ئایەتە ھەرەشەى توند ھەيە بۆ ئەو کەسانەى کە نوێژى بە کۆمەل فەرزە لەسەر ھەموو کەسیکى چى نوێژەکە تايبەتى بى پى وەکو نوێژى ھەينى بەلگەش ئەو فەرموودە پێغەمبەر (ﷺ) ﴿لَا صَلَاةَ لَجَارِ الْمَسْجِدِ الْاَلَا فِى الْمَسْجِدِ﴾ ^(۲) واتە : ئەو کەسەى جیرانى

مژگەوتە نوێژى بۆ نىە مەگەر نوێژى مژگەوت نەبى . ئەو پېنج نوێژانە يەکیک بیان پارێزى (بەریکى و بە بەردەوامى) رۆژى قیامەت رزگار دەبیت بۆى دەبنە نور (روناکى) و برھان (بەلگە) وە ئەوہى نەیان پارێزى رۆژى قیامەت نە رۆناکى و نە بەلگەو نە رزگارى دەبیت لەو رۆژەى لەگەڵ دەبیت . ئیبن و عباس ، رمزای خوايان لى بیت فەرمووى کەسیک گوى ئەو بانگدانى نوێژ بوو وەلامى داوہو نەھاتە مژگەوت ، نوێژەکە دەکات ، نوێژەکەى دروست نى یە و لە خواو پێغەمبەر عاسى (ياخى) بووہ خواى گەرە دەفەرمووى ((اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ)) ^(۱) (الشافعى) وتویمەتى ئەو کەسانەى توانايان ھەيە بىنە نوێژى بەکۆمەل روخستەتيان ناندەمى بەبى عوزرنيە نە نوێژى ^(۲) (عرباض بن ساریة) وتى پێغەمبەر (ﷺ) ^(۳) کەرەت دوعای بۆ ریزی يەکەم دەکرد وە يەک جار دوعای بۆ ریزی دووہم کرد ^(۱) دوعای بۆ ئەوانى تر نەکرد بەلکو وادەى ئاگرى پى دەدان ئەگەر بەردەوام بن لم دوا کەوتنى نوێژى بە کۆمەل ، ئەبو داود رىوايەتى کردوہ (بەردەوام کۆمەلىک لە ریزی يەکەم لە نوێژ کردنى بە کۆمەل دوا دەکەون

ھەتا خوا دوايان دەخا لە ئاگر .

(۲) هسرومکو گهروایمتی پرنزی یکم چسپاوه ، گهروایمتی لای پاستمش به هه مان شیوه چسپاوه وه نهو داود پروایمتی کردوه خواو فریشتهمکان صلهوات له سر ریزی لای راستهوه ئی نهمن هر خوا زاناره . وه فرمونیمهک همیه باسی نمکین هرباره ی سووک کردنی نوژی به کۆمهل و پێک کردنی چونکه به گشتی سودی بۆ بهوا نهران همیه به تایبتمتی بۆ مه لایان (ابن مسعود) ووتی پیاویک هات ووتی ئهی پێغه مبهیری خوا سویند به خوا نهمن لمبر نهوه له نوژی بهیانی لوا نمکوم فلانه کسمی چونکه نوژمکه ی زۆر دوورو نوژمه و نۆرمان پالمگرتی (عبدالله) ووتی پێغه مبهیرم نهومنده به توورمیی نه دیبوو ومکو توورپوونی نهو نوژه ی ، دوا یی فرموی بهراستی سمیره پیوه خه لکی له نوژ کردنی به کۆمهل نهرومونهوه ، هر یهکیتان پینش نوژی بۆ خه لکی کرد با نوژمکه ی به سووکی بکا چونکه پیاوی بی هیزو پیرو خواوه ن کار نوژی له دوا یی نمکن به لام نمگر بۆ خۆتان نوژتان کرد چمندی پیتان خو شه نوژمکه تان درژ بکمنهوه (۲) له عثمان بن ا ی عاص) ووتی پێغه مبهیری خوا بمکه پینش نوژی قوممکهک ووتی تۆش پینش نوژیان بۆ بکه به لام چاو له بی هیزترین کهسیان بکه بانگدهرنکی پابگره به لام پاره ی لمسر وهر نمگرتی (۴) وه نوژی سوننهت له مالی خیره زیارت تا له مرگهوت . (زید بن ثابت) ووتی پێغه مبهیر (ﷺ) فرموی (صلاة المرء في بيته افضل من صلاته في مسجد هذا الا المكتوبات) (۵) واته : پیاو له مالهک ی خۆی نوژ بکا خیری زیاتره له نوژی مرگهوت مکهک مگر نوژه فرزمکهک نهبی (سودیک) نهروچونی پیتی (الضاد) له شوینی نهروچوونی خۆی گرانه له سر خه لکی (عوام) توانایان نهی نهروپن له (شرح الشاطبية) که ناو نراوه به (کلز المعاني شرح حرز الامانی) هی شیخ ابي عبدالله محمد بن احم ناودار به (شلة الموصلي العنيلي) دا هاتوه ده لئ (پیتی الضاد) و (الضاء) و (الدال) له بیستنی لمیهک نهچن وه پیتی (الضاد) له (الضاء) به ماسانی ئیک نابنهوه مگر به جیاوازی نهروپیننه بی وه زیاده نوژ کردنهوه ی پیتی (الضاد) نهبی نمگر ئی یان بی ناگابوون هسروک ومکو یهکیان ئی دئ (فقر اللین الرازی) ووتیمیتی پیتی (الضاد) به (الضاء) چواندن نوژی به تال ناگاتهوه چونکه به لکه همیه بهیهک چوندنمکی زۆر له نیوان هسرو پیت دا همیه وهله یهک جیا کردنهومیان گرانه . جا بۆیه پیو یسته تهکلیف کردن به جیا کردنهومیان نه مینئ له (فتوی) قاچی خان دا هاتوه نمگر (الضالین) به (الضاء) یابه (الدال) خویندراوه لو نوژی تمیزی هکه تیک ناچی به لام نمگر (الضالین) به (الدال) یان به (لام) خویندراوه (که همندی مه لا وا نه خوینننهو) نهوه نوژمکه تیکه چی .

(جوله کردن له نوژی)

نهوه ی خه لک به کهمی دانه ئی لو نوژ زیانی نهی ومکو وه لام دانهوه ی سه لام به ئیشارهت ، له پی کردنهوه ی کموش و بهرز کردنهوه ی مهنیدیل یان دانانی و لمبر کردنی جلیکی سوک یان لمبر ک رنهوه ی یان هملگرتنی مندالی بچوک و دانانی یان پال نانی تی پهریو لابردنی به لمسر له مش و ئم جزره شتانه به لام نهوه ی که خه لک به زۆری دانه ئی نهوه ی نوژی به تال نمکاتهوه چمند

(۱) رواه النسائي والحاكم وصححه (۲) رواه ابن ماجه وصححه (۳) رواه الخمسة (۴) رواه الخمسة الا البخاري

هنگاونكى له دواى يەك بەجۆرك كەسيك له دورەو ببيني بىنگوما كە ئەوئى له نوژن دانیه ، زۆربەى زاناكان لەسەر ئەوەن كە ئەو شىوئى نوژن بەتال ئەكاتەو ئەگەر له دواى يەك بێت بەلام ئەگەر پچراو بێت وەك ئەوئى هەنگاونك باوژن و ئەمىك ئارام بگرت ئىنجا هەنگاونك يان دوو هەنگاوى باوئى ديسان ئارام بگرتەو زيانى نيه ئەگەر بێتە سەد هەنگاوشبەم جۆرە ، ئىمامى ئەوئى ووتى جوو لەسەمەكان وەكو پەنجە جولاندى يان خورائەش ئەوئى راست و ديارە نوژن پى ى بەتال نابئى هەر چەندە له دواى يەكيش بئى بەلام مەكروە ، ئىمامى شافعى رحمتى خواى ئىبى ئەفەرموئى ئەگەر ئايەتمەكانى قورئان بژمىرت بە دەست نوژمەكى بە تال نابێت بەلام واباشتر ئەيكات *بوون هەردوك وەكو يەكبين ئىدى (فخرالدين الرازى) ووتوئى پىتى (الضاد) بە الضاء) چواندى نوژنى بە تال ناكاتەو چونكە بەلگە هەيە بەيەك چواندەمكى زۆر له نيوان هەدوو پىت دا هەيە وە له يەك جيا كردنەويان گرانه . جا بۆيە پىوئستە تەكليف كردن و جيا كردنەويان نەمىنى (فتوى) ى قاچى خان دا هاتوو ئەگەر (الضالين) بە الضاء) يابە (الضال) خوئندراو له نوژنى نوژمەكە تىك ناچئى بەلام ئەگەر (الضالين) بە (الضال) بان بە (لام) خوئندراو (كە هەندئى مەلا لەخوئندەو) ئەو نوژمەكە تىك ئەچئى . سوئىك پىفەمبەر (ﷺ) نوژنى بەنەعلەو كردو دواى هەر له نوژنى له پىئى كردەو وە خەلكەكەش له پىيان كردەو دوايە ئەوئى سەلامى داو ووتى ئىو بۆ نەعلەكانتان له پىئى كردەو ووتيان ئەتۆمان دىت له پىت كردەو ، پىفەمبەر (ﷺ) فرموئى جبرائىل هات هەوائى دامن نەعلەكانت پىسن له پىيان كەو ، بۆيە منيش له پىم كردنەو ، وە پىفەمبەر (ﷺ) پىئى ناخۆش نەبوو نوژنى بەنەعلەو بكا ، بەلكو ئىنكارى سەهابەكانى كردو كە نەعلىيان له پىئى كردەو پىئى فرموون من بۆيە نەعلەكانم لەمەر كردەو چونكە پىس بوون (۱) (جا هىج جياوازىەكيش له نيوان نەعلى ئىستاو ئەو كاتى نيه با هەر هەندئى كۆلكە مەلا وەبلىن)

(مەسەلەيك) هەندىك له ئىمامەكان (الله اكبر) ى نوژن دابەستان و سەلام دانەوئى نوژن دىرئى ئەمەنەو بەلام (تەكبىر) جەزمەو سەلام دانەوش جەزمە واتە نابىت دىرئى بگرتنەو . لو ئبو هوريرە خواى ئىرازى بىت وەرگىراو كە پىفەمبەر (ﷺ) فرموئى (سەلام دانەو سوننەتە) حەزف) بىت واتە سووك ووتن و دىرئى ئەمەنەوئى داوا كراوى شرعە ، ئەو فرموئەى ابراهيم النخعى پشتگىرى ئەمەيە كە هاتوو تەكبىر جەزمەو سەلام دانەو جەزمە واتە نابىت دىرئى بگرتنەو (ترمذى) هى ترىش وا دەلىن ئەوئى پەسندە له لای ئەهلئى عىلم واتە زانايان (۱)

(۱) رواه النسائي والحاكم صحيحه

(۲) رواه ابن ماجه وصححه بلفظ كان يستغفر للصف المقدم ثلاثا والثاني مرة

(۳) رواه الخمسة (۴) رواه الخمسة الا البخاري (۵) رواه ابو داود

بەشیک لە نوێژ کردنی تەراویح

بزانە نوێژی تەراویح کردن سونەتە ، زاناکان لەسەر ئەوە پێکەوتن کە بریتی یە لە بیست پکات وە لە دواى هەردوو پکات سەلام دەدرێتەو ، وەسیفەتی نوێژەکانیش هەروەکو نوێژەکانی ترە و دواى باسی هەموو زکرەکانی پیشی دەکەین وەکو دوعای (الافتاح) و تەواو کردنی هەموو زکرەکان و بەجی هێنان تەحیات و دوعاى دواوەى بێجگە لەوانە هەر چەندە لاتان ناشکرایە بەلام ئەوەى ئاگادارم کردنەو لەسەری چونکە زۆر خەلک هەنە نوێژی تەراویحی زۆر بەسووکى دەکەن و زکرەکان ناکەن وە زۆر زاناکان ئەوەیان هەلبژاردووە قورئان لە نوێژی تەراویح بخوێندى و وتویانە خەلک قورئان خوێندنى تێدا بەجی بێنن و کارى پى بکەن و قورئانى تێدا ختم بکەن بەدرێژایی مانگی پەمزانى وە هەر شەوێ یەك جزمى قورئانى تێدا بخوێنن ، وە سونەتە قورئانى بەتەرتیل لى بخوێنن لە نیوان نوێژەکان زۆر وریا بن لە درێژە پێدانى قورئان خوێندنى لە جزمەك زیاتر ^(٢) . بەلام ئەو نوێژە تەراویحەى ئیستا کە بە پەلە (مسابقة) دەکرى یەکیکە لەو بیدعە فاشىیانەى کە لەبەر نەزانی و تەمبەلى مەلایەکانەو دەکرى . وە لە (التحفة) دا هاتوووە بریارى لەسەر ئەوەیە لەو حالەتە نوێژی بەتەنیا لە نوێژی بەکۆمەل چاکترە نەخوازە لا ئەگەر نوێژ کەم زانى یا گومانى وابوو مەلا هەندى پوکنەکان بە تەواوى ناکا لەو کاتە ئەسلەن هەر دروست نى یە ئەم مەلایە نوێژی لە دوا بکرى ^(٣) . ئەو (حدیث)ەى دەفەرموی ﴿الامام ضامن فان احسن فله ولهم وان اساء فعليه ولا عليهم﴾ ^(٤) واتە : مەلا زامنى نوێژە ئەگەر نوێژەکەى

(١) تفسیر الکبیر المجلد ٢٢ ص ١٨

(٢) الاذکار النووی ص ١١٦

(٣) بغية المسترشد ص ١٧

(٤) فقه السنة ص ٢١١

به‌باشی کرد نه‌وه خیری ده‌گاته خوی ده‌گاته نویژکمره‌کان به‌لام نه‌گمر نویژکه‌ی به‌خرابی کرد نه‌وه خیری ناگاته خوی به‌لام ده‌گاته نویژکمره‌کان .

وه له فرموده‌ی راست دا هاتوووه ﴿من سنة في الاسلام سنة حسنة كان له اجرها واجر من عمل بها بعده من غير ان ينقص من اجهورهم شئ ومن سن في الاسلام سنة سيئة كان عليه وزرها ووزر من عمل بها بعده من غير ان ينقص من اوزارهم شئ﴾ ^(١)

واته : همر که‌سی پنبازه‌کی باش له نی‌سلام دابنی پاداشتی بۆ هیه و وه نه‌وه که‌سه‌ی دوا‌ی ویش له‌سهری بپوا پاداشتی بۆ کابرا هیه بی نه‌وه‌ی پاداشتی وان کم بیتوه ، وه همر که‌سی پنبازه‌کی خراب دابنی له نی‌سلام نه‌وه گونا‌هی بۆ خوی هیه وه نه‌وه که‌سه‌نی دوا‌ی ویش له‌سهری ده‌پۆن گونا‌هیان پی ده‌گا به‌بی نه‌وه‌ی گونا‌هی وان کم بیتوه . (عبد الله) ووتی پیغه‌مبەر (ﷺ) فرمودی ﴿اذا رجع احدکم فقال فی رکوعه سبحان ربی العظیم ثلاث مرات فقد تم رکوعه وذلك ادناه و اذا سجد فقال فی سجوده سبحان ربی الاعلی ثلاث مرات فقد تم سجوده وذلك ادناه﴾ ^(٢) . له سر مه‌لایه سونه‌ته‌کانی نویژی ته‌راویح ته‌واو بکا که شرع باسیان کردوه ، به‌ه‌قی خوی بیان کا زیاد نه‌بی له فیتنه چی‌یان بی وه نه‌که‌میش له خائنان بی . وه همر که‌سی بیر بکاته‌وه ده‌زانی نی‌ستا هه‌نده مه‌لای مزگه‌وتان هیه دزی له نویژی ده‌کن و خائین چونکه نه‌گمر مه‌لاکه‌می کرد له‌وه‌ی دوا‌ی لی کرایه نویژکه‌مره‌کانیش سه‌باره‌ت به‌وی که‌می ده‌کن چونکه نویژی له دوا ده‌کن جا مه‌لا ده‌بیته زامنی کم و کوپی نویژکه‌ی و نویژکه‌مره‌کان هه‌روه‌کو له فرموده‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) دا‌هاتوووه (مه‌لا زامنی نویژه) یانی که‌فیلی نویژی نویژکه‌مره‌کانی دوا‌وه‌ی خویتی به‌ته‌واوی . نویژکردنی ته‌واو نه‌ویه هه‌موو پوکنه‌کان و سونه‌ته‌کان بکه‌ی و له سو‌جده وروکوع به‌ئه‌ندازه‌ی سی جار ووتی سبحان الله بمینیته‌وه ^(٣) . هه‌ندی خیانه‌ت هیه له نویژی ده‌کری بۆ نمونه مه‌لاله‌ی بر به‌په‌له‌کردنی نویژکه‌ی ته‌رکی نه‌وه زکرانه ده‌کا که له نویژی ته‌راویح دا‌هاتوووه . هه‌ندی خیانه‌ت هیه له نویژی

تەراویح دەکری ئەویش لەبەر پەلەپەل کردنی مەلا لە نوێژی ئەو زیکرانە ناکا
کە لە نوێژی دا هاتوووە کە ئەم خیانەتەکانی لای خوارەوێه :-

خیانەتی یەکمەم : مەلاو نوێژکەرەکان لەگەڵ یەك پێکەووە فاتحە دەخوێنی و
دەچنە پوکوع و سووژدە بەم جووژە گەورایەتی نوێژی بەکۆمەڵ دەفەوتی
هەروەکو لە (بغیة المسترشدين) لە لاپەرە (٨٠) دا هاتوووە .

خیانەتی دووهم : تەواوەتی نوێژ ئەوێه نوێژەکە بە هەموو پوکەکان و
سونەتەکانەو بەکری و لەسووژدەو پوکوع بەئەندازەی ووتنی ٣ جار سبحان الله
بەمینیتهوه ، ئەگەر شتیکی ئی کەم کراوە دەبیته خیانت کردن .

خیانەتی سێیەم : ئەگەر مەلا کەم و کوپی هەبوو لەو شتەکانی لە نوێژ کردن
داوای ئی کراوە ئەو نوێژکەرەکانیشی لەبەر مەلا نوێژەکیان بەکەم و کوپی
دەکەن چونکە نوێژ لەداوای ئەو دەکەن بۆیە مەلا دەبیته زامانی کەم و کوپی
نوێژکەرەکان وەکو لە فەرمز داهااتوووە (مەلا زامانە یانی کەفیلی تەواوەتی نوێژ
کەرەکانە) جا مەلا لەسەریەتی نوێژەکە ی بەرێک و پێکی بەکا چونکە تەواوی
نوێژەکە ی تەواوی نوێژەکە ی نوێژکەرەکانە وە مەلا هیندە ی وانیش خیری دەگاتی
بەلام ئەگەر کەم و کوپی هەبوو لە نوێژەکە ئەو هەر دەگەرێتەووە بۆ مەلاو
نوێژی نوێژکەرەکان تەواووە .

خیانەتی چوارەم : هەندئ مەلا لەگەڵ نوێژ کەران پێکەووە فاتحە ی دەخوێنن و
نوێژکەرەکان پی راناکەن بڵێن ئامین لەبەر پەلەپەل کردنی مەلا ی چونکە فاتحە ی
پێکەووە دەخوێنن . وەکو لە فەرموویدی بخاری و مسلم دا هاتوووە ئەگەر ئیمام
ئامینی کرد ئیووش لەداوای ئامین بەکەن هەر کەسی ئامین کردنەکە ی پێکی

(١) تفسیر القرطبی سورة القيامة / ١٣

(٢) رواه الترمذی و ابو داود

(٣) تحفة الاحوذی شرح جامع الترمذی م/ ٢ ص ٣٧

ئامىنى مەلای كىرد ئۇلار فرىشتە ئامىنى لەسىر دەۋر ۱۱۰ ھ
 گوناھ پىشۋەكانيان خۇش دەبى .

خىيانەتى پىنجەم : يەك لە بىدعە ھەرە خراپەكان ئۇمىيە ھەندى مەلا تىراۋىچى
 سۈرەتى (قل ھو اللہ احد) بەدوۋ جاران دەخۇنن لە ھەردوۋ پكاتان ئايا لە
 سەحابەكان گۇئى ئى بوۋە ئايا شتى واتان لە ھىچ كىتەبەكى شەرى دىتوۋ ؟!
 لە ھىچ ئايەت و فەرمودەك شتى وا ھىيە ! ئۇدى پىغەمبەر (ﷺ) نەى فەرمودە
 (صلوا . . .) كراۋەتە كوردى لە پىشەۋە پۋالەتى فەرمودەكە بۇ پىۋىست بوۋنە
 قەت پىغەمبەر (ﷺ) نىۋەى سۈرەتى (قل ھو اللہ احد) ى لە پكاتى يەكەم
 نەخۇنندوۋ ۋەنىۋەكەى تىرىش لە پكاتى دوۋەم بخۇننى ! (القاضى) وتوۋەتى
 شتەكى باش نىيە لە مانكى پەمەزانى قورئان ختم نەكرى چونكە خەلك گۇئىيان
 لە ھەموۋ قورئان نابى ۋەلە ختم كىردىش زىاتىر نەبى چونكە ئەگەر زىاتىر بوۋ
 لەسىر نوۋزكەرەكانى پىشت مەلای گران و ناخۇش دەبى (ابو فر) ۋوتى لەگەل
 پىغەمبەر (ﷺ) پاۋەستەين ھەتا ترسايىسن پارشيو خواردنمان بچى قورئان
 خۇننى وا ھەبوۋدوسەد ئايەتى دەخۇنند . (عمار بن ياسر) ۋوتى پىغەمبەر (ﷺ)
 فەرمودى ﴿ ان الرجل ليصرف اى من صلاته وما له وما كتب له الا عشرها تسعها ثمنها
 سبعة خمسها ربعها ثلثها نصفها ﴾ واتە : پىار ھىيە لە نوۋزەكەى دەبىتەۋە ھىچى
 بۇ نانوسرى مەگەر دەيەكى نۆيەكى ھەشتىكى ، ھەوتىكى ، شەشتىكى ،
 پىنجەكى ، چۈرەكى ، سىيەكى نىۋەى نەبى جا پىار ھىيە نوۋزەكە
 پاداشتى ھىچى بۇ نانوسرى بەر ئەندازەى بەئاگا بوۋە لە نوۋزەكەى و ترساۋە
 و بەدلىسوزى بۇ خۋاى گەۋرە كىردىۋەتى . ھەندى كەس ھىيە نوۋزى دەكا بەلام
 دەلىى لەسىر پۋلىيە پاۋەستاۋە ، دەلىى كۆترە تەقلەى ئى دەدات ، جا ئەگەر
 كەسىك لەبەر دەستى خوا پاۋەستى و پىئى ناخۇش بى خىزمەتى خوا بكاۋ
 بەپەلەبى ديارە خۋاى گەۋرەش خىزمەتى ئەر بەندەى پىئى خۇش نىيە (واللہ
 المستعان) جابر دەلىى ھەركەسى پكاتەك نوۋزى كىرد بەس فاتحەى تىدا نەخۇنند

نمونه و هکونمه وایه نویژی نه کردبی مه گمر له دواي مه لاوه نه بی^(۱) بهروالته
 وایه دیاره نویژکمر له دواي مه لا خویندنی فاتحهی لهسر نییه . وه خواي
 گهرهش فرمودیهتی ﴿ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَانصِتُوا ﴾ واته : وه کاتی
 قورئان ده خویندنی گوی ی بدهنی و بی دهنک بن همروا له بهر فرموده ی
 (مسلم) گنراویتییه (اذا کبر الامام فکبروا واذ قرا فانصتوا فلا فاتحه علی الماموم)
 واته : کاتی مه لا الله اکبری کرد نیوهش الله اکبر بکهن و نویژ دابهستن ، کاتی
 مه لا قورئانی خویند نیوه گوی بگرن فاتحه خویندن لهسر نویژکمری دواوه ی
 مه لای نیه ، جه ماومری زانایان لهسر نه ون همروه ها (احمد و مالک و ابو حنیفه)
 ش لهسر نه ون به لام (ابو حنیفه) ده لی خویندنی فاتحه ی نویژکمران له دواي
 مه لای له نویژه به دهنکهکان ناپهسند ، وه الشافعی وه لامی شو قسه ی زوهری
 داوه ته وه که ده لی وازیان له قورئان خویندن هیئا نابیته به لگه لهسر
 نه خویندنی قورئان له نویژی له بهر فرموده ی پیغه مبر (ﷺ) (مالی انازع
 القرآن) واته : قورئان به دهنک له دهوام مه خوینن لیم تیکه لاو ده بی به لکو
 همدوویان قورئان خویندن به ناشکرا قه دهغه دهکن ، وه شافعی فاتحه له سر
 نویژکمری پیوسته بخوینی له دواي مه لا بهر هایی (المطلق) له بهر
 فرموده کانی پیشهوا به لام به نهینی بخوینی ، وه له نویژه به دهنکهکان پاش
 نهوه ی مه لا له فاتحه بئوه نهو کاته نویژه کمر پیش نهوه ی سورته که ی تر
 بخوینی نه گمر نا هر گوی له قورئان خویندنی مه لای رابگری نه وه شته کی
 چاکیه به لام نهوه ی لای جه ماومر ئاسان تره (والله اعلم)^(۱)

• نوکتهیه کی ناسک

که م و کوری له نویژی تهراویح وهکو گوشت فروشیکی وایه ، پانه گوشتیکی له
 سر تهراووی دانی بیفروشی پیاوړک پیسی بلی گوشتم دهوی به لام پانه
 گوشته که زوره نه من ته نیا یه کیلو گوشتم بهسه ، گوشت فروشه کهش هرچی

كۆشتى بە پانەكەى وەيە ئى كاتەو كىلۇ ھىسكىكى بۇ بىلىتەو و بىداتە دەست پىاوەكە ئەويش بگەرتەو مالى و بلىتە ئن و منالەكانى ھا ئەو كىلۇ كۆشتىكى پانە بۇ ھىناون ، بەلام لە راستى دا يەك كىلۇ ھىسكە نەك كۆشتە .

بەشنىك لەو بىدعانەى لە نوئى ھەينى دەكرى (مالك) لە (يحيى بن سعيد) ى وتى (عبدالله بن سعود) بە پىاوئىكى ووت ئەتۇ لە زەمانەك داى شىرع زانى زۆرە قوپان خوينى كەمە ، سنورەكانى قوپاننى تىدا دەپارزىرى بە زايە دەرى پىتەكانى كەمن (يان قورئانى بەتجوئەو دەخوئىن) ئەو ى داوا شتى ئى بكرى زۆرى دەدا ، نوئى برىژ دەكەن ، وتارى كورت دەدەن ، كرىوەكانىيان پىش ھەزە ئارەزوەكانىيان دەخەن ، بەلام زەمانەك بە سەر خەلكى دادى شىرع زانى كەم دەبى ، قورئان خوينى زۆر دەبى تەنھا پىتەكانى قوپان لەبەر دەكەن (يانى بى تجوئەو دەخوئىن) بە زايە دەرى سنورەكانى قوپان زۆر ئەو ى داواى شتى ئى بكرى كەمى دەدا ، نوئى كورت دەكەن خوتبەى برىژ دەدەن ھەزە ئارەزوەكانىيان پىش كرىوەكانىيان دەخەن پارىزگارى لەسەر فرەوان كرىنى تىگەيشتنى جۆرەكانى خويندەو ى قورئان دەكەن ^(۲) (اليبوطى) وتوئەتى يانى ئەوانەى پارىزگارى قورئان دەكەن زۆر تىرن لەوكەسانەى پارىزگارى لە سەر فرەوان كرىن لە تىگەيشتنى جۆرەكانى خويندەو ى قورئان دەكەن .

(البونى) وتوئەتى يانى فىر بونى سنورەكانى قوپان پىويستە و لەبەر كرىنى پىتەكانى يانى خويندەنى ھەر ھەوت جۆرەكانى قوپان سوننەتە .
وە وشەى (يقصرون الخطبة) يانى كىار بە سوننەت دەكەن .

(ابوعمر) وتوئەتى پىغەمبەر (ﷺ) فرمانى دەداو كرىو ى دەكرى ، پىغەمبەر (ﷺ) وتارى كورتى دەدا بە وشەى كەم و خوش و پىرمانا زۆر قىسە كرىن زۆر

(۱) كتاب التاج ص ۱۷۷

(۲) شرح الزرقانى على الموطا للإمام مالك ص ۲۵۲ مجلد ۱

نامۆزگاری پی' ناخوش بوو هر شهوندهی دهووت که لهبهری کهن شههش به
وتار دانی کهم نهبی' ناکری' .

(الباجي) وتویهتی مانای ناخر زمان شهویه وتار نامۆزگاریه ونوئژ کردن
کاریکه دهیهوی' بلی' کردهویان زۆره نامۆزگاریان کهمه ومرستهی (اعمالهم قبل
اهواءهم) الباجي) وتویهتی شهگهر کردهوی' باش حمزو نارمزهکانیان پیکهوه
نیشان بدری' دهست به کردهوی' باش دهکهن بهسهر حمزو نارمزهکانیان پیش
دهخن (قوله كثير قراوة يحفظ فيه القرآن و تصيع حدوده) عیبی له ناخر زمان
گرتووه یانی قورئان خوئندنهکان ناگهن و کاری پی' ناکهن مههستیان تهنیا
خوئندنهوی' قورئانه ، قورئان خوئنی زۆر بهلگهیه لهسهر گۆرینی زهمانی له
پیغهههبر (ﷺ) دهگێرهنوه فهرموویهتی (اکثر من اقل قراوها) واته : زۆربهی
قورئان خوئنهکانی ئۆمههتی من دوو پروهکانن . (مالك) وتویهتی شهو کهسه
دهبیته قورئان خوئن هیچ خیری پیوه نییه ^(۱) . شهی برایان خهک بۆ نوئژتی
ههینی کۆ دهبیتهوه له حالهتی بهندایهتیجوراو جۆر ههیه له پوکوع دایه ههیه
له سوجهدایه ، ههیه قورئان دهخوئنی ، ههیه زکری خوا دهکا ، ههیه بیر له
گههرایهتی خوا دهکاتهوه ... لهو کاته پیش وتاداران به ماوهیهک قورئان خوئن
یا بانگدهر دی' دهست به قورئان خوئندنی' دهکا به (مکبیره) ی دهنگی دهلی'
گهوارهی بههارانه توخوا شهوه حهرام نیه ؟! وه ههندی' مزگهوت قورئان خوئنی
نهبی (مسجل) ی قورئان لی' دهدهن وهکو شهوه وابی' قورئان خوئندن لهوکاتهی
پیویسته ، نیمه ئینکاری شهو بیدعانه دهکهین بهم بهلگانهی لای خوارهوه یهکهم
: خوای گهوره دهفرموئی ﴿ و ذکر ربك في نفسك تضرعا وخفية ودون الجهر من القول ﴾
واته : وهیادی پهردگارت بکه له دلت بهگریان و زاری و ترس وه بهبی'
دهنگی شهوه بهلگهیه له سهر ههندی' دهنگ بهرز کردنهوی' زکر قهدهغهیه که له
پیشهوه باس کرا .

دووم : (ابن عباس) له مانای شو بره نایه ته ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ دهلی واته له قورئان خویندن دهنگ بهرز مه که نه وه شو نایه ته مش مانای گشتی به زیکرو قورئان خویندن و دوعا سبحان الله و لا اله الا الله و بیجگه له وانه ش ده گریته وه ^(۲).

سی یه م : (البیاض) وتویه تی پیغه ممبر (ﷺ) چوره ناو خه لکی نویژیان ده کرد ، خه لکه که دهنگیان بهرز کرده وه له ناو نویژده کیان پیغه ممبر (ﷺ) فرموی ﴿ان المصلی یناجی ربه فلینظر بما یناجیه به ولا یجهر بعضکم علی بعض القرآن لان فیہ اذی و منعا من الاقبال علی الصلاة وتفرغ السر لها وتامل ما یناجی به القرآن﴾ . واته : نویژکمر گفت و گوئی له گهل پهر مردگار ده کا جا ته ماشا بکا به چی گفت و گوئی له گهل ده کا ، با هه ندیک به قورئان خویندن دهنگی به سر هه ندیک بهرز نه کاته وه چونکه نازارو بهرگری کردنی تیدایه له پو وکردنه نویژی و کات به ده ست وه بوونی نهینی بو نویژی و فکر کردنه وه لهو شته ی گفت و گوئی پی ده کا به قورئان .

چوارم : خاوه نی پهرتو وکی (تلبیس ابلیس) له لاپهړه ۱۴۳ دهلی شهیتان فریوی کو مه لی قورئان خوینی داوه که له مزگه رته کان قورئان ده خوینن له کاتی پیش بانگدانی چونکه کاتی کو بونه وه ی خه لکه له مزگه وتی .

پینجه م : به لگه ی ئیمه مه به ست (نوسره) جا ئیمه ناینه که مان له خه لکی (الحرمین الشریفین) و مرگرتوه یانی مه که و مه دینه نه وان قورئان نا خوینن به دهنگی بهرز له کاتی کو بونه وه ی خه لکی له پوژانی ههینی له زه مانی پیغه مبه ره وپرا هه تا ئیستا بو دزمانین نه وه کردنی بیدعه یه کی که س نه کرده یه (المنکرة)

(۱) شرح الرزقانی علی الموطا مالک ص ^{۲۵۴}

(۲) تفسیر البیاضی و المدارک

(جابر) ووتی پیغه مېر (ﷺ) فرمووی ﴿ غلظ القلوب و الجفاء فی المشرق و الايمان فی اهل الحجاز ﴾ ^(۱) واته : دل پقی و جه فادان له پوژ ه لاته وهیه وه بیر و باوه پش له خه لکی حجاز وهیه قورئان خوین له پوژ هی هینی به دل له خوا ترسان (الخشوع) ی سهدان کهس تیک دها له بهر کردنی بیدعه نهویش نهویه قورئان خوین یا بانگدهر به دهنگی بهر قورئان ده خوینی چونکه ناکری به دل له خوا ترسان و بیر کردنه وه له گه وریه تی خوا له گه ل گرمی (المکبرة) چونکه پیغه مېر (ﷺ) فرموویه تی ﴿ تفکر ساعة خیر من عبادة ستین سنة ﴾ ^(۲) واته : بیر کردنه وهی کات ژمیریک له بهندایه تی کردنی شهست سالی خیری زیاتره . نهی مه لا قورئان خوین ، نهی بانگدهر نه من تکاتان لی ده کهم نه گمر به لگه تان دیته وه له سر قورئان خویندنه که تان ، یاله سر سه له وات لیدان به دهنگی بهر کاتی که خه لک بو نوژی هینی کو ده بنه وه بو مان بینن نه گمر پوایه تیک یا فرموده یه کی بی هیز یا قسه ی پشه وایه کی سه له ف بیت ، نه دی نه گمر به لگه ی نه بو نه و پو یسته له سر زانو مه لاکان پینمای قورئان خوین و بانگدهر ه کان بکه نه وه تهرکی نه و بیدعه یه بکه ن چونکه نویر تیک دان له نویر کهری حرپا مه نه دی نه گمر به سهدان کهس سریان لی تیک چوه دیاره نه وه گونا می گه وره تره .

ناکادار کردنه وه :-

سه له فه کان قه ده غه یان ده کرد دهنگ بهر بکریته وه له مزگه وته کان کاتی خه لک کو ده بونه وه بو نویر کردن له گه ل نه وه شدا له و کاتی (مکبرة) نه بو ، نه گمر (عمر بن خطاب) چاوی دیار ده بو ده بویه چی له قورئان خوین و بانگدهرانه ی نه و زمانه ی بکریه یه که یه که به دهنگی خوین له (مکبرة) ی هاوار ده که ن و سر له و ه موو خه لکه ده شیونن دهی که واته نه گمر قورئان خویندن به دهنگی بهر له پیش وتاری هینی یا له پیش بانگی به یانی ثابنی بویه چون پیغه مېر (ﷺ) فرمانی پیمان نه ده کرد بیکه یان یان چون سه حابه بهر نه کان نه یان ده کرد

، یا چۆن ھەر چوار پیئشەواکان باسیان نەدەکرد . بیدعەییەکی تر کە لە پۆژی
 ھەینیان دەکری کە پیچەوانەیی سونەتە ئەویش وتاری درێژو نوێژکردنی
 کورتە یانی پیچەوانەیی پەفتاری پیغەمبەر (ﷺ) ، بۆ نمونە پۆژەکی چومە
 نوێژی جومعە گویم لە مەلایەکە بوو نزیکەیی نیو سەعات وتاری دا دواویی
 نوێژەکی نزیکەیی بە (۵) دەققان کرد ئەو بیدعەییە چەند لایەنەکی خراپی
 (السلیات) تیدا ھەیە کە ئەمانەیی خوارەوھییە :-

یەکەم : درێژ کردنەوھیی وتار دەبیته ھۆی ماندوو کردنی گوی گران چونکە
 پیرو نەخۆش و بی ھیزی تیداھە .

دووەم : وتاری درێژ باسیک دەگرتەوھە ناو خۆی ئەمەش لەسەر گوی گران
 ھەر گرانی ھەمووی لەبەر کەن و کاری پی بکەن ، بەلام وتاری کورت کە یەك
 باس بی لەسەر گوێگران ئاسانە لەبەری بکەن و کارو کردەوھیی پی بکەن ،
 چونکە ھەموو شتیک بە پلە پلە وەردەگیری نەك بەیەك جاری پیغەمبەر (ﷺ)
 فرموی ﴿رحمة الله على خلفائي فقل من خلفاؤك يا رسول الله قال الذين يحيون
 سنتي ويعلمونها عباد الله﴾ واتە : پەحمەتی خوا لەسەر خەلیفەکانی من بی و تیان
 خەلیفەکانی تۆ کامەییە ئەی پیغەمبەر فرموی ئەو کەسانەیی سوننەتی من
 زیندوو دەکەنەوھە و فیروی بەندەکانی خوای دەکەن . (یحیی بن عقیل) وتی گویم
 لە (عبدالله ابن ابی اوفی) بوو دەیگوت پیغەمبەر (ﷺ) زۆری زکر دەکرد نوێژی
 درێژی دەکرد وتاری کورتی دەدا لەگەڵ بیئوھ ژنان و ھەژاران دەپۆی
 پیویستیەکانی جی بەجی دەکرد مەبەست ئەوھییە پیغەمبەر (ﷺ) نوێژی درێژتر
 بوو لەخوتبەدانی (والله اعلم) .^(۱) (ابو وائل) وتی (عمار) وتاری بۆ داین وتاری زۆر
 کورت و پیرمانا بوو کاتی لەمین بەر ھاتە خوارەوھە و تمان ئەی (ابا الیقظان) زۆر
 بەکورت و پیرمانا وتارەکەت دا خۆزگە ھەناسەییەکی تر قسەت کردبا وتی گویم

(۱) رواه مسلم

(۲) تفسير الكبير البقرة / ۳۳

له پښه مېرې خوا بوو دهیغرموو ﴿ ان طوال الصلاة الرجل وقصر خطبته منته من فقهه فاطيلوا الصلاة واقصروا الخطبة وان من البيان لسحرا ﴾^(۱) واته : وتار كورت كړدنه وو نوږډ دريژ كړدنه وه پياو نيشانه ی له نايڼی گه شتته جا نوږډ دريژ كه نه وه وتار كورت كه نه وه باوتار وه كو جادو كار له خه لكی بكا . جابر دهلی پښه مېر (ﷺ) پوژانی هيني دريژي به وتار نه دده ، وتاری چهند وشه يه کی سوک و ئاسان بوو .^(۲) بيدعه يه کی تری پوژانی هيني نه وه يه بانگدمر له نيوان بانگی يه کم و دوو می پوژي هيني دهلی ﴿ عن ابي هريرة قال قال رسول الله (ﷺ) الجمعة جمع المساكين وعيد المؤمنين .. الخ ﴾ وه دهلی ﴿ ان الله وملائكته يصلون على النبي يا ايها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما اللهم صل على سيدنا محمد .. الخ ﴾ دهنگی دهلرښتته وه دووباره و دواي به كوړسي پښه وه دهليڼ ئامين بيكه رهميکه ئامين الحمد لله رب العالمين . نهو قسانه هينده دريژ پي ددهن به نه ندازه ی وتاره کی پښه مېر (ﷺ) دهی . قسه كان هر هه موی بيدعه يه چونكه له سرده می پښه مېر (ﷺ) نه كراوه له سرده می خليفه كانيش نه بووه ، وه نه له سرده می هر چوار پښه وایه كنيش دهی كه واته قورئان خوښ و بانگدمر كان نازام نهو قسانه تان له چی سرچاوه يه ك ديتوه و كردوتانه به شينك له نايڼ بيدعه يه کی تری بانگدمری وه دهلی ﴿ صلوا سنة الجمعة ﴾ واته : نوږډی سونه تی هيني بكن (ابن تيمية) وتويه تی (ﷺ) له پښ جومعه ی پاش بانگی هيچ نوږډی نه كړدوه وه كه سيش ئی نه گيړاوه ته وه . له سرده می پښه مېر (ﷺ) دوو بانگ نه دده را دواي نه وه ی پښه مېر (ﷺ) له سر مينبهری دده نيشت بلال بانگی دده پاشان (ﷺ) دووتاری دده له دواي بلال قامتی ده كړدو پښه مېر (ﷺ) نوږډی به خه لكی ده كړد ، كه واته : نه پښه مېر (ﷺ) ونه هيچ موسلمانه كيش نوږډی نه كړدوه له دواي مه لا بانگ دانئ هيچ كه سينكيش ئی نه گيړاوه ته وه ته نانه ت نوږډی له ماله وهش كړدې پښ نوږډی هيني ، نه كاتيش هيه بو نوږډ كړد ديساری كرا بی به فهرمووده ی پښه مېر (ﷺ)

لەپنیش ھەینی بەلکو ھەموو ھەندانە بۆ نوێژ کردن کاتی پیاو زوو
 یتە مۆگەوت لەپۆژانی ھەینی بەلەم بەیج دیاری کردنی کات وەکو ھەموو
 ﴿من بکر واتکر وشی ولم یرکب وشی وشی﴾ واتە ھەر چەند زوو بێ یە
 مژگەوت وەبەپێیان بێ وەبەسوارێ نەو ئەوەندە بۆت کرا نوێژان بکە ،
 ئەو لەسەحابان گیرێرلومتەو ، کاتی دەھاتنە مژگەوت پۆژانی ھەینی ھەر
 کاتی دەھاتنە مۆگەوت نوێژان دەکرد ئەوەندە پێیان دەکرا ، جا پیاوی
 واهەبوو (۱۰) پکات نوێژ نوێژی دەکرد ، ھی واهەبوو ۱۲ پکاتی دەکرد واهەبوو
 (۸) پکاتی ئەکرد ، واهەبوو کەمتری دەکرد لەبەر ئەوە جەماوەری پێشەوايان
 لەسەر ئەوە کۆکن لەپنیش ھەینی نوێژی سونەتی نی یە لەکاتیکی دیاری کراو
 بەژمارە چونکە ئەوە بەفەرمودە پێغەمبەر (ﷺ) یا بەکردەوێ ئەوە دەچسپێ
 جا لەسونەتیش ھیج شتی وانەھاتووە نەبەفەرمودە نەبەکردەو (۱). دوایی
 ھەربارە دوو بانگەدان لەپۆژانی ھەینی (سابت بن یزید) ووتی لەپۆژی ھەینی
 کاتی خۆی ھەر یەکەیانگ دەبرا ئەویش کاتی پێشەوا لەسەر مینبەر دادەنیششت
 لەسەردەمی پێغەمبەر و ابو بکر و عمری بەلام کاتی عوتمان بوو خەلیفەو
 موسلمان زۆر بوون بانگی نووھمی زیاد کرد لەسەر (الزوار) بانگ دەبرا ئەویش
 شونیکە لای بازاری مەدینە نزیک مژگەوتی^(۲) . وەئیمە بەدەوری خۆمان
 دەپرسین ئایا بانگی نووھم لەو زەمانە زیادە کەوا (مکبەر) ھەیبی وەلامی
 ئەو پرسیارە لەپەرایی (فتح المعین) دامەبە لەلایەر ۳۱ دەلی دوو بانگدان
 لەپۆژی ھەینی یەکیکیان پاشا ئەو دەچە سەر مینبەر وەئەوێ تری لەپنیش
 چوونە سەر مینبەر ئەو (عوفی) ئایەتێنارە کاتی خەلک زۆر بوون بەلێ بۆ
 کاتی پێشەوشتەکی چاکەبۆ ئەوێ خەلک پێ ئامانە بێ ، ئەگەر نا یە
 بانگدان چاکەو ھەبە .

(۱) سنن الترمذی شرح جلال الدین السیوطی جلد ۲ حاشیة الامام سندى ۱۰۵

(۲) صحیحە ۱۹۷ عون المعبود المجلد ۲ /

(۲) زوارە سەب

بہ شیء لہ بہ دلّ لہ خوا ترسان ((الخشوع))

خوای گهره فرمویته ﴿ قد اخلص المؤمنون الذين هم في صلاتهم خاشعون ﴾
 واته بهراستی بهوا داران پزگارن کهسانن کهله نویرژ کردندا بهدل لهخوا دمترسن
 همرهها فرمویته ﴿ ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات واختبوا الى ربهم ﴾ واته
 (بهراستی نهوانه ی بهوایان هیناوه کاری چاکیان کردوده له خوا دمترسن)
 وشه ی (وأخبتوا) ناماژه یه بۆ کارو کرده ومکانی دل که بریتی یه بهدل لهخوا ی
 گهره ترسان ، وهکارو کرده وه باشهکان هیچ سودیکی نی یه مهگر لهگه
 کرده ومکانی دل نه بی که لهخوا ترسانه ، بیرو پای جوراو جور هیه لهوشه ی
 بهدل لهخوا ترسان (الخشوع) نایا فهزی نویرژ یا گهرایه تی نویرژ و نویرژی
 پی تهواو ده بی . نه وه دووقسه ی تیدایه بهلام قسه ی پاست قسه ی یکه مه
 کهله فهزی نویرژ دیته ژمار وه شوینه کهشی دله وه یکه مه زانینه لای خه لکی
 نامینن (عبادة بن صامت) ووتویه تی یکه مه زانست که لای خه لک نامینن بهدل
 لهخوا ترسانه نزیکه نهو کاته دابن بجیه ناو مرگهوت (الجامع) یکی تیدا نه بی
 بهدل لهخوا بترسن ، بهلن بهدل لهخوا ترسان گیانی نویرژ لهسره وه ی قورنان
 خویندن و وشتی تره ههروا هرچی په یوهندی بهزاتی بهندایه تی یه وه ده بی
 (۳) وهکو خوای گهره فرمویته (ورتل القرآن توتیلا) واته : بهمولت و لهسر
 خو قورنان بخوینه یانی : لهسر شته سر سوپه ی نه رهکانی ومانایهکانی
 پارهسته ههروهها فرمویته ﴿ قل ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب
 العالمین ﴾ واته : بلن بهراستی نویرژم و خوا پهرستیم و ژبانم و مرگم بۆ
 خویبه ی پهروردگاری جیاهانپانه نه وه بهلگه ی تیدایه لهسر ههندی هرچی

(١) لفظ السنة

(٢) تفسير الخازن سورة الجمعة ٩/

(٣) نهاية المحتاج شرح المنهاج ص ١٨٧

هندا يه تي يه كه هميه جي به جي نه كړئ به هه قى خوى و مرنا گيرئ چونكه هر چي
شتي بو خوايى ده بئ تير و تير و او بى به پاكي و دلسوزي بى جا نه گهر به مجوره و
سيفته بئ نه وه خوا و مري ده گري . نه گمرو تيان نايا دملين به دل له خوا ترسان
واجبه له نويزي ؟! دملين به لئ لاي نيمه واجبه چونكه چنه خالك هه به ده بيه
به لگه له سر هه ندئ ايه كه م : فرموده ي خواي گوره ﴿ افلا يتدبرون القرآن ام
على قلوب اقفالها ﴾ واته : جا نايا بير له قورئان ناكه نه وه ، يا دل و دمر و نيان
به ستر او و يا به كليلى به ستر او و كليلى در او . كه واته بير لى كړنه وه بيرى بو ناچي
به بئ پاره ستان له سر مانا . دوهم : فرموده ي خواي گوره ﴿ ولا تكن من
الفاقلين ﴾ واته به بئ ناگايان مبه به پوهالمتى نايه ته كه و دمر ده كه وى قه ده غه
كړنه كه بو ياساغ كړدن (التحريم) ه وه وه فرموده ي پيغه مبر ﴿ ﴿ ﴾
فرموده ي ﴿ لم تنه صلاته عن الفحشاء لم يزد من الله الا بعدا ﴾ واته هر كه سئ
نويزه كه ي له شتي خراب قه ده غه ي نه كا دياره نه وه ته نيا له خوا دور
ده كه و ته وه ، وه نويزي بئ ناگاش قه ده غه ي شتي خراب ناكا هروها پيغه مبر
﴿ ﴿ ﴾ فرموده ي ﴿ كم من قائم حظه من قيامه التوب والنصب ﴾ واته چنه نويز
كه هميه به شى ته نها ماندرو بونه (نه وه مبه ستي پئ له و كه سانه يه واته :
نويز كه له نويزه كه ي ته نها نه وه نده ي بو هميه كه ناگاي له نويزه كه يه) (الغزالي)
په حمه تي خواي لى بئ و تويه تي نويز كه م گف و گو له گه ل خوا ده كا ، و كو
له فرموده ي پيغه مبر ﴿ ﴿ ﴾ داهاتوه ، قسه كړدن له گه ل بئ ناگايى بوون به هيچ
شيوه يه كه پنى ناوترئ گف و گو كړدن (المناجاه) وه گومانى تيدا نى يه مبه ست
له قورئان خوښندن و زكر كړدن و الحمد الله و وتن و سناو دوعا و پارانه وه و
لالانه وه و قسه كړدن و هه مووى له گه ل خوايه ده ي نه گم دل به پمردى
بى ناگايى گير ابو نه كا ته له و گمورايه تي خوا بئ ناكا ده بى پاشان باهر
بوخوى زمانى بجولينى به حوكمى عادت نه وه ش زور دوره خوا گيراي بكا .
الغزالي له (ابى طالب المكي) و مري گرتوه (بشر الحافى) و تويه تي (هر كه س

به دل له خوا نه ترسا نه وه نوږژ کړدنه که به فساد چوو (له (الحسن) په حمتي
 خواي لي بي وتويه تي :هر نوږژك دلناگاي لي نه بوو نه وه نزيكه سزاي خواي
 بيته سري . پيغه مبر (ﷺ) فرمويه تي ﴿ ان العبد يصلي الصلاة لا يكتب له سدسها
 ولاعشرها انما يكتب للعبد من صلاته ما عقل منها ﴾ واته : بهنده نوږژي دهكا
 نه شهش يه كه نه ديه كي بو نانوسري . نه وهنده ي بو دنوسري كه له نوږژي
 ناگادار بوو . وه له لايه ني زمانه واني يه وه چهند قسه ي تيډا هيه ، يه كيكيان
 به دل له خوا ترسان لاي نيغه مرج نيه به شهكاني به لكو مرجه بو و مرگرتني
 نوږژ ، وه مه به ست له به شهكان ياني قهزا واجب نيه وه مه به ست له و مرگرتني
 حوكمي پاداشته و هزاناكان ته نها له حوكمي پاداشته و مه ستمان له شونډه نمونه
 هيناو هيه كي هر چاره بو تيگه يشتني بو نمونه نه گهر يه كيك جلكيكت
 لي بخوازي دواي به شيوه يه كي جوان بو ت بيني ته وه دياره نه وه كه سه
 له په يمانه كه ي ده چي ته دهرئ وه شايه ني مه دح كړدنه وه نه گهر به شيوه يه كي
 ناشيرين جلكه كه ي بو هينا يه وه له په يمانه كه ي ده چي ته دهرئ به لام دياره
 شايه ني زهم كړدنه نه كه مه دح كړدن ، هرواشه نه گهر كه سي خواي به گه وړه
 زاني له كاتي جي به جي كړدني به ندايه تي نه وه فهرزه كه ي راگرتوه نه وه كه سه
 شايه ني پاداشته وه هر كه سي سوكا يه تي به نوږژ كړد فهرزه كه ي راگرتوه
 به روا له به لام دياره شاياني زهم كړدنه نه كه پاداشت دانه وه . سي يه م : نيغه
 قه ده غي نه و (الاجماع) ده كمين به لام زاناكاني زانستي كه لام له سر نه وه پيك
 كه وتون ده لين ده بي نوږژ به دل له خوا ترساني تيډا هه بي وبه لگه شيان له سري
 نه وه يه سوجه بو خوا بردن گه وړه ترين قاعته ، به لام سوجه بردن بو بقان
 كوفره نه وه له زانستي خويان هردو سوجه بردنه كه وه كو يه كن جا پيوسته
 نه وه كه سي فرماني پيت داوه له پيناوي سوجه ت بردو ده بيني سوجه بردن
 هر سوجه بردنه به لام بو خوا بردن گوي پايه لي يه وه بو غييري خوا گوناح و
 كوفره ، گوتويانه نه وه ش مه به ست و ويسته كه يه . مراد له (مه به ست) كړدني

نەو كردهوانەيه بۆ ئەو كەسەى بانگى كردووى وەمل كەچ بى بۆيان ، وەئەو كەسەى بانگىشت دەكا ناشى مل كەچى كردنى بۆ پەيدا بى مەگەر بەدل ترسان نەبى لەبەر ھەندىك لەسەر ئەو پىك كەوتون بەدل لەخوا ترسان پىويستە لەنوێژى . (١)

بەشێك لەدامە كردن

(دامە كردن بەشێكە لەقومار) ئەو بانگدەر بانگى نوێژى عەسرى دا ھىشتا ھەندى پىاو ھەر خەرىكى دامە كردن بوون لەگۆرەپانى مزگەوتى ، نوێژى عەسرى تەواو بوو ئەو ئەو پىاوانە ھەر خەرىكى دامە كردنى بوون ھەتا نوێژى مەغرىبى مەلا وتى ئەرئ برايان نوێژى عەسرىتان كردووه ؟ ئاخىر واكاتى نوێژى مەغرىبى داھات ئەو ھەر تىر دامە كردن نەبوون ! دامە كردنىش جورىكە لەقومار كردن ئەو ھەش حەرامە يەختيارەك گوتى مامۇستا خۆ دامە كردن حەرام نىە ئەدى مەلاى فلان مزگەوتىش دامەى دەكەن ، ھەرەكى بى دامە كردن لەغەيبەت كردنى خەلكى باشترە (لۆ خۆ پى دەخافرىنن و غەيبەتى كەسەيش ناكەين) مامۇستا وتى ئەو مەلایانەش وەكو ئىوہ بى ناگانە (ئاخىر خۆ بەكرئ نەگىراينە يادەبى دامە ياغەيبەتئ بکەن) چونكە گەمە كردن ھەرەمووى بى ناگايى يەلەھەق ، زانا ھىە دەلى دامە كردن بەشێكە لەشەترەنج (على ابن ابى طالب) فەرموویەتى شەترەنج گەمەى عەجەمەكانە ھەرچى قومارى لەسەر بكرئ ئەو قومارە (میسر) ە لەلاى مالك و ھەندى لەزاناكان ^(٢) لە (ابن عمر)یان پرسى دەربارەى شەترەنج ، (ابن عمر)وتى لەتاولەى خراپترە (ابو موسى الاشعري) وتویەتى كەسئ شەترەنجى ناكا مەگەر گوناچار نەبى . لەابو جعفریان پرسى دەربارەى شەترەنج كردنى وتى ئىمە وازمان لىھیناوە چونكە ھى ئاگر

(١) تفسیر الكبير جزء ٢٣ ص ٧٨ ، المؤمن

(٢) تفسیر القرطبي المجلد ٣ ص ٥٢

پەرستانه له فرموده یه کی درنژ پیغه مبهر (ﷺ) داهاتووهر هر که سنی
 گه مه به تاو لهو شه تره نج بکا خوا لهو که سه توپه یه ، هر که سنی له لای نهو که سه
 گه مه ی به تاو لهو شه تره نجی دهکا دانیشتی و ته مه شای بکا نهوا خوا چاکه کانی
 په ش دهکاته وه ده بینه یه کیک لهو که سانه ی خوای گه وره لی توپه یه ، ناو
 هه موو قسانه به لگه نه له سهر حهرام بوونی گه مه که با قومار کردنیش نه بی (والله
 اعلم) ^(۱) زاناکان هه مویان له سهر نهوه یه کن قومار کردن حهرامه ، به لگه نه گهر
 به ته نها له ناو یاریه کان هر باسی (المیسر) کراوه نهوه هه موو یاریه کانی تر
 قیاس له سهر (المیسر) ده کرین و دداهمه کردنیش جوژیکه له (المیسر) و (المیسر) یش
 حهرامه که واته داهمه کردنیش حهرامه . وه خوای گه وره فرموده تی ﴿وَبَصَدِّكُمْ
 عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ به لام (المیسر) قه ده غت دهکا له زکری خواو نوژ کردن
 ، داهمه کردنیش نهوا قه ده غت دهکا له زکری خوا ، چونکه زور جارار
 داهمه کردن نوقت دهکا له له زه تی بردنه وه بهرگریت دهکا له وه بیجگه له نوین و
 بردنه وه هیچی ترت به بردانایی وه بیگومان نه حالتش حهرامه که بهرگریت
 بکا له زیکرو نوژ وه نهو نایه ته به لگه یه له سهر حهرام کردنی گه مه به تاو لهو
 شه تره نج جا له سهر پاره ی یابه خوژی بیت چونکه خوا ناره قی حهرام کردوه
 نهویش له پرزو مانای وی داناوه و فرموده تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ
 وَالْمَيْسِرُ﴾ ^(۲) ... له نه بو هریره ی وتی پیغه مبهر (ﷺ) فرموی ﴿إِذَا مَرَرْتُمْ بِهِؤُلَاءِ
 الَّذِينَ يَلْعَبُونَ﴾ بهذا الازلام التردوا لشرنج وما كان من اللهو فلا سلموا عليهم فاتهم اذا
 اجتمعوا واكبو عليها جائهم الشيطان بخنوده فاحدق بهم كلما ذهب واحد منهم بصرف
 بصره عنها لكره الشيطان بخنوده فلا يزالون يلعبون حتى يتفرقوا كالكلاب اجتمعت على
 جيفة فاكلت منها حتى ملأت بطونها تفرقت ولانهم يكذبون عليها فيقولون شاه مات ﴿

(۱) تفسیر القرطبی سورة یونس / ۳۲

(۲) المائدة / ۹

(۳) کتاب الکبائر

واته : نهگەر به لای ئه و کسانه ڤهت بوون گهمه ی به (ازلام) و تاو لهو شه ترهنج و
 مهرچی گهمه و یاره یه کی تر هه یه دهگهن سه لامیان ئی مهگهن نهگهر له سهر یاری
 به که کۆده بنه وه یاسهریان به سهردا شۆر دهگهن وه شه یطان به خۆی و
 سهر بازه کانی وه دئ ده و ره یان ده دا ههر به کیک له و کسانه ڤۆی ته ماشای دهکا
 شه یطان به سهر بازه کانی مشتته کۆله یه کیان ده خۆینیت به رده او م یاری دهگهن
 مهتا بلا وه ی ئی دهگهن وه کو سه گه کانی سهر که لاک ی ، ههر به کیکیان مهتا تیژی
 ئی دهخوا دوا یی ده ڤوا ، ئه و یاری که رانهش ئه وها نه وه کو سه گه کان تا تیژ دامه
 ده بن نه نجا ده ڤۆن درۆش دهگهن و ده لێن (شامرد) ههر له پیغه مبه ر (ﷺ) ڤیوایت
 کراوه ﴿ اشد الناس حسابا يوم القيامة صاحب الشاه یعنی صاحب الشطرنج الاتراه يقول
 قتله والله مات والله افتر وكذب على الله ﴾ واته : ئه و کهسی شه ترهنجی دهکا
 توتترین لیڤرسینه وه ی له گه ل دهکا ئایا نابینی ده لی کوشتم وه لاهی مرد ، وتنی
 وشه ی وه لاهی مرد درۆ بوختانه له سهر خوا .^(۲) به لی زۆربه ی زاناکان ده لێن
 یاری به شه ترهنج کردن حهرامه له سهر شت بی یا به خۆڤایی به لام نهگهر له سهر
 شت بوو ئه وه به بی ترس حهرامه وه نهگهر له سهر شتیش نه بوو دیسان ههر
 حهرامه لای زۆربه ی زاناکان . وه له (الشافعی) ده گێڤنه وه بی به شه ترهنج داوه
 نهگهر له سهر هیچ نه بی وه خهریکت نهکا له واجبات و نوێژ کردن له کاتی
 خۆی . له (النووی) یان پرس ی دهرباره ی شه ترهنج کردن حهرامه یان نا وه لاهی
 داوه ووتی لای زۆربه ی زاناکان حهرامه ، وه ههر دیسان لییان پرس یه ره ئه دی
 جائیزه یانا بۆ ئه و که سانه ی ده یکه ن گونا حه بار ده بن یانا ووتی نهگهر نوێژی پی
 له کاتی خۆی به فوتی یا له سهر شت بی به لی ئه وه حهرامه وه نهگهر نا ئه وه هیچ
 شه ترهنج کردن لای امامی شافعی ناڤه سنده (مکروه) . وه لای غه ییری ئه و
 حهرامه ئه وه قسه ی (النووی) یه له فهتوایه کانی داویه تی .

به شېك له روونكړنه وهی سویند خواردن

له (عبد الله بن عمر) ووتی پښه مېر (ﷺ) گه شته (عومری کوپی خهتاب) به سواړی دمړی و سویندی به سمری باوکی ده خوارد پښه مېر (ﷺ) فرمووی خوای گه وره قه ده غی کردوه له وهی سویند به سمری باوکتان بخون ، جا هر که سی سویندی خوارد با سویند به خوا بخوا یا نه وه ته بی دنگ بی . (عکرمه) ووتی (عمر) ووتی قسم بؤ کومه له خه لکه کی ده کرد ووت نا به سمری باوکم پیاوړک له دواوه پا ووتی سویند به سمری باوکتان مه خون که ناوړم دایه وه دیتم پښه مېر بوو (ﷺ) دهی فرموو نه گمر یه کیکتان سویند به (مسیح) بخوا له ناو ده چی که (مسیح) یش له باوکتان چاکتره ، نه گمر سویند به شته کی بخون دیاره نهو شته به گه وره دزمانی ، له راستی دا گه وریه تی ته نیا هر بؤ خوايه . (ابن عمر) گوئی له پیاوړکی بوو قسه ی ده کرد دهیوت (نا به که عبهی) (ابن عمر) ووتی سویند به غیری خوا مه خو گویم له پښه مېر (ﷺ) بوو دهی فرموو ﴿من حلف بغير الله فقد كفر او اشرك﴾^(۱) واته هر که سی سویند به غیری خوا بخوا نهو که سه کافر بووه یا هاو بهش پهیدا کمره . به پواله تی فرموده که وا دیاره دیاری کردنی سویند به خوا خواردن تاییه ته ، به لام شمرع زانه کان رنکن له سمر نه وهی سویند خواردن به خواو به زاتی خواو به سیغه ته کانی خوا داده مزی . به لی هندی له زانیه کانی حنبه لی سویند خواردنیان به پښه مېر (ﷺ) جیا کرو ته وه ووتویانه سویند خواردن به پښه مېریش داده مزی ، نه گمر سوینده کی شکاند پیویسته که فاره تی بدا ، له بر نه وهی پښه مېر (ﷺ) یه کیکه له روکنه کانی شایه تی دان که به بی نهو ته واو نابی ، جا نهو قسه یه نابیته به لگو نه پیویستی نه وهش دهکا سویندی پی دانا مزی ، به لکو هر جائیز نیه سویندی پی بخوری نه خوازه لا له گه راستی نهو قه ده غه کردنه سمری حی پښه مېر (ﷺ) ناگو نجی شرح الزرقانی علی

موطا مالك مجلد ۳ ص ۱۷ كه قهدهغەي سويند خواردنى به غەيرى خوا كردوده . بهلى خواى گهوره سويند دهخوا به دروست كراوهكانى خوى چۆنى بيهوى رهكو سويند خواردن به شهو و پوژ هتا بهديهترارهكانى سريان سوپ بمينى و بزائن هيزو دهسهلاتى خوا چهند گهوره به بيته بهلگه لهسر نهوى خوا دروستى كردونه به لام مروف دهبي تهنيا سويند به خواو بخوا ههروهكو وتراوه بوخارى و موسليم دهگيرنهوه (عمر) ووتى سويندم به خوا نهخواردوه لهو پوژهى گويم له پيغهمبهر بوو (ﷺ) قهت سويندم بهسەرى باوكم نهخواردوه نه بهراست و نه بهدرى^(۱) . بهو شيوهى پوون بووه كهوا دروست نى به سويند خواردن به غەيرى خوا . به لام نه مړو دهبينى له هر كوى پياوى ناو بانگى دهر كردبى به باشى ، جا وابى ياره نه بى نهو پياوه مردو بى يا زيندووبى نهوه خەلكى نهو شويته سويند بهسەرى دهخون يابه گوره كهى به پيروزى دهزائن بو نمونه له پاريزگارى سليمانى سويند بهسەرى كاكه احمدى شينخ دهخون يا به گوره كهى له پاريزگارى ههولير سويند به عبد القادري گهيلانى و هى تر دهخون له ناوچهى بادينان سويند به شينخ نور الدين بريفكانى دهخون نييمهش دهلين به هيج شيوهيهت دروست نى به سويند خواردن بهسر يابه گورى نهو زاتانه نه بهسەرى باوك و باپيريشقان ، جا نه گهر سوينديان پى دهخون و باومریشان پى نهوه سويند خواردن به غەيرى خوا دهبيتە هاوبهش پميدا كردن بو خوا .

به شيك له سهلاوات لى دان له سر پيغه مبهري خوا (ﷺ)

خواى گهوره فرمويهتى ﴿يا ايها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما﴾^(۲) واته : نهى نهو كهسانهى بپرواتان هيناوه نيوهش درودى بو بنيرن و سهلاواتى لهسر لى بدن . (مالك) رپوايهتى كردوه له (ابى مسعود الانصارى) ووتى پيغه مبهري (ﷺ)

(۱) شرح الزرقانى على موطا مالك المجلد ۳ ص ۱۸

هاته لامان نيمهش له مزگهوتی (سعد ابی عبادۀ) بوین (بشير بن سعد) پی‌ی ووت
 نه‌ی پیغه‌مبەر خوا فرمانی پی‌ی داوین سه‌لاوات له‌سەر ئی بدمین نیمه‌ چۆن
 سه‌لاوات له‌سەر ئی بدهین ؟ ووتی پیغه‌مبەر (ﷺ) تاوینک بی‌ دهنگ بوو هه‌تا
 ووتمان خۆزگه‌ نه‌و پرسیاره‌مان ئی نه‌کردبایه‌ : له‌ دوا‌ی فرمو‌ی بلین ﴿اللهم
 صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم وبارک علی محمد وعلی آل
 محمد کما بارکت علی ابراهیم فی العالمین انک حمید مجید والسلام کما علمتہم﴾
 واته‌ : نه‌ی خودایه‌ په‌حمه‌تی خۆت بپژینه‌ سەر موحمه‌دو کەس و کاری
 موحمه‌د هه‌روه‌کو چۆن په‌حمه‌تی خۆت دا‌پژاند بووه‌ سەر ئیبراهیم وه‌بهره‌که‌ت
 بپژینه‌ سەر موحمه‌دو کەس و کاری موحمه‌د وه‌کو چۆن به‌ره‌که‌تت دا‌پژاندبووه‌
 سەر ابراهیم و کەس و کاری ئیبراهیم له‌ هه‌موو عاله‌مدا هه‌ر نه‌تۆ سوپاس
 کراو و گه‌ره‌ی ، وه‌سه‌لام بده‌نه‌وه‌ چۆن فیز بوونه‌ . له‌ (کلحه‌)ش وا‌ پ‌یوایه‌ت
 کراوه‌ به‌لام (فی العالمین) تیدا نیه‌ وه‌ بیروپای جیا جیا هه‌یه‌ د‌مباریه‌ی سه‌لاوات
 لیدان له‌سەر پیغه‌مبەر (ﷺ) پی‌یو‌سته‌ یانا ، هه‌ندیکیان ده‌لین پی‌یو‌سته‌ به‌
 گو‌یره‌ی نه‌و فرمو‌وده‌یه‌ ﴿من ذکرک عنده‌ فلم یصل علی فدخل النار﴾ واته‌ :
 تاوم لای هه‌ر کەسی هات و سه‌لاواتی له‌سەرم ئی نه‌دا نه‌وه‌ ده‌چینه‌ ناو ناگری .
 وه‌ له‌ گه‌ورایه‌تی سه‌لاوات لیدان له‌سەر پیغه‌مبەر (ﷺ) ئی‌ی چه‌سه‌پاوه‌ که‌
 فرمو‌ویه‌تی ﴿من صلی علی صلی الله علیه بها عشرا﴾ واته‌ : هه‌ر کەسی یه‌لا
 سه‌له‌واتم له‌سەر ئی بدا خوا ده‌ سه‌لاواتی له‌سەر لیده‌دا . (سه‌ل بن عبده‌ الله)
 ووتویه‌تی سه‌لاوات لیدان له‌سەر پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌ به‌ندایه‌تی کردن گه‌وره‌تره‌
 چونکه‌ خوا به‌ خۆی و فریشته‌کانی سه‌لاوات له‌ پیغه‌مبەری ده‌ده‌ن له‌ دوا‌یی
 فرمانی به‌پرواداره‌کان کردوه‌ سه‌لاوات له‌سەر پیغه‌مبەر ئی بده‌ن ، به‌لام
 به‌ندایه‌تی یه‌کانی تر وه‌ها نینه‌ . له‌ (سعید بن المسیب) پ‌یوایه‌تی کراوه‌ له‌ (هه‌ر
 بن الخطاب) ووتویه‌تی پارانه‌وه‌ له‌ خوا له‌ ئاسمان گیرده‌بی سه‌لاوات له‌سەر
 پیغه‌مبەر (ﷺ) ئی ده‌ری هه‌ر کاتی سه‌لاوات لیدرا پارانه‌وه‌که‌ به‌رز ده‌بیته‌وه‌ .

پیغمبر (ﷺ) فرموده می (من صلى على في كتاب لم تزل الملائكة يصلون مادام اسمي من ذلك الكتاب) (۱) هر کسی که کتابه که لا واته لیسر لیبدا بردهوام فریشتهکان سه لاواتی لیسر لیدمجن همتا ناوم لهر کتیبهی مایی پیغمبر (ﷺ) فرموده می (من صلى على في كتاب لم تزل الملائكة يصلون عليه مادام اسمي من ذلك الكتاب) (۱) واته هه کسی که کتابه که لا واته لیسر لیبدا بردهوام فریشتهکان سه لاواتی لیسر لیدمجن همتا ناوم لهر کتیبهی مایی. پیغمبر (ﷺ) فرمودی خوی گهره دوو ملائیکه می یو ترخان کردوم که لای هر موسلمانیک ناوم بهینری و سه لاومم لیسر لی بدا دملین خوا لیت خوش بیت خوی گهرمش له و دلامی دوعای نهو دوو مه لائیکه دفرمودی (ثامن) و د لای هر بهندیهکی موسلمان ناوم بهینری و سه لاومم لیسر لینه دا نو دوو ملائیکه دملین خوا لیت خوش نه بیت خوی گهرمش له و دلامیان دا دفرمودی (ثامن)

به شیک قورنان وهکو میزانه بومان

قورنان و فرموده راستهکانی پیغمبر (ﷺ) هر دووکیان وهکو میزان وانه بومان پیویسته له سرمان گفتارو کردارمان بهی دووه بکیشین ، وه هر کسی گفتارو کرداری پی نه کیشی پشیمان ده بیتوه و حسرت هله کیشی باوهکو هندی کردهوی هه قیشی هه بی و هه ندیکی باتل بی وه هه ندیکی هاوبهش پیدا کردن بی وه هه ندیکی کوفری (نعوذ بالله) خوی گهره فرموده می ﴿ لیلوکم ائکم احسن عملا وهو العزيز الغفور ﴾ . واته : تا تا قیتان بکاتهوه که کامه له نیوه به کردهوه باشتره وه هر نهویش به ده سه لات و لیخوش بو . ده بی کردهوه به دلسوزی بکری و پاست و دروست بی ، نه گهر کردهوه که به دلسوزی بوو به لام پاست و دروست نه بوو لی و مرناگیری ، هر وه ها نه گهر کردهوه پاست و دروست بوو به لام به دلسوزی نه بوو هر لی و مرناگیری جا کردهوی به دلسوزی نهویه به پاکی بو خوابی وه کرده . وهی پاست و دروستیش نهویه لیسر سونهت بی . وه خوی گهره فرموده می ﴿ وما لاحد عنده من نعمة تجزى الا ابتغاء وجه ربه الاعلى وسوف يرضى ﴾ واته : وه بو هیچ کس نیعمه تیک نیه تا بیهوی پاداش بدریتهوه مه گهر خوشنودی پروه دگاری بهری خوی وه له دوی خوشنود نه بی . چون قورنان هاتوته خوارهوه بو ترساندن کافرمان و ناموزگاری کردنی برواداران ، دروست نیه له وه لای دهی که بوی

(۱) تفسیر القرطبی مجلد ۱۴ ص ۲۲۵

(۲) سورة الاعراف الآية ۳ تفسیر الصاوی علی الجلالین مجلد ۲ ص ۱۲

ماتۆتە خوارەو ، بۇ نمونه وەكو ئەر كەسانەى لە پىڭگاو بانەكان قورئان
 دەخوئىنن ، يا ئەرەتە گۆرانى پى دەلئىن مەبەستىيان پى دونىايە يا لەزەت پى
 وەرگرتنە كە قورئان بە دەنگى خوش وەكو گۆرانى دەلئىن ئەرە گومراى يەكى
 ناشكرایە و پىويستى بە سزا هاتن دەكا ^(۱) . يان قورئان لە تازيان دەخوئىنن
 بەرامبەر هەندى پاره وپول ئەرەش حەرامە وەكو احمدى كوپى حنبلى و هەندى
 زانای تروتويانە ، وە ئەگەر خوئىندن نوئىزكەر نوئىزەكەى لى تىك بچى ئەرەش
 حەرامە . (نەرەوى) ووتويەتى : بە زۆربەى خەلكى فريو مەخوۆ مەخلەتى ئەرە
 كارى نەقامە قورئانى لەسەر جەنازەى دەخوئىنن بە قە مطيط و دەر كردنى ووتە
 لە شوئىنى خۆى ئەرەش بەكووى دەنگى زاناكان حەرامە ^(۱) . (النسائى) لە ابى
 (سعيد الخضرى) رىوايەت كردو پىڭەمبەر (ﷺ) فرموويەتى ﴿ من شر الناس رجلا
 فاسقا يقرأ القرآن لا يرفع يدا الى شئ منه ﴾ واتە : خراپترين كەس فاسقە قورئان
 بخوئىنى و چاودىرى قورئان خوئىندنەكەى نەكا ، مەبەستى پىڭەمبەر (ﷺ)
 ئەرەى كە كارى پى نەكەن هەرەكو پونمان كردوە خواى گەرە فرموويەتى ﴿
 واتبعوا احسن ما انزل اليكم من ربكم ﴾ واتە : خواى گەرە فرمانى پى كردوين
 پەپرەوى لە قورئان بكەين وە بەچى فرمانمان پى دەدا وا كارى پى بكەين بەلام
 بەداخەرە ئىمە وازمان لىهيناوە چۆن جولهكەكان و گاوردەكان وازيان لىهيناوە ،
 هەندى كەس ماون كەتاب و قورئانيان لا ماوە بەلام هېچ سوودى نىە لە بەر
 زۆربەى نەقامان و ئەر كەسانەى كەوتونە دواى هەواو هەرەسيان وە ئەر
 فرموويەى دەلى ﴿ ان هذا القرآن شافع مشفع من اتبعه قاده الى الجنة ومن تركه
 او اعرض عنه روج فى قفاه الى النار ﴾ واتە : ئەر قورئانەى تەكا دەكاو خوا
 تەكاكەى لى وەردەگىرى هەر كەسى پەپرەوى لى بكا دەيباتە بەهەشت وە هەر
 كەسىكىش وازى لى بىنى يا پووى لى وەرگىچى لە لەدوايدا فەرەى دەداتە ناو
 ناگىرى . خواى گەرە فرموويەتى ﴿ كتاب انزلناه مبارك ليدبروا آياته وليتذكر اولو
 الاباب ﴾ واتە : بەلگەىە لەسەر هەندى كە پىويستە ماناى قورئان بزانى ، وە

به‌لگه‌شه له‌سه‌ر هه‌ندی که قورئان به ته‌رتیل بخوینی چاکتره له‌وه‌ی تی‌نه‌گه‌ی چونکه دروست نابێ تیفکری هه‌تا ئی تی نه‌گه‌ی ^(۲) . (ابو سعید الخدری) ده‌لی گویم له پینغه‌مبه‌ری خوا بوو (ﷺ) ده‌یفه‌رموو ﴿وَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ ثَلَاثَ مِائَاتٍ وَمِنَافِقٍ وَفَاجِرٍ وَقَالَ بَشِيرٌ قُلْتُ لَوْلَا مَا هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَةُ قَالَ الْمُؤْمِنُ بِهِ وَ الْمُنَافِقُ كَافِرٌ بِهِ وَ الْفَاجِرُ يَتَّكِلُ بِهِ﴾ ^(۳) له پینشه‌وه کراوه‌ته کوردی . پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی ﴿انسی اخاف علی امتی اثنتین القرآن و البین ، اما اللین فیتبعون الزیف ویتبعون الشهوات ویتروکون الصلاة واما القرآن فیعلمه المنافقون فیجادلون به المؤمن﴾ واته : (من له دوو شتان له نۆمه‌ته‌که‌م ده‌ترسم له قورئان و (اللین) مانای (اللین) ئه‌وه‌یه یانی به دوا‌ی شتی ساخته‌وه ده‌که‌ون ، ده‌که‌ونه دوا‌ی هه‌وا‌ی هه‌وه‌س و واز له نوێژکردن دینن وه قورئانی‌ش مرو‌قی دوو پوو فی‌زی ده‌بن و ده‌مه ده‌می پی له گه‌ل به‌واداران ده‌که‌ن .

(سودیک)

پینشه‌وا (ابو الفضل الرازی) ره‌حه‌ته‌ی خوا‌ی ئی بی وهری گرتوه که‌وا پینچ مه‌سه‌له هه‌یه پینۆسته له‌سه‌ر قورئان خوین بیان زانی .

۱- نه‌گه‌ر گومانی له پیتیک بوو نه‌یزانی هه‌مزه داره یا بی هه‌مزه داره یا بی هه‌مزیه ، نه‌گه‌ر وازی له هه‌مزه‌که‌ی هی‌نا له هه‌موو قورئانی ئاوازی نابێ وه نه‌گه‌ر کردیه هه‌مزه و هه‌مزهدار نه‌بوو ئاوازی ده‌بی .

۲- نه‌گه‌ر گومانی له پیتیک بوو ئایا به (یا) یابه (تا) ده‌خویندریته‌وه ئه‌وه به (یا) بخوینیته‌وه چونکه قورئانی پی‌رۆز (مذکرة) ۳- نه‌گه‌ر که‌سی گومانی له پیتیک بوو نه‌یزانی ئایا (مقطوع) ه یا (موصول) ه یا به (الف) ی وه‌صلی بخوینیته‌وه چونکه هه‌موو (مقطوع) ه‌که‌ی له قورئان به (الوصل) خوینده‌وه

(۱) لقه السنة المجلد ۱ ص ۵۳۹

(۲) تفسیر القرطبی المجلد ۱۵ ص ۴۲

(۳) رواه احمد عن عبد الرحمن المقرئ

ئاوازی نابی وه نهگەر (قطع) ی به (الوصل) خویندهوه ئاوازی دهبی .

۴- نهگەر کهسی گومانی له پیتیک بوو نهیزانی ئایا (ممدود) یا (مقصور) ه با به (الف) ی (الف) بخوینیتیهوه نهگەر (قصر) ی هه موو (ممدود) دهکی کرد له قورئانی ئاوازی نابی وه نهگەر (مد) ی کرده (مقصور) ئاوازی دهبی . ۵- وه نهگەر کهسی له پیتیک گومانی بوو نهیزانی ئایا (الف) که (مفتوح) ه یا (مکسور) ه بابه (الفتح) بخوینیتیهوه چونکه نهگەر هه موو (مکسور) دهکی کرده (فتح) ه له قورئانی ئاوازی نابی ، وه نهگەر (کسر) ی (مفتوح) کرد ئاوازی دهبی ، جا بازنه ی قورئان له ئه پینج پیتیه ^(۱) . وه ئه که سانه ی دهلین پاداشتی قورئان به مردووی دهگا ئهوه چهند مهرجیکیان داناوه دهلین : نابی قورئان خویندهکی له سهر قورئان خویندهکی کرئ ی وهر بگری چونکه نهگەر قورئان خوین له سهر قورئان خویندهکی کرئ ی وهر گرت ئهوه حهرامه له سهر پاره دهی و پاره وهر گری وه هیچ پاداشتی قورئان خویندهکی بو نیه چونکه (احمد) و (الطبرانی) و (البیهقی) له (عبد الرحمن بن شنبل) له پیغمبر (ﷺ) ریوایهتی کردوه فرموویهتی ﴿ اقروا القرآن و اعلموا ولا تجفوا عنه ولا تغفلوا فيه ولا تسکتروا به ﴾ ^(۲) له پیشهوه کراوه ته کوردی . وه خوای گه وره فرموویهتی ﴿ وان لیس للانسان الا ماسعی ﴾ واته : چۆن هیچ کس ناتوانی گوناھی یه کیتر هه لگری هه وه هاش مرؤف بئجگه له کرده وهی باشی خوی هیچی تری بو نییه . ئیمامی شافعی و چهند کهسیکی تر له م نایه ته وهریان گرتوه که خیرو پاداشتی فاتحه و قورئان خویندن ناگات به مردوان چونکه له کرده وهی خویان نییه ، له بهر ئه وهیشه که پیغمبر (ﷺ) فرمانی نه داوه به وه و پینمونی کهسی نه کرد بوی به هیچ جوریک نه بیستراوه که هیچ کس له یاره کانی پیغمبر (ﷺ) شتی وایان کردبی ، نهگەر ئهوه سوودی ببوایه و چاکه بوایه ئهوان له پیش ئیمه وه نهیان

(۱) حاشیه البرجمی علی الخطیب المجلد ۲ ص ۲۰

(۲) فقه السنة ص ۵۶۹

کرد ، نهو کرده و میانه‌ی که مه‌به‌ست پی‌یان په‌یوه‌ندی و نزیك بوونه‌ویه له خوا نه‌وه به عقل بازی نابی ، به‌لكو نه‌بی به‌رنکی فرمانی خویان پیغه‌مبهری له‌سهر بی به‌لی دوعا و خیر و سده‌قه نه‌گات به‌و كه‌سه‌ی كه بوی په‌وانه نه‌كری نه‌میش به‌پینی بریاری هه‌موو پیشه‌وایان و حه‌دیسیشی له‌سهره ، وه نه‌وه فرموده‌ی نیمامی موسلیم له سه‌حیحه‌كه‌ی خوی ریوایه‌تی كردوه له (ابوهریره)ی كه پیغه‌مبهر (ﷺ) فرموویه‌تی ﴿ اِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ مِنْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ أَوْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ مِنْ بَعْدِهِ أَوْ عِلْمٍ يَنْتَفِعَ بِهِ ﴾ واته : كاتی مرؤف مرد کرده و هه‌كانی ده‌بری مه‌گه‌ره له سی پښگه‌وه نه‌بی ، كوړنکی باشی مه‌بی دوعای بو بكا یا سده‌قه‌یه‌کی به‌رده‌وام له دوا‌ی خوی به‌یننی یا زانستیک خه‌لك سوودی لی و مرگرن . نه‌م سی شته‌ش له راستی دا هه‌ره له کرده‌وه‌ی خوی نه‌رمیری^(۲)

به‌شیک له‌مافه‌کانی دایک و باوک

خوای گه‌وره فرمویه‌تی ﴿ وقضى ربك الاتعبدوا الا اياه وبالوالدين احسانا اما يبلغن عندك الكبر احدهما او كلاهما .. الى آخر الآية ﴾ واته : وه‌په‌رومردگارت فرمانی داوه كه‌بیجگه له‌و نه‌په‌رستن ، له‌گه‌ل دایک و باوكتان چاكه بکه‌ن نه‌گه‌ر یه‌کیک له‌وان یان هه‌ردوکیان لای تو پیر بوون قسه‌ی سوکیان پی مه‌لی ته‌نانه‌ت ئوفیش مه‌لی بزانه کاتی خوا باسی نه‌و په‌سته‌ی کرد داوا‌ی له‌مرؤف کردوه دهره‌ق مافی دایک و باوکی باش بی به‌پینج شتان . یه‌که‌م : فرمووده‌ی خوا له‌م به‌ره‌نایه‌ته ﴿ فلا تقل لهما اف ﴾ واته ته‌نانه‌ت ئوفیش مه‌لی دووهم له‌و به‌ره‌نایه‌ته فرموویه‌تی ﴿ ولا تنهرهما ﴾ واته : به‌سهر یا‌ندا مه‌نهرینه سی‌یه‌م : له‌و به‌ره‌نایه‌ته فرموویه‌تی ﴿ وقل لهما قولا کریم ﴾ واته : قسه‌ی جوانیان له‌گه‌لدا بکه چواره‌م : له‌و به‌ره‌نایه‌ته فرموویه‌تی ﴿ وخفض لهما جناح الذل من الرحمة ﴾

(۲) تفسیر الکبیر ص ۲۵۸

واته : بالی خو به کم زانینیان بو بینه خواری پینجه م لهو بره نایه ته
 فرمویه تی ﴿وقل رب ارحمهما کما ربیانی صغیرا﴾ واته : بلئی نهی په رومردگارم
 ههروه کو به زیه بیان به مندا هاته وه به مندالی تویش به زیه تی بیان دابیته وه .. وه
 پیغه ممبر (ع) فرمویه تی ﴿رضی الله فی رضا الوالدین وسخطه فی سخطهما﴾
 واته په زامه ندی خوا له سمر په زامه ندی دایک و باوکه ، وه توپه یی خواش له سمر
 توپه بوونی دایک و باوکه . وه ریوایه ت کراوه نهو که سه چاکه له گهل دایک و
 باوکی دهکا هه چی دهکا بابیکا قه ت ناچیته ناو ناگری وه وهو که سه ش خراپه
 له گهل دایک و باوکی دهکا هه چی دهکا بابیکا قه ت ناچیته ناو به هه شتی وه
 هه دیسان پیغه ممبر (ع) فرمویه تی ﴿ایاکم وعقوق الوالدین فان الجنة
 یوجد ریحها من مسيرة الف عام ولا یجد ریحها عاق﴾^(۱) واته له نازار دانی دایک و باوک
 بترسن چونی به هه شت بوئی هه زار ساله ری دمپوا نهو که سه ی دایک و باوکی
 نازار دهدا ته نانه ت بوئی به هه شتیش ناکا له (عبدالله بن عمر و بن العاصی) وتی
 پیغه ممبر (ع) فرمویه تی ﴿رضا الرب فی رضا الوالدین وسخط الرب فی سخط
 الوالدین﴾^(۲) له پینشه وه کراوه ته کوردی له (عبدالله بن مسعود) وتی له پیغه ممبر
 (ع) پرسی ﴿ای الاعمال احب الی الله تعالی قال الصلاة لوقتها قلت ثم ای قال بر
 الوالدین قلت ثم ای قال الجهاد فی سبیل الله تعالی﴾^(۳) واته : چی کرده وه یه ک
 له لای خوا له هه موو شت خو شه ویستره فرموی نویژ کردن له کاتی خو ی وتم
 نهی دوی نویژ فرموی چاکه کردن له گهل دایک و باوک وتم نهی دوی وتی
 جیهاد کردن له ریگای خوا . به لام به داخه وه لهو زه مانه ی زور کوپ هه یه به نمرکی
 سمر شانی خو یان هه لناستن به رامبر به مافی دایک و باوکیان له سهریان بهو
 جوړه ی خوای گه وه فرمانی پی کردون ، به لکو سنوری خوا ده به زیتن وقسه ی

(۱) تفسیر المدارک

(۲) خرجه الترمذی

(۳) تفسیر الخازن

ناشیرنیاں دمرهق دھکن ولہسر شتہکی ہیچ لیان ددہن و لہمالی دمریان
 دھکن ، دیارہ ٹہو کورانہ لہبیریان دہچی چسپڑژہک چاوہپوانیان دھکا
 ٹہوانیش کہپیر بوون لہدونیا یالہپڑژی زیندرو بونہوہ لہگور کملہبردہست
 خوای گہورہ رادہوہستن (سودیک) قسہی بہنہنقست لہناو نوٹژی ، نوٹژی پی
 بہتال دہبیتہوہ لہنیو ٹہو قسانہدا تہنہا وہلامدانہوہی پیغہمبہر (ﷺ) جیا
 دہکرتہوہ ، جابانگی ہمرکہسی کرد دہبی وہلامی بداتہوہ یالہدوای مردنیش
 بیابہپیچہوانہوہ ، ہہندی لہزاناکان ٹہو وہلامدانہوہ دہبہستہوہ
 (التقید) دھکن بہبانگ کردنی لہکاتی ژبانہی چونکہ پیوہستہ وہلامی
 پیغہمبہر (ﷺ) بدریتہوہو نوٹژی پی بہتال نابیتہوہ ، وہوہلامدانہوہی دایک و
 باوک لہ نوٹژی فرز یاساغہ ، چونکہ برینی نوٹژ حیرامہ بہلام لہنوٹژ کردنی
 سونہت وہلامدانہوہیان دروستہ نہخوازہ لانگہر وہلام نہدانہوہیان لہسر دل
 و دہرونیان گران بوو ، ٹہوہ لوکاتہ باشتر وایہ وہلامیان بدریتہوہ بہلام
 نوٹژہکہی بہتال دہبیتہوہ (ٹہگہر فرز بوو) بوخاری لہ (الادب المفرد) لہ (ابن
 عباس) وتویہتی ﴿ مامن مسلم لہ والدان مسلمان یصبح الیہما محتسبا الافتاح اللہ لہ
 بابین من الجنة) وان کان واحد فواحد وان غضب احدهما لم یرضی اللہ عنہ حتی
 یرضی عنہ ، قیل وان ظلماء ؟ قال وان ظلماء ﴾ واتہ ہیچ موسلمانیک نیہ دایک
 وباوکی ہمدوکیان ما بن و موسلمان بن وہلہبہر پاداشتی لای خوا لہگہلیان
 باش بی (ٹیلا) خوای گہورہ درو دہرگای بہہشتی لی دہکاتہوہ ٹہگہر تہنیا
 باوکی یا دایکی مابی ٹہوہ یہک دہرگای لی دہبیتہوہ ، ٹہمجارہ ٹہگہر یہکیکیان
 لی ناپازی بوو خواش لی پازی نابی ہمتا لی پازی دہبی ، ووتیان ٹہگہر
 دایک و باوکی ستہمیشیان لہ کورہ کرد ؟ وتی بہلی ٹہگہر ستہمیشیان لی کرد
 . (ابو داود) و (ابن ماجہ) لہ (مالک بن ربیعہ) ریوایہتیاں کردوہ ووتی ﴿ بینما
 نحن عند رسول اللہ (ﷺ) اذ جاء رجل من بنی سلمہ ، فقال یا رسول اللہ هل بقی علی
 من برأبوی شی ابرہما بہ بعد وفاتہما ؟ قال نعم الصلۃ علیہما ، والاستغفار لہما ، وانفاذ

عهدهما واکرام صديقهما صلة الرحم التي لا توصل الا بهما ﴿۱﴾ واته : کاته کن نيمه لای
 پينغه مبهر ﴿۲﴾ دانیشتبورین پیاوینکی (بنی سلمه) هات وتی ئه ی پینغه مبهری
 خوا ئایا له دوا ی مردنی دایک و باوک هیچ چاکه یه کیان له سهرم ده میننی بۆیان
 بکهم ؟ پینغه مبهر ﴿۳﴾ فرموی به ئی دوعایان بۆ بکه و دوا ی لیخوشبونیان بۆ
 له خوا بکه و په یمانیان به جی بینه و پززی هاوړنکیان بگره و په یوه ندی
 خزمایه تی به جی بینه که به جی نایه مه گهر به وان نه بی . ئه وه عبدالله کوپی
 عومهری کوپی خهتابه نمونه ی کوپی چاکمان بۆ دینیته وه ، وه عبدالله ی کوپی
 دینار ئه وه مان بۆ ده گیریته وه وه ههروه کو موسلم له سه حیحی خو ی پیاویه تی
 کرد وه (عبدالله ی کوپی عومهر له پزنگا توشی پیاوهر کی ده شته کی هات عبدالله
 سه لامی لیکرد و سواری ولاغه که ی خو ی کردوو چه فیه که شتی له سهر کرده وه
 به وی دا (ابن دینار) وتی وتمان ئه ی عبدالله خوا چاکه ت له گهل دا بکا ئه و پیاوهر
 ده شته کی یه به که مه کی پازی بوو عبدالله وتی باوکی ئه و پیاوهری خو شه و یستی
 عومهری باوکم بوو من گویم له پینغه مبهر ﴿۴﴾ ده فرمو ﴿۵﴾ ان ابر البر صله الرجل
 احب مع ایه ﴿۶﴾ واته : چاکترین چاکه سیله ی رهحمه له گهل پیاوینک به جی بیننی
 که له گهل باوکت یه کیان خوش و یسیتی (ههروه کو له (جمع الزوائد) داهاتوه
 له دنس پینغه مبهر ﴿۷﴾ فرمویه تی ﴿۸﴾ فی البر ان تصل صديق ابيک ﴿۹﴾ واته :
 سیله ی رهحم له گهل هاوړنی باوکیشت به جی بیننی هه ره چاکه یه

به شیک له جهج کردن

خوای گه وه فرمویه تی ﴿۱﴾ ان اول البيت وضع للناس للذي ببكة مبارک وهدی
 للعالمین فيه آیات بینات مقام ابراهیم ومن دخله کان آمنا ﴿۲﴾ به راستی یه کهم
 خانویه که بۆ خه لک داندراوه مه که یه که پرپییت و بهرکه ت بی هو ی هیدایه ت
 وړینوینی جیهانیانه نیشانه گهل ی تیدایه مه قامی ابراهیم ، وه هه ره که س

(۱) تربية الاولاد فی الاسلام / عبدالله ناصح علوان ج^۱

بچینه ناوی ئەمین دەبی وەمانای ئەو فرمودە ی پێغه مەبەر (ﷺ) دەفرموی ﴿
 من حج فلم یزمت ولم یفسق خرج من ذنوبه کیوم ولدته امه والحج المبرور لیس له جزاء
 إلا الجنة ﴾ واتە : هەر کەسێ حەجی کردو نەچوووە لای ئافەرەت و گوناحی نەکرد
 لەگوناح پاک دەبێتەوە وەک ئەو پۆژە ی لەداک بەووە . وەحەجی وەرگیراو
 پاداشتەکە ی مەگەر بەهەشتە ئاگاداری پیوستە پیش دەست بەحەج کردن
 دەبێت وریای خۆت بی نەوێکو توشی هەندێ شت بی کەنەفامەکان دەیکەن ،
 یاگومراییەکان هاوبەش بو خوا دادەنێن ، زۆر کەسمان دیووە کەکو تۆنەتە ناو
 هاوبەش پیدا کردن وەک بەهاناو هاتن لەغەیری خواو داوای یارمەتی کردن
 لەپێغه مەبەر ، پیاو چاکان و مردووەکان کە داوایان ئی دەکەن و سوێندیان
 پێ دەخۆن لەبەر ئەوە بەگەرەیان دەزانن بەو جوژە ی داوای حەج کردنیان
 ئی دەکەن وەخوا ی گەرە فرموویەتی ﴿ لئن اشرکت لیحبطن عملک ﴾ (۱) واتە :
 ئەگەر هاوبەش بو خوا دا بنێ ی کردووەن نابود ئەبی . (الحسن) فرموویەتی (
 الحج المبرور) حەجی وەرگیراو بریتییە لەو ی بگەرییەو ئومیدت بەدو نیا نەمی ئی و
 بەتەمای پۆژی دوا یی بیت ، ئەگەر یەکی ک وستی حەج بکا ئەوە لەسەر یەتی
 فی ئی چۆنیەتی حەج کردن بی چونکە زانی ئی فەرژەو و لەسەر هەموو یەکی ک
 پیوستە یانی (فرض العین) چونکە بەندایەتی کردن دورست نیە ئەگەر
 نەیزانی ، ئەگەر یەکی ک کەموو کوری هەبوو ئی دەترسین کابرا بە بی حەج
 کردن بگەری تەو لەبەر ئەو کەموو کوریانە ی هیەتی لە مەرجهکانی یالە
 پوکەنەکانی حەج کردن ، وەرژ جار و یە خەلک چاو لە عوامەکانی مەکی
 دەکەن وەتی دەگەن ئەوان مەناسیکەکانی حەجی دەزانن فریویان پێ دەخۆن
 ئەوەش هەلیەکی زۆر گەرە یە (النووی) و تویەتی بە عوامەکانی مەکی
 مەخەلەتین و فرژ مەخۆن ، وە ئەمنیش دەلیم ئە ی برایان ئە ی حاجیە
 بەرژەکان فریو مەخۆن بە قسە ی هەندێ پەیمان دەرەنەفامەکان چونکە ئەوان
 مەبەستیان حەج و عومرە و واجبات و ئیسراحتی ئیو نیە بە لکو مەبەستیان

دونيوار دۇلارى ئىۋەيە دەيانەۋى زوۋ ئىۋە بگىرىننەۋە بەلام ئىۋە پەلە مەكەن
 حەج و عومرەو واجبەكانتەن تەۋاون بگەن ھەندى كەس ھەيە دەچنە حەج بەلام
 روكنەكان و مەرجهكان و پىۋىستى يەكانى حەج نازانن بە نەسبەت عومرە
 كىرىش ھەر ھىچى ئى نازانن تەنھا ئەرە دەزانن دەچنە مەكەى پىرۇز يەك شتى
 فىر دەبن كەشىدەمەكى زەرد بگىرن و دوايى دىنەۋەو ناو لەپيان پادەگىرن ھەتا
 خەلك ماچى بگەن بەم شىۋە كاكم دەبىتە (حاجى) ناو لەپى حاجى بىدەيە
 ھەرۋەھا مام حاجىش كە سەريان ماچ دەكا ئەرىش ھەر بىدەيە .

(انس) دەگىرىنەۋە وتى پىاۋىك وتى ئەى پىغەمبەرى خوا (الرجل منا يلقى اخاه
 او صديقه اينحنى له قال لا قل ايلتزمه قال لا قال افياخذنه يديه ويصفحه قال نعم)^(۱)
 واتە پىاۋىك لەئىمە دەگاتە برايەكى خۇى يابراۋەرىكى بۇى بچەمىتە
 ۋەفەرمۇى نەخىر ۋوتى لەباۋەشى بگىرى و ماچى بكا فەرمۇى نەخىر فەرمۇى
 دەستى بگىرى و تەۋقەى لەگەل دا بكا فەرمۇى بەلئى ۋەبزانە تەۋاف كىرن
 ھەمەلايەنە يەلەسەر مەرجهكان و پىۋىستى يەكانى بۇنمۇنە يەكىكىيان داپۇشەن
 عومرەتە ۋە بزانە ى زۆرىيەى ئافرەتان خۇيان داناپۇشەن ۋەلەسەر ئىمە پىۋىستە
 رىنمايەن بگىرن ھەتا بەبى حەج كىرن نەگەرىنەۋە ، ۋەھەر ئافرەتەك تەۋافى
 كىرن ئەگەر پىى دىيار بوو ياھەندىكى دىيار بوو ، ياتەۋافى كىرن ھەندىكى سەرى
 روت بوو ئەرە تەۋاف كىرنەكەى دروست نىيە ھەتا داۋە موۋەكى سەرى دىيارى
 ، يان نىنۆكەكەى پەنجەى دىيارى ئەرە تەۋاف كىرنەكەى دروست نىيە چۈنكە
 ئەرە (عومرەتە) يانى روتىيە بۇيە پىۋىستە داى پۇشى لەكاتى تەۋاف كىرن
 ۋەكو چۈن لەنۇيژ كىرن خۇى داندەپۇشى ، ۋەئەگەر تەۋافى كىردو ئەرە شتانەى
 باسما كىرن داى نەپۇشى بوو ئەرە چۈن چۆتە حەج ھەرۋەھاش بەبى حەج

(۱) سورة ال عمران / ۹۶

(۲) مناسك الحج و العمرة لمحمدنا ناصر الدين ص ۴

(۳) تفسير الكبير النور / ۳۰ المجلد ۱۲

کردن و عومره وهكو خۇي دهگهرتتهوه^(۱). بۆيه لسهر ئافرهتان پئويسته پئيش تهواف كردنى پئيان بهلاچكى كراس يان داپوشن ياگوريهه لپئي كهن وهكو چۆن له نويز كردن خويان دانه پوشن بهلئى ئافرهت دروسته لهگهل كۆمهلى ئافرهتى باوهپ پئى كراو بچى هجى واجب بكا بهلام بۆ هج كردنى سونهت نا ، ههر دروست نيه نهگهر ئافرهتهكان زۆريش بن بۆسه فهرئ كوريش لهگهليان بچى ئيمامى شافعى لهسهر ئهو قسهيه^(۲). بهلئى دهبيى هج كردن لهجياتى مردوو (الاستنابه) نهگهر كابرا همتا لهژيندا مابوو تواناي هج كردنى ههبووه بهلام هجى نهكردوه ومرد ئهوه نهگهر مالى له دوا جيى مابوو دروسته هجى بۆ بكرئى نهگهرنا دروست نىيه لهسهر ميراث گران هجى بۆ بكن ، وه لهجياتى هج كردنى (الاستنابه) دهبيى بهم شيوه نهگهر مالى ههبوو يهكيكى پئى بهكرئى بگرى بهلام دهبيى لهپئويستى خۇي زياترى ههبيى لهو پۆژهه ئهو كهسهى بهكرئى دهگرى بهو مهرجهى ئهو كهسهى لهجياتى دهچته هجئى جيگهه باومرپى يانى دادگهرى وه نهگهرنا لهجياتى ناردنه هج دروست نىيه نهگهر يهكتريش بيبنن چونكه كهس ئاگاي لهنيهت نىيه وه هج كردنيش بهنيهت دهزاندرئى ئهو مهرجهى دهبيى ههبيى وه ههر كهس بۆ ئهو كهسهى لهجياتى ئهو هج دهكا بهكرئى ياكه هاتهوه شتيكى بداتئى ومروالهتى ئهومهرجه پئويست دهكا لهسهر ئهو كهسهى هجى بۆ دهكرئى دهبيى يهكيكى دادگهر بهكرئى بگرى ههلو مهرجهكان و روكنهكان و واجباتهكاني هجئى بزاني وه نهگهر ناكريى يهكهش حهرام دهبيى لهو كهسهى بهكرئى گيراوه هجئى بكا وهكابر اش لهجهكه بهئى بهش دهبيى ، ههندئى كهس ههمنه پياوهكى بهكرئى دهگرى بۆ هج ياعهمره كردنى يا مهناسيكهكاني ترى هج دهبيى پوونى بكاتهوه (افراد) يا (تتمع) ه يا (قرانه وهله (المجموع) دا هاتوه ئهگر يهكى ووتى لهجياتى من بپۆ هجئى

(۱) حجر على الايضاح ص ۱۲۴

(۲) نهايه م ر ابراهيم البيجورى

ئەگەر (قران) يا (تەقە) ت کرد ئەو شتەکی چاکت کردوہ جا ئەگەر کابرا چوو
 (قران) يا (تەقە) ی کرد ئەو ئەو کەسە ی بەکری چووتە حەجی حەج کردنەکی
 تەواوہ. ^(۳)

بەشیك لەسێفەتی ئیحرام بەستن و ھەرچی لەدواوہی دەکری

سێفەتی ئیحرام بەستن ئەو یە بەدل نیەتی حەج کردنی ھەبی و ولەبەیکە ی پی
 بکا ، و ئەگەر عەمرە ی بەست دەبی نیەتی عەمرە ی ھەبی ، و ئەگەر مەبەستی
 پیکەوہ کردنی حەج و عەمرە ی ھەبوو ئەو پیویستە بەدل نیەت بینی بەلام
 دروست نی یە بەزمان وەبلی ولەبەیکە بکا بەلام ھەندی لەزاناکان وتویانە
 دروستە ئیحرام دابەستان و تنی بەزمان و بەدل ولەبەیکەشی پی بکا . ھەندی
 لەزانایانی شافعی وتویانە و اچاکترە بەدل نیەت بینی و بەزمان وەبلی ی کەبیرتی
 یە لە ئامادبوونی نیەتی دل وەبلی ی نیەتی حەج کردنم ھینا و ئیحرام بەست
 بۆ خوای گەرە (لبيك اللهم ليك) ھەتا دوا ی و تنی لەبەیکە ، وەسونەتە لەو
 لەبەیکە کردنە ناوی ئیحرام بەستەنە کە بینی وەکو بۆ حەج کردن یان عەمرە ی
 بەستاوہ وەلی (لبيك اللهم) بەو حەج کردنە لەبەیکە دەکەم ھەتا دوا یی
 یالەبەیکە دەکەم بەعەمرە یا بەحەج و عەمرە وەئەو لەبەیکە کردنەش زۆر ئاشکرا
 نەکا یان باھەر بۆ خو ی گوئی ی ئی بی بە پیچەوانە ی ئەو شتانە ی دوا یی
 کە بە ئاشکرا دەکری ^(۴) پیویستیەکی تر ئەو یە دەبی تەواف کردنەکی بە
 ھەموو لاشە ی لەمەرە ی ھەموو خانوی بەیتی بی ئەگەر تەوافی کرد لەسەر
 (شافروان) ^(۵) ی بەیتی یان ل (الحجر) ئەو تەواف کردنەکی دروست نیە چونکە
 ئەو تەوافی (لەبەیتی) کردیە یە نەک (بەبەیتی) ھەندی کەسم دیوہ زۆر بە
 زەحمەت لەسەر دیوارەکان دەروژن لەرۆکنی لای پاستە بۆ لای بەردە پەشەکە

(۳) حجر علی الايضاح ص ۱۳۲

هتا ماچی بکهیت چونکه سونهته بهم جوړه تهواف کردنه کهیان بهتال دهیتهوه
چونکه نه مه پوکنه که له پوکنه کانی تری حه جی ، خوای گه وره فەرمانی داوه
به تهواف کردنی به بهیته و الشافروان له بهیته و نه گهر تهوافی له دهره وهی
(شافروان) ی بهیته کردو یه کئی له پی یه کانی هندی جار له سر (شافروان)
دانی و به پی یه که ی تر بازدا نهوه دیسان هر تهواف کردنه که ی دروست نی یه
و نه گهر تهوافی له دهره وهی (شافروان) کرد تمنا له دهستی دیواره کانی بهرامبر
(شافروان) یاله غیری به شه کانی تری بهیته دا نهوا هر تهوافه که ی دروست نیه
له سر مزه بهی پاست که جه ماوهری زانایان (قطع) یان کرده ، چونکه هندی
لاشه ی له بهیته بووه پیوسته نه لیره ناماژه بوشته بکه ی چونکه زور ورده ،
نهمیش نهوه یه هر که سی بهردی رهشی ماچ کردو سهری له ناستی ماچ
کردنه که بوو له بهشیک ی بهیته پیوسته پی یه کانی بچه سپین له شوینی خوی
هتا له ماچ کردنه که دهیته وه پاست راده وهستی چونکه نه گهر پی یه کان له
شوینی خوی ترازا بولای پوری درگا که مینک باوه کو چند بستیک بی له حاله تی
ماچ کردنه که و له وی لاچوو له تهواف کردنه که ی نهوه بهشیک له تهواف
کردنه که ی بچراوه ، و لاشه ی له مهوای (شافروان) بی نهوه هر تهواف
کردنه که ی بهتال دهیته وه .^(۲) و سونهته دهست به بهر دهره که داهینان و ماچ
کردنی و دهست به لای پاسته داهینانی و دواپی دهست ماچ که ی له کاتی
بهرامبر و دهستانی له هه موو تهوافه کانی که بریتی یه له تهوافه کان و هویان دوپات
ده که مهوه نه بهو شیوه بویان چاکتره ، و نه گهر له بهر زه حمه تیش بویان
نه که را بهر ده ره شه که ماچ بکه ن نهوه باهر دهستی به دهنی و نه گهر به دهست پیان

(۱) لایضاح ص ۱۵۴

(۲) الشافروان : بریتی یه له نه دندازه ی ترک کراوه له پانی بنچینه ی دهره وه
له پانی نه دیواره ی له پوری زهوی بهر زه بۆته وه به نه دندازه ی دووسی یه کی بال

(۳) لایضاح ص ۲۴۶

نهكرا ئهوه بابەشتى پانا ماژهى بۆ بكا ، دوايى ئهوشتهى ئاماژهى بۆ كردوه
 ماچى بكا بهلام بهدم ئاماژهى بۆنهكا ، وهبۇ ئافرهتانىش دروسته همر دهست
 دهنه بمرده رهشهكهى نهك ماچى بكن مگمر بهشهو كهس لهتەواف كردنى
 نهى^(۱). وهكو له (الصحيحين) داهاتوه له (انس) وتويهتى زۆربهى دوعاى
 پيغه مبر (ﷺ) ئهوهبو ﴿اللهم آتنا فى الدنيا حسنة وفى الآخرة حسنة وقنا عذاب
 النار﴾ واته : ئهى خوايه له دونيا چاكه و له پۆژى دوايش چاكه مان له گه لدا بكه
 له ناگر بمان پاريزه (الشافعى) وتويهتى ئه و دوعايهم پىن خوشترين دوعايه كه
 لهتەواف كردنى بوتري چونكه پىم له مهور دوعايه ك خوشتره له نامه بهناو
 بانگهكهى (الحسن البصرى) داهاتوه كه بۆ خهلكى مهكهى ناردوه دوعا لهتەواف
 كردنى له مهكهى له پازده شوينان خوا وهلامى ده داته وه ۱- لهتەواف كردن ۲-
 لهكاتى (المليتم) ۳- لهزير پلوسكه (الميزاب) ۴- له بهيتى ۵- لهلاى ئاوى زدم
 زم ۶- لهسر سهفا ۷- لهسر مهره ۸- لهسهى كردن (گورگه لۆقه كردن) ۹-
 له پشت مهقام ۱۰- له عمره فات ۱۱- له موزده ليفهى ۱۲- له مينا ئهوانى تريش
 لهلاى كو گابهر دهكات كه (۳) شوينه .^(۲) سوديكي تر شينخ (عزالدين بن
 عبدالسلام) وتويهتى تەواف كردن له گهره ترين پوكنهكانى حهجى ديتە ژمار ههتا
 لهراوه ستانىش لهبهر ئهوه بهنويز كردنى دهچى وههه مهلايه نه لهسر نويز كردن
 ، وهنويز كردن له حهجى گهره تره ، وههه مهلايه نه لهسر گهره ترى گهره تره .
 وهگورگه لۆقه كردن (السعى) پوكنهكه له پوكنهكانى حهجى لهلاى (ابو حنيفة
 واحمدو والثورى الشعبى) پوكنهك نيه بهلكو واجبه به خوین دان پر دهبيتته وه بۆ
 ئهوه كه سه بهئه نهقهست تهركى كردوه يا سههوى كردوه و گهراوته وه ولآتى
 خوى . وهئهو فرمودهى دهلى ﴿اسعوا فانه كتب عليكم السعى﴾^(۳) واته گورگه
 لۆقه بكن چونكه لۆقه تان لهسر پيويست كراوه . ابن عباس وانس وابن سيرين
 ريوايهتەك له ئهحمدهى بۆ ئهوه چونه سونهتمو بهراز لى هينانى هيچ شتيك
 پيويست ناكا بهلگهيان بهو فرمودهى خواى گهره هيناوته وه ﴿فلا جناح عليه

ان يطوف بهما ^(١) رواه : جا هر کسین بهر دووه تواف بکا گوناحی لهسر نیه :
 ابو حنیفة و الثوری و الحسن بۆ نهوه چونه بهلکو خوین دانی لهسر پیویسته
 خاوهنی (المغنی) یش هر نهوهی لهپیشتر داناوو چونکه بهلگه لهسر نهوه
 کسهی پیویست کردوه بهلگهش لهسر پههایی (مطلق) پیویست بوونه نهلهسر
 نهوه شتی نهگر بهوی تهوانهبن نهوانیش واجب دهبن . ^(٢) بهمرج دهگیری
 مهبهستی پهمی کردن جا نهگر پهمی لهههوی کرد کهوته شوینی پهمی کرای
 نهوه بۆی نازمیردری نهگر مهبهستی نیشانهیهکی دانراوی کۆگا بهرهکات
 یادیواری کۆگا بهرهکان بی و باوهپی وابی شوینی پهمی کراوهکمییه وهکوز
 زۆربهی نهفامهکان دهیکهه جائهگر کهوته شوینی پهمی کراوهکه نهوه
 دروست نییه لهبهر مهبهستی غیری نهوه شوینهی پهمی کراوهکه ^(٣) . ههرکسین
 بهخوی پیی نهکرا پهمی بکا یانهخوش بی کهبهخوی بزانی یایهک دوو دکتوری
 دادگر پیی بلین یانهوهته حمزی لی بی یهکک لهجیاتی خوی بنیری پهمی بۆ
 بکا ، وهسونهتهو چهسپاوه کابرا بچی بهرهکان ههلبگری نهگر توانای ههبوو
 وه (الله اکبر) بکا ، ههروهها دروسته لهجیاتی خو ناردن (النیابة) کسین لهبهر هر
 هویهک بهخوی پیی نهکری ، وهئومیدی چاک بونهوهشی نهبی لهپیش کاتی
 دهرچونی پهمی کردن جا هر کسین گومانی وابو توانای هیه لهپۆژی سنییه
 قهدهغیه یهکک لهجیاتی بنیری وهکوله له (المجموع) داهاتوه چونکه پۆژه
 پوناکهکان وهکویهک پۆژ وایه نهگر نهفهوتا لهکاتی بهجی هینانی مهگر
 بهپۆیشتنی ههموو پوکنهکانی نهبنی نهی برایان نهوه مهسهله زۆر گرنگه کاتی

(١) الايضاح ص ٢٦٧

(٢) الايضاح ص ٢٧١

(٣) رواه ابن ماجه

(٤) فقه السنة

(٥) حجر علی الايضاح ص ٢٥٨

هزاران کس ده‌لینه برادره‌کانیان نه‌مړو له‌جياتی من پرمی بکه ، نه‌مړو زور
گرمه وه‌ياشوینه‌که دوره یاله‌بازاپی کاریکم هیه ، یا داوا له‌برادره‌ریکی بکا
پرمی بؤ بکا به‌پاره یا شتی تر به‌راستی نه‌وانه عوزری شهرعی نینه . نه‌وه
عاده‌تی هندی کسسی نه‌فامه مه‌به‌ستمان دونیایه نه‌ک دین ، چونکه له‌بازاپی
ده‌گپرن هتا ماندوو ده‌بن به‌لام ناتوانن نویژه‌کی به‌کومه‌ل بکه‌ن ، بانگده‌ری
حمره‌می شریف بانگی دا نه‌وان له‌بازاپی هرخره‌ریکی نیش و کاری خو‌یان
بوون له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هندی‌کیان ده‌لین یه‌ک نویژی به‌کومه‌ل له‌ مزگه‌وتی حرام
خیزی زیاتره له‌نویژی به‌تاکی ولاتی خو‌یان به‌چند قات له‌ته‌مینی نوح
پیغه‌مبر سه‌لامی خوی له‌سر بئ ده‌لین نه‌گمر به‌ندایه‌تی‌ه‌کانی تریان بخریته
ته‌ک له‌کاره ته‌واوه‌کان حیساب کردن په‌کی ده‌که‌وی له‌بهر کورت ه‌لینانی
پاداشته‌که‌ی .^(۱) حه‌جی و مرگ‌یراو بریتی‌یه له‌ خوی گه‌وره ترسان ، به‌دل‌و
دمرون و گه‌ران‌وه بؤ گوئ رایه‌لی و به‌ندایه‌تی‌ه‌کانی به‌نه‌ندامه دیاره‌کان
وشاراوه‌کان پیغه‌مبر (ﷺ) فرمویه‌تی ﴿ تفکر ساعة خیر من عبادة ستین سنة
فی التفضیل ﴾ له‌پیش‌ه‌وه کراوه‌ته کوردی . نه‌گمر یه‌کیک ئیحرامی به‌ست بؤ
عومره کردن له‌ حه‌رم ئیحرامه‌که‌ی داده‌م‌رزئ وله‌سهریه‌تی دمرچی بؤ حه‌لال
بونى هر به‌ئیحرامه‌وه وه‌دوایی ده‌ست به‌ته‌واف و سه‌عی کردن ده‌کا سویند
ده‌خوا عومره‌که‌ی ته‌واوه خوین دانی له‌سر نیه ، وه‌نه‌گمر له‌ئیحرام دمرنه‌چوو
ته‌وافی کردو سه‌عی کردو مووی سه‌ری کورت کرده‌وه نه‌وه دووقسه‌ی
شافعی‌یه راست ترینیان عومره‌که‌ی دروسته و جائیزه به‌لام خوین دانی
ده‌که‌ویته سر چونکه ته‌رکی ئیحرامی کرده هتا ئی دمرده‌چی . والله اعلم
سودیک پیشه‌وايه‌کان زوریان قسه کرده له‌باره‌ی ئافره‌تی حه‌ج کمر نه‌گمر
بکه‌ویته بئ نویژی پیش ته‌واف کردنى (الافاضة) وه‌پن یان نه‌کراوه دوا که‌وتون
له‌ له‌بهری نویژی . (بازی) له‌ومه‌سه‌له‌یه قسه‌یه‌کی درنژی جوانی به‌ده‌ست
که‌وتوو ده‌لی ، هر ئافره‌تی دمرمانی به‌کار هیناو خوینه‌که برایا دمرمانه براو

خۇى شوشت وەتەوافى كرد دوايى خوینەكە ھاتەوہ دواى سەفرەكەى دروستە
بوى كار بەيەكك لہو قسانەى شافيعى بكا : ھەر ئافرەتى خوینى بپا پۇڭ پۇڭ
ئەوہ پۇڭى پاك بوونەوہى بوى بەپاكى دادەنرى لەسەر يەكك لہو قسانە قسەى
ناشكرا بەقسەى (التلفيق) وەكۆمەلىك زانائى تر بەباشيان زانيوہ وەمەزەبى
مالك و احمديش لەسەر ئەو قسە پۈكك خاوين بوونەوہى لہو پۇڭانەى خوینى
بى نوڭرەكەى دەبرى بەخاوين بوونەوہ دادەنرى .^(۲) بەشك لەروون كردنەوہى
زىارەتى پىغەمبەر (ﷺ) دروست نيە سوپانەوہ بەدەورى گۇرى پىغەمبەر
(ﷺ) بەلكو دەبى لەگەلى بەئەدەب بى و ئى دوركەوہەوہ ، وەكو لەكاتى ژيانى
ئەگەر لای باى دەبوايە ئى دوركەوہەوہ ، پىويستە فريونە خۇى بەزورى
خەلكى نەفام وەتەماشاي كردەوہى خەلكى عوام ونەفام نەكەى (ابوعلی الفضیل
بن عیاض) پەحمەتى خواى ئى بن لەم بارەوہەوہ جواترين قسەى ھەيە دەلى بپۇ
دورپنگەى ھىدايەتى ئەو كەسانەى كەمن زىانت پى ناگەين وەبترسە لەپىنگايى
گومپايى و فريومە خۇبە زورى ئەو كەسانەى خۇ لەناو دەبەن ، وەھەر كەس
بەدلى دابى مەسح كردن بەدەست وئەى شتى وا بەرەكەتى زىاترە ئەوہ
لەنەزانى و بى ئاگايىتى چونكە بەرەكەت برىتىيە لەوہى بەرىكى شمرع و قسەى
زانايان بى وەچۇن چاكىەكت دەوى پىچەوانەى سونەتى پىغەمبەر (ﷺ)^(۱)
(سوديك) مالك پىى ناخۇشە بلىى زىارەتى گۇرى پىغەمبەرمان كرد
كەپىچەوانەى زىارەت كردنى پىغەمبەر (ﷺ) بىت . پىوايەت كراوہ (ابراهيم)
(ﷺ) بەفريشتەى گيان كيشانى وت كەبۇ گيان كيشانى ھاتبوو ئايا قەتت ديوہ
خۇشەويست گيانى خۇشەويستى خۇى بكيشى ؟ خواى گەورە وەحى كرد بۇ
(ابراهيم) وەفەرموى ئەدى قەتت ديوہ خۇشەويست گەيشتنە لای خۇشەويستى

^{۴۲۲} (۱) حجر على الايضاح ص

(۲) الايضاح ص

^{۲۸۷} (۳) حجر على الايضاح ص

پې ناخوش بڼې ، جا ابراهيم به فرېشته ي گيان کيښاني فرموو هر نېستا گيانم بکېشه .^(۲) هر وه ها له کرامه ته کاني ابو بکر پړوايه ت کراوه کاتي جهنازه کي هلکړا بو لاي دمرگاي گوري پيغه مېمر (ﷺ) بانگ کړا نه ي پيغه مېمرې خوا سه لامه ت لي بڼې نه وه جهنازه ي (ابو بکر) سر به خوا راست دمرگا که کراوه دهنگه ک له گوري پيغه مېمر وه هات (ﷺ) فرمووي خوشه ويستي بيڼنه لاي خوشه ويستي.^(۳)

به شيك له زکړه کان

خواي گوره فرمووي تي ﴿ واذكر ربك في نفسك تضرعا وخيفة ودون الجهر من القول ﴾ واته : وه يادي پړومردگارت بکه له دلي خوتدا به گريان و زاري و ترس و بڼې رهنګ) وتويانه زکړه کان له دهرن نه ويه گړورايه تي خوا بکړي . له بېر نه و نايه تي سره وه ده بي دوعا کردن به نه دهب و شاراوه بيست ، وه موسلماننه کاني به را يي زور دوعايان ده کرد به لام که س گويي له دهنگيان نه ده بو ، چونکه دوعايه کانيان له به يني خويان و خويان بوو پيغه مېمر (ﷺ) فرمووي تي ﴿ خير الذكر الخفي وخير الرزق ما يكفي ﴾ واته : چا کترين زيکر نه ويه به کړي بکړي وه چا ترين پزيق نه و پسيقه به ي نه وه بڼې به شت بکا . (ابو هريرة) وتي پيغه مېمر (ﷺ) فرمووي خواي گوره ده فرموي ﴿ انا مع عبدی ما ذکرني وتحرکت بي شفتاه ﴾^(۱) واته : من له گهل به نده ي خوم دامه هه تا زکرم بکاو ليوه کاني به زکري من بجوليني معاذي کوړي جبل وتي پيغه مېمر (ﷺ) فرموي ﴿ ما عمل ابن آدم عملا انجي له من عذاب الله من ذکر الله ﴾^(۲) واته : مېچ کرده ويه کي به ني نادم وکو زکر کردن نيه له جهه نده مي پزگار کا . ابو

(۱) حجر علی الايضاح

(۲) تفسير الكبير المجلد ۴ ص ۲۰۵

(۳) تفسير الكبير المجلد ۲۱ ص ۸۷

هريره وتی پیغمبر (ﷺ) فرموی ﴿ مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلَسًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَغَشَّتَهُمُ الرَّحْمَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ ﴾ ^(۱) واته : نیه کومه له کسینک پیکه وه دانیشن و مزکری خوا بکه نه مگر فریشته کانی خوا چوار دهره یان دهن و بهر حده ت دایان ده پوشتن و ده خوی گهره ش زکری وان ده کا . وه مه بهست له زکر کردن سبحان الله والحمد لله کردن و قورئان خویندن و نهو شتانه یه وه له فرموده دا هاتووه کهوا بهلگمیه له سر هندی زکر کردن له مه موو کرده وه یه که گهره تره نه وه (الترمذی) و (ابن ماجه) و (الحاکم) بهراستی داناوه لهو فرموده ی (ابی السرداء) داهاتوه پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی ﴿ اَلَا اَخْبِرْكُمْ خَيْرَ اَعْمَالِكُمْ وَاَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ وَاَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ اِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ اَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا اَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا اَعْنَاقَكُمْ قَالُوا بَلَى قَالَ ذَكَرَ اللَّهُ ﴾ واته : ناگادارین هه والتان بدهمی به چاکترین کرده وه تان و پاکترینی له لای پاداشاتان و بهرترینیان له پله که تان وه چاکتر بی له خهرج کردنی زیرو زیرو وه چاکتر بی بو نیوه بگه نه دوزمه که تان وه له ملیان بدهن و له ملتان بدهن و تیان با نهی پیغمبری خوا فرموی زکر کردنی خواجه) نه فرموده یه له گهل فرموده کانی گهرایه تی جیهاد دژی یه که نینه چونکه جیهاد کردن له زکر کردن گهره تره چونکه مه بهست له زکر کردن که له جیهاد گهره تره یانی زکر کردن به زمان و به دل و بیر کردنه وه له ماناکه ی وه ناماده کردنی گهرایه تی خوا له دل نهو جوړه زکر کردنه له جیهاد کردن گهره تره دهن جیهاد کردن له زکر کردنی گهره تره که ته نها به زمان بی وه نهو فرموده یه که ناماژهی بو دهکا ده لی ﴿ نِيَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ ﴾ واته : نیه تی بهوادار خیری له کرده وه که ی زیاتره) له شه دای کوری اوس ووتی پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی گهره ی داوای

(۱) خرج ابن ماجه وصححه ابن حبان وذكره البخاری تعلیقاً

(۲) خرج ابن ابی شیبة والطبرانی باسناد حسن

(۳) خرج مسلم

لِيُخَوِّشُونَ (سید الاستغفار) ئەو ھە بەندە بلی ﴿اللهم انت ربی لا اله خلقتنی وانا عبدك وانا على عهدك ووعدك ما استطعت اعوذبك من شر ما صنعت ابوء لك بنعمتك على وابوء بذنبي فغفر لي فانه لا يغفر الذنوب الا انت﴾ ^(۱) واتە : ئەی خواھە ھەرتۆ پەرھەردگاری ھێچ خوا نیە ئەتۆ نەبی و ھەر تۆ منت بەدیھێناوە و ھەن بەندە تۆمە و ھەن لەسەر پەیمان و وادە تۆمە ئەو ھەندە بۆم بکری ، خۆم بەتۆ دەپارێزم جا لێم خۆش بە کەس نیە لەگوناح خۆش بێ مەگەر ھەر تۆ نەبی بوخاری و موسلیم لەئەبو ھریرە پیغەمبەر (ﷺ) فرمویەتی ﴿كلمتان حیستان الى الرحمان خیفتان علی اللسان ثقيلتان فی المیزان سبحان الله بحمده سبحان الله العظيم﴾ واتە : دوو وشە لای خوا زۆر خوشەوێستن لەسەر زمان زۆر ئاسانن لەتەرازوو زۆر گرانن ئەویش (سبحان الله وبحمده) و (سبحان العظيم). لە سمرەبن جندی وتی پیغەمبەر (ﷺ) فرموی ﴿احب الکلام الى الله اربع لا یضرک باھی بدأت سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر﴾ واتە : خوشەوێستەین قسە لای خوا چوار شتە بە ھەر یەکیکیان دەست پێ بکە زبانی پێ ناگەینی (سبحان الله) و (الحمد لله) و (لا اله الا الله) و (الله اکبر) پیغەمبەر (ﷺ) فرموی ﴿من قال لا اله الا الله وحده لا شریک له عشر مرات کان کمن اعتق اربعة انفس من ولد اسماعیل﴾ واتە : ھەر کەسێ پۆژێ (۱۰) جار بلی ﴿لا اله الا الله وحده لا شریک له﴾ و ھەکو ئەو ھە (۴) کەسێ لەکوپی اسماعیل پزگار کردبێ و ھەنمامی موسلیم ئەو ھشی ئی زیاد کردەو ﴿له الملك وله الحمد وهو علی کل شیئ قدیر﴾ لەریوایەتەکی تر ھەر کەسێ ئەو دوعایە پۆژێ سەد جار بکا و ھەکو ئەو وایە (۱۰) بەندە ئازاد کردبێ و (۱۰۰) چاکە بۆ دەنوسرێ و (۱۰۰) خراپە بۆ رەش دەکرن ئەو و ھەبێ دەبێتە قەلاو و ھە شەیتانی دەپارێزێ لەو پۆژێ ھەتا

(۱) خرجه البخاری

(۲) خرجه مسلم

(۳) متفق علیه

نیواری ، کهس پڙی قیامهتی لهو چاکتر نیه مه گمر کهسې لهو زیاتر نهو
 زکړه ی کردبې . احمد له حویره کچی الحارث هیناویه تی پیغه ممبر (ﷺ)
 فرمویه تی ﴿لَقَدْ قُلْتُ بِعْدَ اربعِ لَوُوزَنْتَ بِمَا قُلْتَ مِنْذَ الْيَوْمِ لَوُزَنْتَ سُبْحَانَ اللَّهِ
 وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَاءِ نَفْسِهِ وَزَنَةَ عَرْشِهِ وَمَدَادَ كَلِمَاتِهِ﴾^(۴) واته : له دواى تو چوار
 وشه و ت نه گمر بمکیشابایه بهو زکرانه ی تو له بهیانیا نه وه کردو ته هه موی
 ده کیشا نه ویش نهو چوار وشه یه (سبحان الله وبحمده وعدد خلقه ورضاء نفسه وزنة
 عرشه ومداد كلماته) له معاذ بن جبل پیغه ممبر (ﷺ) فرموی ﴿اَوْصِيكَ بِامْعَازٍ
 لَا تَدْعُنْ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ اَنْ تَقُولَ اَللّٰهُمَّ اَعْنِي ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَحَسَنَ عِبَادَتِكَ
 ﴾^(۵) واته : نه ی معاذ ناموژگاریت ده کم له پاش نوژه کان له بیر نه که ی بلئی ی
 نه ی خوايه يارمه تيم بده له سمر زکر کردنت و سوپاس کردنت و به جوان ترين
 شیوه به ندایه تیت بکم . (فضالة بن عبيد) ده یوت پیغه ممبر (ﷺ) گوئی ی
 له پیاوه کی بوو دوعای ده کرد له نوژه که ی سه لآواتی له سمر پیغه ممبر (ﷺ) نه دا
 پیغه ممبر (ﷺ) فرموی نه م پیاوه په له ی کرد دوايى بانگی نهو پیاوه یا یه کیکی
 تری کرد ووتی نه گمر یه کیکتان دوعای کرد با (الحمد لله) بکاو سه نای خوا
 بکا دوايى سه لآوات له سمر پیغه ممبر (ﷺ) بدا دوايى چه ندی پئی خوشه با
 بیاریته وه (نهو فرموده یه جوان و پاسته) (رزين ابن معاوية) له کتابه که ی خوی
 ریوايه تی کردوه پیغه ممبر (ﷺ) فرمویه تی ﴿الدَّعَاءُ مَوْقِعٌ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 لَا يَصْعَدُ حَتَّى يَصْلَى عَلَى فَلَا تَجْعَلُونِي كَعَمْرِ الرَّاکِبِ صَلَّوْا عَلَى أَوَّلِ الدَّعَاءِ وَآخِرِهِ وَاسْطِهِ
 ﴾^(۱) له پیشه وه کراوه ته کوردی سوره تی فاتحه حوت نایه ته و دمرگای
 جه هه نده می ش حوت دمرگایه هر که سې هر حوت نایه تی خویند هر حوت
 دمرگای جه هه نده می لی داده خری چونکه ریوايه ت کراوه جبرائیل به پیغه مبري
 ووت نه ی موحده نه من هه تا نیستا زور له عزابی نومه ته که ی تو دهرسام به لام

(۴) خرجه مسلم

(۵) رواه احمد و ابو داود والنسائی بسند قوی

کاتئ سورتهی فاتیحهم هینا خوارئ ئەمین بوم له عەزابی ئومەتەکم پیغه مەبەر ﴿١﴾ فرموی بۆ ئەی جبرائیل ، ئەوەیش وتی خوای گەوره فرمویهتی ﴿٢﴾ وان جهنم لموعدهم اجمعین لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم ﴿٣﴾ سورتهی فاتیحە حەوت نایەتەو جا هەر کەسی خویندی هەر نایەتێک دەبێتە تەبەقەیکە لەسەر دەرگای جەهەندهم ئەنجا ئومەتەکەت بەسەلامەتی بەسەری دا تێ دەپەرن .^(٢) بەشێک لەپەڕێکی کردنەوهی هەندێ حیکایەتی پێو پوچ شەیتان هەندێ فرمودە گیرەوه (المحدثین)ی فریوداوه بەریواوەت کردنی فرمودە هەلبەستراوە بێی ئەوهی پوونی بکەنەوه کە هەلبەستراوه ئەوهی ئەوانە دەیکەن تاوانە لەسەر شەریعت و مەبەستیان پەواج دانە بەقسەکانیان و پێواوەت زۆر کردنەوه پیغه مەبەر ﴿٤﴾ فرمویهتی ﴿٥﴾ من روی عنی حدیثا یری انه کذب فهو من الکذابین ﴿٦﴾ واتە: هەر کەسێ فرمودەیکە لەمن پێواوەت بکاو بزانی درۆیه ئەوه لەپێزی درۆزانە جابا لەخوا بترسن ئەو کەسانە هەر لەخۆیانەوه دەرپارە ی دین قسە دەکەن کە پێچەوانە ی قورئان و سونەتی ئەسحابەکانە و خەڵکی پێ گومرا دەکەن ئەوه ئەو شتە پیغه مەبەر ﴿٧﴾ ئیمە ی ئی وریا کردۆتەوه پووی داوه و زۆر بووه وەلەنیو خەڵکی بڵاوتەوه ﴿٨﴾ انا لله وانا اليه راجعون ﴿٩﴾ ئەو حیکایەتە درۆو دەلەسە هەلبەستراوانە کە هەندێ بەناو مەلا گوێمان ئی دەبی بۆ نمونە دەگیرنەوه دەلێن کابرایەکی ئاگر پەرست هەبوو لەبەر خاتری پەمەزانی پۆژەکی لەکۆرەکە ی دا لەپاشان ئاگر پەرستەکە مرد ، لەخو دیتیان کابرای ئاگر پەرست والەناو بەهەشتی پیاسە ی دەکا پێ یان وت کاکئ ئەوه

(١) تفسیر ابن الکثیر المجلد ٣ ص ٥١٤

(٢) تفسیر الکبیر ج ١ ص ١٧٥

(٣) تکلیس ابلیس

به چى گەشتىيە ئىيرە ئەدى ئەتو ئاگر پەرست نەبووى ؟ وتى بەلى بەلام
 بۆژەكنى لەكوپەكمە دا چونكە لەپەمەزاننى لەبەر چاوى خەلكى نانى دەخوارد
 ئەمنىش وتەو مانگە لای موسلمانەكان زۆر گەورەيەو نانى بەناشكرا لەبەر
 چاويان مەخۇ ئەو وە خۆم لەبەمەشتى دەبينمەو ، جا سەرم سەرمەو مەندى
 كۆلكە مەلای وە مەيە ئەو حكايتە درۆو دەلەسەى لەخوتبەى جومەان
 دەخوینىتەو مەلای وە مەيە لەمەلودى پىغەمبەر (ﷺ) دەخوینىتەو گویم
 لەمەلایەكى مەگەوتى بوو ئەو حىكايە درۆيە دوو جار لەدوو خوتبان لەمانگەكى
 باس كرد دواى نوێژى مەندى خەلك دەیانگۆت ماشەلا خوا لەمەموو كەسى
 خوش دەبى ئەگەر چاكەى بكە بائاگر پەرستىش بى ، ئەو هەلەيەكى زۆر
 گەورەيەو قەسەيەكى زۆر ناشىرىنە چونكە ئەم حىكايەتە پى خوش كردنە بۆ
 هاوبەش پەيدا كردن لەگەڵ ئەو پىچەوانەى دەقى قورئانى پىرۆزە وەكو
 خواى گەورە فەرموئەتى ﴿ ان الله لا يفر ان يشرك به ويفر مادون ذلك لمن يشاء ﴾
 واته : بەراستى خوا لەو خوش نابى كەهاوبەشى بۆ دابىرى وەگوناهانى تر
 بۆ مەركەس بىهوى خوش ئەبى بەلام نامەلا بۆچى نالىى خواى گەورە
 سەبارەت بەمەندى هيدايتەى ئەو ئاگر پەرستەى داو باوەرى هێناو موسلمان
 بوو دواىى مردو خوا لى خوش بوو ئەو ها بلىى باشتەو قەسەيەكى پاستە .
 حىكايەتەكى درۆينەى تر ، جارىكيان مەلایەكى مەگەوتى ئامۆزگارى خەلكى
 دەكرد گوتى ئەو شىخ عبدالقادرى گەيلانى بەگاوەركى وت وەرە ئىسلام ببە ،
 ئەویش وتى عيسا پىغەمبەرى ئىمە مردوى زىندوو دەكردەو بەلام
 (محمەد) پىغەمبەرى ئىو مردوى زىندوو نەكردۆتەو عبدالقادرى گەيلانى وتى
 ئەوجا ئەو چىيە ئەمەن مردوت بۆ زىندو دەكەمەو ، گاوەركە ووتى ئەگەر
 ئەتۆ مردوى زىندو بكەمەو ئەو ئەمنىش لەسەر ئەستى تو ئىسلام دەبم
 عبدالقادر وتى دەباشەبەگەلم كەو پىكەو پۆشتن مەتا چوونە سەر
 قەبرستانەكى گاوەركە وتى ياشىخ پىم خوشە ئەو گۆرەم بۆ زىندوو بكەمەو

وه عبدالقاسرى گمیلانى بهگاورهكهى وت پينغه ممبرهكهى ئىنوه چى كه مردوى
 زيندور دهمردمه ، وتى دهیوت ﴿ قم باذن الله ﴾ شیخ وتى (قم باذنى) يهكسر
 گورهكه لهجئى خوى شوق بوو پياوهكى ئى هاته دهرئ وتى ئهرئ ئهوه چى
 قومایه قیامت داهاتووه وتى نهخیر همروا له حالت دهرسین پياوهكهى ناو
 گورهكه وتى حاله زور باشه ئهوه ملوانكهیهكى حوریهكى پسابوو ده مویست
 بوى چاك بکه موره ئهوه ئىنوه بانگتان کردم بیجگه لهوه چى ترم نه دیوه
 وه لاگاورهكه بئى سئ دورو موسلمان بوو (دهكهكه له قورپ نیم لهگهله دروت) هؤ
 مه لا ئهتو خهلى هان دهدهى همتا پئى راست بگرنه بر بهو حیکایهته درؤ و
 دهلهسانه بؤ شارمزاى خهلى ناکهى بهو شتانهى لهقورئان و سونهتى پاکی
 پينغه ممبر (ﷺ) داهاتووه همتا بؤ خوت و بؤ خهلى بیته هؤى پوناكى و
 مایه پزگار بوون وه بیته بهلگه لهپوژى قیامهتن هؤ کولکه مهلاى ههژارى
 بهسته زمان شیخ عبدالقادر له عیسا بهگهرهتر داناو عبدالقادر کردوته
 شمريكى خوا خوا پاک و خاوينه لهو هاوبهش بؤ دانانه . لهمهكهى موکهرمه
 گویم له دهرسى ماموستایهكى راگرتبوو لهگهله ههندن قوتابى یان دهرسى پئى
 دهگوتین پیاوړىك هات كاغەزىكى دایه ماموستاكه ، دوايى ماموستاكه وتى ئهى
 برايان ئهو كاغەزه ئهوهى ئى نوسراوه گوايه يهكئ لهوه ئىيهكانى خوا له (مصر)
 لهخهوى پينغه ممبرى (ﷺ) ى دیوه وههوالى پئى داوه دهجال پاشى (٦٠)
 سالى تر دئ پوژ لهلاى پوژ ناوا ههلدئ و پاشى (١٠٠) سالى تر قیامت دادئ
 جاماموستاكه وتى ئهى برايان ئهو كهسهى كاغەزى واى خویندهوه وهلهسرى
 پنیوسته يهكسر بیسوتینى چونكه ئهوه لهفرو فیل و درؤ دهلهسهى
 جولمهكانه ئهو شتانه لهكاغەزان دهنوسن و لهولاتانى ئیسلامى بلأوى
 دهكهنوه همتا پاش ئهو ماوهیه بلینه موسلمانەكان كوا كمرى دهجالى كوا پوژ
 لهپوژ ناوا ههلات نهمانههمووى درویه بهلام دهیانهوى پئى سومعهى ئاینى
 ئېسلام بشیوینن دهنگ و باسى هاتنى پوژى قیامهتى خوانههوى كهس نازانى

هەتا جوهرانیل بە پێغه مەبری ووت (ﷺ) هەوالم بەدێ دەریارە ی هاتنی پێژی
قیامەت پێغه مەبر (ﷺ) فرمووی لێ پسر او زانای تر نیە لە پرس یار مەکی هەتا
دوای فرمودە مەکی .

هەندی حیکایەتی خوشو ناسک

خاوەنی (کشاف) گێراویەتەرە (عمران بن حطان الخرجی) لە هەموو کەس پەش تر
بوو و ژەنە کەشی لە هەموو ژنان جوان تر بوو ، پۆژەکی ژەنەکی تەماشای
(عمران) ی کردو وتی (الحمد لله ! عمران) وتی هاچیە ژەنەکی وتی سوپاسی
خوام کرد لە سەر ئەو ی هەردو کمان خەلکی بە هەشتین چونکە ئەو ژەنەکی
و هەکو منت هەیه شوکرانە ی خوا دەکە ی و ئەمنیش مێردەکی و هەکو تۆم هەیه
سەبەرم گرتوو وە خوای گەورەش وادە ی بە هەشتی بە سوپاس گوزاران و
سایران داو . (المصنف) و توبەتی هەندیک شیخ حیکایەتەکی زۆر سەیران
بۆ گێرامەرە لە (ابن عقیل) ی و توبەتی پیاویکم گەشتی وتی ئەمن هەموو
ئەندامەکانی دەست نۆژ دەشۆم دوایی دەلیم نەم شوشتو (الله اکبر) دەکم دوای
دەلیم نەم کردو (ابن عقیل) و وتی مادام وەیه نۆژ مەکی ، هەندی کەس ووتیان
(ابن عقیل) چون وای پێ دەلێ ی ! وتی پێغه مەبر (ﷺ) فرموویەتی قەلەم
لە سەر شیتان هەلگیراو هەتا چا دەبیتەرە و ئەو کابرایەش شیتە چونکە دەلێ
(الله اکبر) دەکم و دەلیم نەموتو . (ابن عثمان) وتی عیسا پێغه مەبر لە سەر
لوتکە ی چیا یەکی نۆژی دەکرد (ابلیس) هاتە لای و وتی عیسا ئەتۆ لات وایە
هەموو شت بە قەزاو قەدەری خوا یە عیسا وتی بەلێ (ابلیس) وتی دەمادەم وەیه
لە سەر ئەو چیا یە ی پێ خۆت فرێدە خواری عیسا وتی ئە ی نە فرەت ئێ کراو
خوای گەورە بەندە ی خۆی تاقی دەکاتەرە نەکی بەندە خوای تاقی بکاتەرە .
(حسین الرازی) و وتی لای ئەحمەد بن حەمبەل دانیشتبوم پیاویکی خەلکی
خۆراسان هاتە لای وتی ئە ی باوکی عبدالله چەند درەهەمینک هەیه حەجی پێ

بکەم ! ئیعام ئەحمەد وتی نەخیر بڕۆ بەو درهەمانە لە (باب الکرخ) تۆی بکەرە
 لەسەر سەرت دانێ و بیفرۆشەوێکە پارەکەت بوو (٣٠٠) درهەم ئەنجا بڕۆ
 حەجی پێ بکە پیاوێکە وتی ئەی باوکی عبد الله کارو کاسبی خەلکی نابینی
 ئەحمەد وتی ئەو قسانە مەکە هەرکەسی خۆی لەو لادا دەیەوێ ژيان و
 گوزەرانێ خەلکی تێک دا پیاوێکە وتی ئەی باوکی عبد الله ئەمن پشت بەخوا
 دەبەستم (متوکل) م ئەحمەد وتی مادام پشت بەخوا دەبەستی بەتەنێ دەچیە
 حەجی یالەگەل خەلکی ! پیاوێکە وتی لەگەل خەلکی ئەحمەد جوانی جواب
 داوە ووتی درۆی دەکەي ئەتو پشتت بەخوا نەبەستووە بەلکو پشتت لەسەر
 جوړکی خەلکی بەستووە . لە (عکرمە) رپوایەت کراوە (ابن رواحە) لە تەنیشنت
 ژنەکەي پالی دابوو (ابن رواحە) کەنیزەکەي هەبوو لەو دیوی ژورەکەي پالی
 دابوو وە هەلسا چوو لە کەنیزەکەي ژنەکەي ترسا و هاواری کرد کە دیتی
 میردەکەي لە جینگای خۆی نەماوە دوایی ژنەکە هەلسا چوو دەرێ دیتی
 میردەکەي و لە سەر کەنیزەکەيتی ژنەکە گەراوە ژوړی چەقوێکەي هینا دوایی
 چوو دەرێ میردەکەي ئی بۆو هەلسا تووشی ژنەکەي بوو چەقوێکەي پێیە ،
 ووتی ئێی ، ووتی ئێی ؟! ئەگەر لە کوێم دیتی دەرێ گەیشتمی بەو چەقوێکەي
 لە نێو شانم دەدای میردەکەي ووتی لە کوێت دیتم ژنەکە ووتی لەسەر
 کەنیزەکەم دیتی میردەکەي ووتی نەتدیوم وە پێغەمبەر (ﷺ) قەدەغەي کردووە
 بەلاشە پیسی قورئان بخوینن ژنەکە ووتی دەقورئانم بۆ بخوینم وە بەخووشی
 قورئانی نەدەخویند پیاوێکە ووتی

(أَنَا رَسُولُ اللَّهِ يَكُونُ كِتَابُ	کما لاح مشهور في فجر ساطع ،
التي بالهدى بعد العمى فقلوبنا	به موفقات ان مال واقع
بيت يجافي حبيبه عن فراشه	إذا استثقلت بالمشرکین المضاجع ^(١)

جا ژنەکەي ووتی باوەرم بەخوا هەيە و چاوم درۆی کردووە بەیانێ چوو لە
 پێغەمبەر (ﷺ) هەوایی خۆی و ژنەکەي پێدا پێغەمبەر (ﷺ) هیندە پێکەنی

مهتا دانهکانی به دهر کهوتن^(۲) (ابو یزید السطامی) ووتی قهت کهس وهکو ئهو
 گهنجه لهسهرم زال نهبوو که بهسهرم زال بوو ووتی ئهو گهنجه هاته لامان
 دهچوو ههجنی ووتی ئهی (ابا یزید) زوهد لای ئیوه چۆنه ووتم زوهد لای ئیمه
 نهویه نهگهر نانمان دهست کهوت دهخۆین وهنهگهر نهبوو سهبر دهگرین
 گهنجهکه ووتی سهگهکانی (بلخ)یش ههروانه جا ووتم ئه دی زوهد لای ئیوه
 چۆنه گهنجهکه ووتی نهگهر خواردنمان نهبوو سوپاسی خوا دهکمین وهنهگهر
 بووشمان دهیبهخشینهوه.

(سوننه‌تی شه‌ینی)

سوننه‌ته دوایی نویژی هه‌ینی دوو ره‌کات یان چوار ره‌کات نویژ بکری ، ئه‌بو داود له ئبن عومەر ده‌گیریته‌وه ئه‌گهر نویژه له مزگه‌وت بکردایه چوار ره‌کاتی ده‌کرد ئه‌گهر له ماله‌ویه دوو رکاتی ده‌کرد ، له بوخاری و مسلم هاتوو له ئبن عومره‌وه که‌وا پیغه‌مبەر ﷺ دوو ره‌کات نویژی له‌ماله‌وه ده‌کرد دوایی نویژی جمعه ، به‌لام نویژی سوننه‌تی پیش جومعه شیخ الاسلام ئیبن تیمه ووتی پیغه‌مبەر ﷺ دوايه بانگدان پیش جومعه هیچ نویژی نه‌ده‌کرد که‌سی له پیغه‌مبهری ﷺ نه‌گیراوه ته‌وه که نویژی کرد بی له‌سەر ده‌می پیغه‌مبەر ﷺ بانگ نه‌ده‌دا تا‌کو واته ئیستا له‌سەر مینبەر ئینجا بلال بانگی ددا دواي ئه‌وه پیغه‌مبەر ﷺ دوو وتاره‌که‌ی ده‌خوینده‌وه ئینجا بلال قامه‌تی ده‌کردن که‌واته که‌س نویژی نه‌ده‌کرد دوایی بانگدان نه به‌خۆی وه نه‌یه‌کێک له هاوه‌له‌کانی که‌سیش ئی نه‌گیراوه‌ته‌وه که نویژ له‌ماله‌وه کرد بی پیش دهرچوونی بو مزگه‌وت روژی جومعه بۆیه جه‌ماوه‌ری زانا‌یان یه‌ک ده‌که‌ن له‌سەر نه‌بونی سوننه‌تی پیش جومعه به ژماره‌یه‌کی دیاری‌کراو به کاتی‌تیکی دیاری کراو . چونکه ئه‌مه به‌قسه‌ی پیغه‌مبه ﷺ یان به کرده‌وه‌ی جیگر ده‌بی ئه‌ویش ئه‌م سوننه‌ته‌ی دانه‌ناوه نه‌به‌قسه وه نه‌به کرده‌وه جی ی سهر سه‌رمانه که ده‌بینین زۆربه‌ی بانگۆره‌کان ئی روژی جومعه ده‌لێن نویژی سوننه‌تی جومعه بکه‌ن ، که ئه‌مه‌ش بیدعه‌یه ، چونکه پیغه‌مبەر ﷺ پیش جومعه نویژی نه‌کردووه به‌لکو دوایی جومعه نویژی کردووه .

بە شىتەك لۇ سەفور

خوۋاي گەمىرە دەلمەرمۇي (ولا تېرجىن تېرج العاهلية الاولى) سورتى ئەھزاب ئايەتى (۳۳) ۋاتە جوانى خۇتات بە بىيارى مەخەن بۇ خەللىكى بېگانە ھەر ۋەكۇ چۆن لە سەر دەمى جاھلى و ئەلمامى پېئىش ئىسلام ئەم كارە دىكرا ئەمە فەرمانى خۇايە بۇ ژۇنانى مۇسلمان ئەم خۇايەى كە دىروستى كرىن و پۇژيان دەدات لە گەل ئەمەش زۆر ئافەرت ھەنە كە بە ئەلۇس مۇسلمانن بەلام پېنچەوانەى فەرمانى خۇا رەلتار دىكەن و لە ھەرمەشەى خۇا ئاتەرسەن ھەمەك كە گۇيەن لەم فەرمۇدەى پېنچەمبەر (ﷺ) ئەمبۇە كە باسى ئەم ئو كۇمەلەى دىكەت كە ھەشتا ئەى دىيۇن و بە ئاگىرى ئۆزەخ دىيان تەرسىنەى كە يەكەك لەم ئو كۇمەلە ئەم ئافەرتانەن جەللىان لەمەرە بەلام لە شەين بە تەمراى دانەپۇشەيۇن ۋاتە ئەندامەكانى لە شەيان بەنەرمەيە يا لە ژۇرمە دىيارە ۋە ھەمروھا سەرو قۇژان بە ھەرمە يە قۇژان ۋەكۇ سەرىشتەى (دىنك) خۇشتەيان ئى كرىدە بۇ سەرنەج پاكىشەنى پىداى بېگانە . ئەگەر لە سەن ئەم ئەلمامىە بەرەدەم بىن ھەت مەن ئەمرا پېنچەمبەرى خۇا (ﷺ) داۋاي ئى كرىدەن لەنەنتەيان ئى بېكەن ۋاتە بىيە بىن لە رەمەمتى خۇدەلۇ بەھەشت چۈنكە ئەوانە خۇيانەيان بىي بەش كرىدە بەم ياخى بۇونە ۋە ئوۋە يارەمتى ھەمروھاندەرى گەشەسەندەى جوانى دەرەختەن و سەفۇرى ئافەرتانە و وایان ئى دىكەت لادەن لە پەمپەرمۇ كرىنى قۇژان و سۇنەنت ، بۇلۇبۇنەمەى جىگەى تەبەتەى بۇ رەزەندەمەى ئافەرتان لە شەرمەكان كە كچان و ئافەرتان ھاتۇ چۇى ئەم شۇنەنە دىكەن لە ۋانەمە باۋك و بىراشەيان ئاگادەن ئوۋرىش ئەم ئەم باۋك و بىراشەيان ھاتۇچۇى مەگەتەى بېكەن و ئوۋرۇ بېكەن بەلام بىي ئاگانە لەم فەرمۇدەى پېنچەمبەر (ﷺ) كە دەلمەرمۇي (دىيۇس ئاچىتە بەھەشت) دىيۇس ۋاتە بىي غەرت و پەزى بەكارى خراپى ئافەرتى مەلمە . لەم سەلۇئانە ئەۋانەمە بەلام كارى ئارەك پەو دەدات بېنچەگە لەسەرف كرىنى پارەمەكى زۆر بۇ گۇرىنى دىمەنى سەرو دەم و چاۋى بەتەبەتەى لە كاتى ژن مەرە كرىن و گۇستەنەمە كە بۇوك دەرەزەنەمە ئېنچا لە گەل خۇشەكەن و خەمەكانى لە سەر ھەمەبى گىرەمانى زەلا . جارىكەيان سەمەرمەكانى ئو بۇوك ئەمەندە زۆر بۇون كە رەنگەى بەرەم سەلۇئەكەيان گەرتەو لە تەپەرمەۋى سەمەرى خەللىكى تەر بۇ ماۋەى سەعاتەك ئو سەعات كە ئەمەش ئازار دانى خەللىك ھەسەبەى چەندەما جار ئوۋبارە دىبەتەۋە ۋە ئەۋەى لىزەدا پەيۋىستە بۇۋەرتى ئە سەفەتە يەكجەر ئاشەرىن و ئوۋر لە ئىسلامىە لەم خەللىكەنى بە دىۋەى بۇوك دا دەرۋىن بە ھۇرۇن ئادەن و بەخىرايى كە زۆر جار دىبەتە ھۇى سەمەرى لىكەن و ئازارۇ ئاخۇشى يان خۇ دەرەھەنەن و دانەشتەن لە سەر دەرەگەى سەمەرمە پەۋك ھەلۇمەشەندەن بۇ لاسەى بېگانەكان دىكەنەمە لە كارى خراپ لە سەزو قۇمەۋىنى خۇاي گەمىرە ئاتەرسەن بۇ ئەگەرتەمەۋ رەنەمەبەى دىنە پاكەكەمان كە سەمەچاۋەى ھەمەۋ خەنرۇ خۇشەى ۋچاۋ لە پېنچەمبەر (ﷺ) بېكەن لە ھەمەۋ كارە كرىمەكان دا (لەدكان لىكەم فەى رەسۇل اللە اسۋە ھەسنا)

ئەلەكادەرى -

خەللىك لە ھەندى لە مەگەتەكان ھەلەدەستە بە دىروست كرىنى ھۇلى گەمەۋە بۇ تەزىيە و بۇنەكان ئەم كارەش پەسەندە ئەم بەر چەندە ھۇەك ئەۋانە دەرە كرىنى زەمى مەگەتەكە يە ھەمروھا بەكار ھەنەنى ئاۋ كارەمە كەمەكى جەگە لەبەكار ھەنەنى كەل و پەل تەرى مەگەت ۋەكۇ مەردە سۇبە لە ۋانەمە بەكار ئەمەرتەت بۇ مەگەت بەتەبەتەى لە كاتى ۋەتارى ھەمەنى بۇ ماۋەى كات ژۇمەرىك يان دوان بەلام بەكار ئەمەرتەت سە چاۋر رۇۋ لە دىۋەى يەك بۇ تەزىيە دەنان خۇزەگە ئەم ھۇلەنە دىروست دىكرەن ئوۋر لە مەگەت و ئوۋر لەمرا كارەمە و كەل و پەل و زەمەكەى

ئاۋەرۇك

۲	پېشەكى
۸	بەشىك لە بېرۈ باۋەر ، بەشىك نىيەت ھەببۇن لە كىردەۋە كىردىن چاكتىرە
۱۰	بەشىك لە گەۋرايەتى زانن و زانايان
۱۴	بەشىك لە قەدەغە كىردىنى بىدەۋىشتە تازىيە ىدا بۈەكان
۲۶	بەشىك لە پاست كىردىن گۆر
۳۵	بەشىك لە دەفە لىدان
۳۸	بەشىك لە تازىيە دانان
۴۴	ئاگادارىك
۴۸	بەشىك لە روونكرنەۋەى ھوكمى جفاره خواردىن
۵۰	بەشىك لە بانگدان
۵۳	تېيىنى
۵۵	بەشىك دەربارەى مزگەۋتەكان
۵۸	تېيىنى
۵۹	بەشىك لە نوڭز كىردىن
۶۵	بەشىك لە نوڭز كىردىنى تەراۋىح - نوكتەيەكى ناسك
۷۰	نوڭزى جومە
۷۳	ئاگادار كىردەۋە
۷۷	بەشىك بە دل لە خوا ترسان (الخشوع)
۸۰	بەشىك لە دامە كىردىن
۸۳	بەشىك لە رونكرنەۋەى سۆيىند خواردىن - بەشىك لە سەلاۋت لىدان
۸۴	پېغەمبەرى خوا (ﷺ)
۸۶	بەشىك لە قورئان مىزانە بۇمان
۹۰	بەشىك لە مافەكانە دايك و باوك
۹۳	بەشىك لە ھەج كىردىن
۹۷	بەشىك لە ئىحرام بەستىن و ھەرجى لەدواۋەى دەكرى
۱۰۳	بەشىك لە زكرەكان
۱۱۰	ھەندى ھىكايەتى خۇش
۱۱۳	سۈننەتى ھەينى
۱۱۴	بەشىك لە سۈر

تەماشاکړندى ئه وه موو بیدعیهی که له نیوان موسلمانان بلو
 بوته وه له بهندایهتی کردن کارو کرده وهی و لاسایی کردنه وه که
 کردویانه ته ناین . وئاینیش لی یان بریه ، وه هه مووتان دوزانن هرچی
 له قورئان و سوننه تی پیغه مبر (ﷺ) دا هاتوو هه ئه وه ناوهرؤکی
 ناینه به لام زور بهداخه وه هندی کهس دهبینن پروگرامی قورئان و
 سوننه تی پیغه مبر (ﷺ) له ئهستؤ ناگرن وهکو پیویست به لکو خویان
 به لاسایی کردنه وه و عاده ت و بیدعه وهرگرتوو که پیچه وانه ی ناینه
 که چی به ناینی تی دهگن ، بو نمونه وهکو ئه و شتانه ی ئه مرو له
 نیومان دهری له ری و رهسمی تازیه دانان و ریزنه گرتنی مزگهوت و
 گور به گهوره تن و جگهره خواردن و کردنی هه موو جوره یارچی یهک و
 داهینانی جوره سو فی بابته ی که له گهل شهرع ری که ناکه ون دهفه
 لیده دن شیر له خو ددهن زور شتی تر که هیچ ئه سلکی له ئیسلامدا
 نه ، به لام به پیچه وانه وه ئه و شتانه ی که شهرع فرمانی به کردنیان
 داوه و به باشیان دوزانی وهکو رووکردنه خاو به دلسوزی له هه موو
 کراو کرده وه یکدا به جی هینانی پیویستی بیهکانی به بی هاوبهش
 پهیدا کردنی شاروه یان له خوا ترسان به دل له ناو نویژدا که گیانی
 نویژه وه یان کارو کرده وه کردن به دهقی قورئان و سوننه تی پاکی
 پیغه مبر (ﷺ) تا وای وی کرده وه کردن به قورئان و سوننه ت زور
 دهبی و بیدعه کردن کهم ده بیته وه به لی زور جارن وه به خو به قورئان
 و سوننه ت به ستانه وه لای هندی کهس به شته کی نامو . دوور له دی
 دیته ژمار ئه وهش رهنگدانه وهی ساردینی خه لکه کهیه بهرامبر به ناین